

Bijlage 1 Organieke wet⁽¹⁾

Art. 1. – Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Hoofdstuk I – Aard en doelstellingen

Art. 2. – De Nationale Bank van België, in het Frans ‘Banque nationale de Belgique’, in het Duits ‘Belgische Nationalbank’, ingesteld bij de wet van 5 mei 1850, maakt integrerend deel uit van het Europees stelsel van centrale banken, hierna ESCB genoemd, waarvan de statuten werden vastgelegd in het desbetreffend Protocol gehecht aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Daarenboven gelden voor de Bank deze wet, haar eigen statuten en, aanvullend, de bepalingen betreffende de naamloze vennootschappen⁽²⁾.

Art. 3. – De maatschappelijke zetel van de Bank is te Brussel gevestigd.

De Bank richt vestigingen op in de plaatsen van het Belgische grondgebied waar de noodwendigheid ervan wordt vastgesteld.

Art. 4. – Het maatschappelijk kapitaal van de Bank, dat tien miljoen euro bedraagt, is vertegenwoordigd door vierhonderdduizend aandelen, waarvan tweehonderdduizend aandelen die nominatief en onoverdraagbaar zijn, door de Belgische Staat zijn ingetekend en tweehonderdduizend aandelen op naam of gedematerialiseerd. Het maatschappelijk kapitaal is volledig afgelost.

De aandelen, behoudens die welke aan de Staat toebehoren, kunnen naar goedvinden van de eigenaar, zonder kosten, worden omgezet in aandelen op naam of in gedematerialiseerde aandelen.

Hoofdstuk II – Taken en verrichtingen

Art. 5. – 1. Om de doelstellingen van het ESCB te verwezenlijken en haar taken te vervullen, mag de Bank:

– op de kapitaalmarkten opereren, hetzij door vast aan te kopen en te verkopen (contant of op termijn), hetzij door in het kader van stallingsoperaties op te nemen of te geven (cessie retrocessie verrichtingen) hetzij door schuldvorderingen en verhandelbare effecten, uitgedrukt in communautaire of niet communautaire munten, alsook edele metalen te lenen of te ontlenen;

– krediettransacties verrichten met kredietinstellingen en andere geld of kapitaalmarktpartijen waarbij de verleende kredieten worden gedekt door toereikende zekerheid.

2. De Bank schikt zich naar de algemene grondslagen aangaande de open markt en krediettransacties vastgesteld door de ECB, erin begrepen die voor de aankondiging van de voorwaarden waaronder deze transacties worden verricht.

(1) Wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België (officieuze coördinatie).

(2) De bepalingen betreffende de naamloze vennootschappen zijn slechts van toepassing op de Nationale Bank van België:

1° voor de aangelegenheden die niet worden geregeld door de bepalingen van titel VII van het derde deel van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en van het Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, noch door voornoemde wet van 22 februari 1998 of de statuten van de Nationale Bank van België; en

2° voor zover zij niet strijdig zijn met de bepalingen bedoeld in 1°. (artikel 141, § 1 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten).

Art. 6. – Binnen de perken en volgens de nadere regels vastgesteld door de ECB, mag de Bank daarenboven, onder andere, onderstaande transacties verrichten :

1° haar eigen schuldbewijzen uitgeven en inkopen ;

2° effecten en edele metalen in bewaring nemen, zich belasten met het incasso van effecten en voor rekening van derden bemiddelen bij transacties in effecten, andere financiële instrumenten en edele metalen ;

3° transacties met rente instrumenten verrichten ;

4° valuta of goud of andere edele metalentransacties verrichten ;

5° transacties verrichten met het oog op het beleggen en het financiële beheer van haar tegoeden in vreemde valuta's en in andere externe reservebestanddelen ;

6° in het buitenland krediet opnemen en daartoe garanties verlenen ;

7° transacties in het kader van de Europese of de internationale monetaire samenwerking uitvoeren.

Art. 7. – De vorderingen van de Bank die voortkomen uit krediettransacties, zijn bevoorrecht op alle effecten die de schuldenaar als eigen tegoed bij de Bank of bij haar effectenclearingsstelsel op rekening heeft staan.

Dit voorrecht heeft dezelfde rang als het voorrecht van de pandhoudende schuldeiser. Het heeft voorrang op de rechten bedoeld in de artikelen 8, derde lid, van de wet van 2 januari 1991 betreffende de markt van de effecten van de overheidsschuld en het monetair beleidsinstrumentarium, 12, vierde lid, en 13, vierde lid, van het koninklijk besluit nr. 62 betreffende de bewaargeving van vervangbare financiële instrumenten en de vereffening van transacties op deze instrumenten, gecoördineerd door het koninklijk besluit van 27 januari 2004, en 471, vierde lid, van het Wetboek van vennootschappen.

Bij gebrek aan betaling van de schuldvorderingen van de Bank waarvan sprake in het eerste lid, mag de Bank, na de schuldenaar schriftelijk in gebreke te hebben gesteld, ambtshalve, zonder voorafgaande gerechtelijke beslissing, overgaan tot de tegeldemaking van de effecten waarop haar voorrecht slaat, niettegenstaande het eventuele faillissement van de schuldenaar of van enige andere toestand van samenloop met de schuldeisers van deze laatste. De Bank moet trachten die effecten tegen de voordeligste prijs en binnen de kortst mogelijke termijn te gelde te maken, rekening houdend met het volume

van de transacties. De opbrengst van die tegeldemaking wordt toegerekend op de schuldvordering in hoofdsom, interesten en kosten van de Bank, terwijl het eventuele saldo na aanzuivering aan de schuldenaar toekomt.

Wanneer de Bank schuldvorderingen in pand aanvaardt, wordt, zodra de pandovereenkomst gesloten is, hiervan melding gemaakt in een register bij de Nationale Bank van België of bij een derde die zij hiertoe aanduidt.

Door de inschrijving in dit register, dat niet aan bijzondere vormvereisten is onderworpen, verkrijgt het pand van de Nationale Bank van België vaste datum en wordt dit erga omnes tegenwerpelijk, behalve ten aanzien van de schuldenaar van de in pand gegeven schuldvordering.

Het register is enkel consulteerbaar door derden die overwegen een zakelijk (zekerheids)recht te aanvaarden op schuldvorderingen die in aanmerking komen voor inpandneming door de Nationale Bank van België. De consultatie van het register gebeurt volgens de modaliteiten die door de Nationale Bank van België worden vastgelegd.

In geval van opening van een insolventieprocedure, zoals nader gedefinieerd in artikel 3, 5°, van de wet van 15 december 2004 betreffende financiële zekerheden en houdende diverse fiscale bepalingen inzake zakelijke-zekerheidsovereenkomsten en leningen met betrekking tot financiële instrumenten, ten laste van een kredietinstelling dewelke schuldvorderingen in pand heeft gegeven aan de Nationale Bank van België, gelden de volgende bepalingen :

a) het geregistreerde pandrecht van de Nationale Bank van België op schuldvorderingen primeert op alle later gevestigde of aan derden toegekende zakelijke zekerheden met betrekking tot dezelfde schuldvorderingen, ongeacht of de voormelde zekerheden al dan niet aan de schuldenaar van de verpande schuldvorderingen ter kennis werden gebracht dan wel door deze laatste werden erkend ; ingeval de Nationale Bank van België de inpandgeving ter kennis brengt van de schuldenaar van de verpande schuldvordering, kan deze enkel nog in handen van de Nationale Bank van België bevrijdend betalen ;

b) derde verkrijgers van enig met de Nationale Bank van België concurrerend zakelijk zekerheidsrecht zoals bedoeld in a), zijn er alleszins toe gehouden om de sommen die zij na de opening van een insolventieprocedure vanwege de schuldenaar van de verpande schuldvorderingen hebben ontvangen, onverwijld aan de Nationale Bank van België over te maken. De Nationale Bank van België beschikt over het recht om de betaling van die sommen te eisen, onverminderd haar recht op schadevergoeding ;

c) schuldvergelijking die kan leiden tot het geheel of gedeeltelijk tenietgaan van aan de Nationale Bank van België verpande schuldvorderingen is ondanks alle daarmee strijdige bepalingen, in geen geval toegelaten;

d) artikel 8 van de wet van 15 december 2004 betreffende financiële zekerheden en houdende diverse fiscale bepalingen inzake zakelijkezekerheidsovereenkomsten en leningen met betrekking tot financiële instrumenten is van overeenkomstige toepassing op de inpandneming door de Nationale Bank van België van schuldvorderingen, waarbij de woorden 'financiële instrumenten' worden vervangen door 'schuldvorderingen';

e) de artikelen 5, *juncto* artikel 40 van de hypotheekwet, zijn niet van toepassing.

Art. 8. – De Bank waakt over de goede werking van de verrekenings en betalingssystemen en ze vergewist zich van hun doelmatigheid en deugdelijkheid.

Ze mag met dit doel alle verrichtingen doen en faciliteiten ter beschikking stellen.

Ze gaat over tot de toepassing van de verordeningen vastgelegd door de ECB ter verzekering van doelmatige en deugdelijke verrekenings en betalingssystemen binnen de Europese Gemeenschap en met andere landen.

Art. 9. – Zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de instellingen en organen van de Europese Gemeenschappen, voert de Bank de akkoorden van internationale monetaire samenwerking uit die België heeft onderschreven, conform de nadere regels vastgelegd bij overeenkomsten gesloten tussen de minister van Financiën en de Bank. Ze levert en ontvangt de betaalmiddelen en kredieten die vereist zijn voor de uitvoering der akkoorden.

De Staat waarborgt de Bank tegen ieder verlies en waarborgt de terugbetaling van ieder krediet dat de Bank verleend heeft ingevolge de uitvoering van de akkoorden bedoeld in voorgaand lid, of ingevolge haar deelname aan akkoorden of verrichtingen van internationale monetaire samenwerking waarbij de Bank, mits een in Ministerraad besliste goedkeuring, partij is. De Staat waarborgt de bank tevens de terugbetaling van ieder krediet verleend in het kader van haar bijdrage tot de stabiliteit van het financiële stelsel, alsook tegen elk verlies veroorzaakt door alle in dit verband noodzakelijke verrichtingen.

Art. 9bis. – In het kader vastgesteld door artikel 105 (2) van het Verdrag tot oprichting van de Europese

Gemeenschap en door de artikelen 30 en 31 van het Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, worden de officiële externe reserves van de Belgische Staat aangehouden en beheerd door de Bank. Deze tegoeden vormen een doelvermogen dat bestemd is voor de taken en verrichtingen die onder dit hoofdstuk vallen, evenals voor de andere opdrachten van algemeen belang die door de Staat aan de Bank zijn toevertrouwd. De Bank boekt deze tegoeden en de betreffende opbrengsten en kosten in haar rekeningen overeenkomstig de regels bedoeld in artikel 33.

Art. 10. – De Bank mag, onder de voorwaarden door of krachtens de wet bepaald en onder voorbehoud van hun verenigbaarheid met de taken die van het ESCB afhangen, belast worden met opdrachten van algemeen belang.

Art. 11. – De Bank neemt, onder de voorwaarden door de wet bepaald, de Dienst van de Rijkskassier waar.

Ze is, met uitsluiting van iedere andere Belgische of buitenlandse instelling, belast met de omzetting in euro's van de door de Staat geleende valuta's van Staten die niet deelnemen aan de monetaire unie of van voor de Europese Gemeenschap derde Staten.

De Bank wordt in kennis gesteld van alle voorgenomen deviezenleningen van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten. Op verzoek van de Bank plegen de minister van Financiën en de Bank overleg telkens wanneer deze laatste oordeelt dat die leningen de doeltreffendheid van het monetaire of het wisselbeleid in het gedrang dreigen te brengen. De nadere regelen voor die kennisgeving en dat overleg worden vastgelegd in een tussen de minister van Financiën en de Bank te sluiten overeenkomst, onder voorbehoud van goedkeuring van deze overeenkomst door de ECB.

Art. 12. – § 1. De Bank draagt bij tot de stabiliteit van het financiële stelsel. Hiertoe en overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk IV/3 zorgt zij met name voor de opsporing, de beoordeling en de opvolging van de verschillende factoren en ontwikkelingen die de stabiliteit van het financiële stelsel kunnen aantasten, bepaalt zij door middel van aanbevelingen welke maatregelen de diverse betrokken autoriteiten ten uitvoer zouden moeten leggen om bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel als geheel, met name door de robuustheid van het financiële stelsel te versterken, door systeemrisico's te voorkomen en door de gevolgen van een eventuele verstoring te beperken, en stelt zij met dat doel de onder haar bevoegdheid vallende maatregelen vast.

Voor alle beslissingen en verrichtingen die in het kader van haar bijdrage tot de stabiliteit van het financiële stelsel worden genomen, geniet de Bank dezelfde graad van onafhankelijkheid als vastgesteld in artikel 130 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

§ 2. De Bank mag daarenboven belast worden met de inzameling van statistische gegevens of met de internationale samenwerking die verband houden met iedere taak bedoeld in artikel 10.

Art. 12bis. – § 1. De Bank oefent het toezicht uit op financiële instellingen overeenkomstig deze wet en de bijzondere wetten die het toezicht op deze instellingen regelen en overeenkomstig de Europese regels betreffende het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme.

§ 2. In de toezichtsangelegenheden waarvoor zij bevoegd is, kan de Bank reglementen vaststellen ter aanvulling van de betrokken wettelijke of reglementaire bepalingen betreffende technische punten.

Zonder afbreuk te doen aan de raadpleging waarin in andere wetten of reglementen is voorzien, kan de Bank overeenkomstig de procedure van de open raadpleging, de inhoud van elk reglement dat zij overweegt vast te stellen, toelichten in een consultatieronde en deze bekendmaken op haar website voor eventuele opmerkingen van belanghebbende partijen.

Deze reglementen hebben slechts uitwerking na goedkeuring door de Koning en bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. De Koning kan wijzigingen aanbrenge aan deze reglementen of deze regels zelf vaststellen indien de Bank geen reglement heeft vastgesteld.

§ 3. De Bank oefent haar toezichtopdracht uitsluitend in het algemeen belang uit. De Bank, de leden van haar organen en haar personeelsleden zijn niet burgerlijk aansprakelijk voor hun beslissingen, niet-optreden, handelingen of gedragingen in het kader van de uitoefening van de wettelijke toezichtopdracht van de Bank, behalve in geval van bedrog of zware fout.

§ 4. De werkingskosten van de Bank die betrekking hebben op het toezicht bedoeld in de eerste paragraaf worden gedragen door de instellingen die onder haar toezicht staan, volgens de nadere regels vastgesteld door de Koning.

De Bank kan de Algemene Administratie van de inning en invordering van de Federale overheidsdienst Financiën belasten met de inning van de onbetaalde vergoedingen.

Art. 12ter. – § 1. De Bank voert de taken uit van de afwikkelingsautoriteit, die gemachtigd is om de afwikkelingsinstrumenten toe te passen en de afwikkelingsbevoegdheden uit te oefenen overeenkomstig de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen.

§ 2. De werkingskosten die betrekking hebben op de taken bedoeld in paragraaf 1 worden gedragen door de instellingen die onder de in paragraaf 1 bedoelde wetgeving vallen, volgens de door de Koning vastgestelde regels.

§ 3. De bepalingen van artikel 12bis, § 3 zijn van toepassing voor wat betreft de in dit artikel bedoelde taken. In het bijzonder dient het al dan niet bestaan van een zware fout te worden beoordeeld op grond van de concrete omstandigheden van het betrokken geval, en inzonderheid van de hoogdringendheid waarmee die personen werden geconfronteerd, van de praktijken op de financiële markten, van de complexiteit van het betrokken geval, van de bedreigingen voor de bescherming van het spaarwezen en van het gevaar voor schade aan de nationale economie.

Art. 13. – De Bank mag alle operaties verrichten en alle diensten verlenen die bijkomstig zijn of aansluiten bij de opdrachten bedoeld in deze wet.

Art. 14. – De Bank mag de uitvoering van opdrachten die niet behoren tot het ESCB, waarmee ze is belast of voor dewelke zij het initiatief neemt, toevertrouwen aan één of verscheidene onderscheiden juridische entiteiten die daarvoor speciaal worden opgericht waarin de Bank een significante deelneming bezit en één of meer leden van haar Directiecomité deelnemen in de leiding.

De voorafgaandelijke toelating van de Koning, op voorstel van de bevoegde minister, is vereist indien de opdracht bij wet aan de Bank wordt toevertrouwd.

Art. 15. – *Opgeheven.*

Art. 16. – De juridische entiteiten bedoeld in artikel 14 waarover de Bank de exclusieve controle bezit, zijn onderworpen aan de controle van het Rekenhof.

Hoofdstuk III – Organen – Samenstelling – Onverenigbaarheden

Art. 17. – De organen van de Bank bestaan uit de gouverneur, het Directiecomité, de Regentenraad, het College van Censoren, de Sanctiecommissie en het Afwikkelingscollege.

Art. 18. – 1. De gouverneur staat in voor de leiding van de Bank; hij zit het Directiecomité, de Regentenraad en het Afdelingscollege voor.

2. In geval van belet wordt hij vervangen door de vicegouverneur, onverminderd de toepassing van artikel 10.2 van de statuten van het ESCB.

Art. 19. – 1. Het Directiecomité bevat, benevens de gouverneur die hem voorziet, ten minste vijf directeurs en ten hoogste zeven, waarvan er één de titel van vicegouverneur draagt die de Koning hem toekent. Het Directiecomité bestaat uit evenveel Nederlandstalige als Franstalige leden, de gouverneur eventueel uitgezonderd.

2. Het Comité bestuurt en beheert de Bank en bepaalt de koers van het beleid ervan.

3. Het beschikt over de reglementaire macht in de gevallen die door de wet zijn bepaald. Het bepaalt, in omzendbrieven of aanbevelingen, alle maatregelen ter verduidelijking van de toepassing van de wettelijke of reglementaire bepalingen waarvan de Bank de toepassing controleert.

4. Het beslist over de plaatsing van het kapitaal, de reserves en de afschrijvingsrekeningen, na raadpleging van de Regentenraad en onverminderd de regels vastgelegd door de ECB.

5. Het spreekt zich uit over alle zaken die niet uitdrukkelijk door de wet, de statuten of het huishoudelijk reglement zijn voorbehouden aan een ander orgaan.

6. Het verstrekt advies aan de verschillende overheden die een wettelijke of reglementaire macht uitoefenen voor elk ontwerp van wetgevende of reglementaire akte die de toezichtopdrachten betreft waarmee de Bank belast is of zou worden.

7. In spoedeisende gevallen vastgesteld door de gouverneur, kan het, behalve voor de vaststelling van reglementen, beslissen langs schriftelijke procedure of via een vocaal telecommunicatiesysteem, volgens de nadere regels bepaald in het huishoudelijk reglement van de Bank.

Art. 20. – 1. De Regentenraad is samengesteld uit de gouverneur, de directeurs en tien regenten. Hij telt evenveel Nederlandstalige als Franstalige regenten.

2. De Raad wisselt van gedachten over de algemene kwesties met betrekking tot de Bank, het monetair beleid en de economische toestand van het land en van de Europese Gemeenschap, het toezichtsbeleid op elke sector die onder het toezicht van de Bank staat, de Belgische,

Europese en internationale ontwikkelingen op het gebied van het toezicht, en in het algemeen elke ontwikkeling betreffende het financieel stelsel dat onder toezicht van de Bank staat, zonder daartoe over enige bevoegdheid te beschikken om tussen te komen op het operationele vlak of kennis te nemen van individuele dossiers. Hij neemt iedere maand kennis van de toestand van de instelling.

Hij stelt, op voorstel van het Directiecomité, het huishoudelijk reglement vast dat de basisregels bevat inzake de werking van de organen van de Bank en de organisatie van de departementen, diensten en vestigingen.

3. De Raad bepaalt afzonderlijk de wedde en het pensioen van de leden van het Directiecomité. Deze wedden en pensioenen mogen geen aandeel in de winsten omvatten en geen enkele vergoeding mag daaraan worden toegevoegd door de Bank, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks.

4. De Raad keurt de begroting der uitgaven alsook de jaarrekeningen goed, die worden voorgelegd door het Directiecomité. Hij regelt definitief de verdeling der winsten die door het Comité wordt voorgesteld.

Art. 21. – 1. Het College van Censoren bestaat uit tien leden. Het telt evenveel Nederlandstalige als Franstalige leden. Minstens één lid van het College van Censoren is onafhankelijk in de zin van artikel 526ter van het Wetboek van Vennootschappen.

2. Het College van Censoren ziet toe op de voorbereiding en de uitvoering van de begroting. Het is het auditcomité van de Bank en oefent in die hoedanigheid de bevoegdheden bedoeld in artikel 21bis uit.

3. De censoren ontvangen een vergoeding waarvan het bedrag wordt vastgesteld door de Regentenraad.

Art. 21bis. – 1. Onverminderd de wettelijke opdrachten van de organen van de Bank, en onverminderd de uitoefening van de taken en verrichtingen die van het ESCB afhangen en het toezicht daarop door de bedrijfsrevisor, heeft het auditcomité minstens de volgende taken:

a) monitoring van het financiële verslaggevingsproces;

b) monitoring van de doeltreffendheid van de systemen voor interne controle en risicobeheer, en van de interne audit van de Bank;

c) monitoring van de wettelijke controle van de jaarrekening, inclusief opvolging van de vragen en aanbevelingen geformuleerd door de bedrijfsrevisor;

d) beoordeling en monitoring van de onafhankelijkheid van de bedrijfsrevisor, waarbij met name wordt gelet op de verlening van bijkomende diensten aan de Bank.

2. Onverminderd artikel 27.1 van het Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank en onverminderd de voordrachtbevoegdheid van de ondernemingsraad, wordt het voorstel van het Directiecomité inzake de benoeming van de bedrijfsrevisor uitgebracht op voorstel van het auditcomité. Dit voorstel van het auditcomité wordt ter informatie aan de ondernemingsraad meegedeeld. Het auditcomité geeft tevens advies bij de gunningsprocedure voor de aanstelling van de bedrijfsrevisor.

3. Onverminderd de verslagen of waarschuwingen die de bedrijfsrevisor richt aan de organen van de Bank, brengt de bedrijfsrevisor aan het auditcomité verslag uit over de bij de wettelijke controle van de jaarrekening aan het licht gekomen belangrijke zaken, en met name ernstige tekortkomingen in de interne controle met betrekking tot de financiële verslaggeving.

4. De bedrijfsrevisor:

a) bevestigt jaarlijks schriftelijk aan het auditcomité zijn onafhankelijkheid van de Bank;

b) meldt jaarlijks alle voor de Bank verrichte bijkomende diensten aan het auditcomité;

c) voert overleg met het auditcomité over de bedreigingen voor zijn onafhankelijkheid en de veiligheidsmaatregelen die genomen zijn om deze bedreigingen in te perken en die hij heeft onderbouwd in de controledocumenten.

5. Het huishoudelijk reglement bepaalt nader de werkingsregels van het auditcomité.

Art. 21ter. – § 1. Binnen de Bank wordt een Afwikkelingscollege opgericht, dat bevoegd is voor de taken bedoeld in artikel 12ter.

§ 2. Het Afwikkelingscollege bestaat uit de volgende personen:

1° de gouverneur;

2° de vicegouverneur;

3° de directeur die verantwoordelijk is voor het departement belast met het prudentieel toezicht op de banken en de beursvennootschappen;

4° de directeur die verantwoordelijk is voor het departement belast met het prudentieel beleid en de financiële stabiliteit;

5° de directeur die door de Bank is aangewezen als verantwoordelijke voor de afwikkeling van kredietinstellingen;

6° *Opgeheven.*

7° de voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Financiën;

8° de leidende ambtenaar van het Afwikkelingsfonds;

9° 4 leden die door de Koning worden aangewezen bij een in Ministerraad overlegd besluit; en

10° een magistraat die door de Koning wordt aangewezen.

§ 2/1. De voorzitter van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten woont de vergaderingen van het Afwikkelingscollege met raadgevende stem bij.

§ 3. De personen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 9° worden benoemd op grond van hun specifieke competenties op bancaire gebied en op het vlak van financiële analyse.

De personen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 9° en 10° worden benoemd voor een hernieuwbare termijn van 4 jaar. Zij kunnen maar van hun functies worden ontheven door de autoriteiten die hen benoemd hebben, indien zij niet langer voldoen aan de voorwaarden voor de uitoefening van hun functies of indien zij een zware fout hebben begaan.

§ 4. De Koning stelt bij een in Ministerraad overlegd besluit het volgende vast:

1° de organisatie en de werking van het Afwikkelingscollege en van de diensten belast met de voorbereiding van de werkzaamheden ervan;

2° de voorwaarden voor de uitwisseling van informatie tussen het Afwikkelingscollege en derden, met inbegrip van de andere organen en diensten van de Bank; en

3° de maatregelen die moeten worden genomen om belangenconflicten in hoofde van de leden van het Afwikkelingscollege of tussen het Afwikkelingscollege en de andere organen en diensten van de Bank te vermijden.

§ 5. In geval van schending van de bepalingen van boek II, titels IV en VIII van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen

en van de maatregelen genomen in uitvoering daarvan, vervangt het Afwikkelingscollege het Directiecomité voor de toepassing van afdeling 3 van hoofdstuk IV/1 van deze wet.

Art. 22. – 1. Behalve voor de taken en verrichtingen die van het ESCB afhangen, voor de toezichtsoverdrachten bedoeld in artikel 12*bis* en voor de opdrachten bedoeld in Hoofdstuk IV/3, heeft de minister van Financiën, langs zijn vertegenwoordiger om, het recht controle uit te oefenen op de verrichtingen van de Bank en kan hij opkomen tegen de uitvoering van elke maatregel die strijdig zou zijn met de wet, met de statuten of met 's Rijks belangen.

2. De vertegenwoordiger van de minister van Financiën woont van rechtswege de vergaderingen van de Regentenraad en van het College van Censoren bij. Behalve voor de taken en verrichtingen die van het ESCB afhangen, voor de toezichtsoverdrachten bedoeld in artikel 12*bis* en voor de opdrachten bedoeld in Hoofdstuk IV/3, houdt hij toezicht op de verrichtingen van de Bank, schorst en brengt hij ter kennis van de minister van Financiën elke beslissing die met de wet, met de statuten of met 's Rijks belangen strijdig zou zijn.

Indien de minister van Financiën binnen acht dagen niet over de schorsing heeft beslist, mag de beslissing uitgevoerd worden.

3. De wedde van de vertegenwoordiger van de minister van Financiën wordt door de minister van Financiën vastgesteld in overleg met het bestuur van de Bank en wordt door deze laatste gedragen.

De vertegenwoordiger van de Minister brengt over zijn opdracht ieder jaar verslag uit aan de minister van Financiën.

Art. 23. – 1. De gouverneur wordt door de Koning benoemd, voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar. Hij kan slechts door de Koning van zijn ambt ontheven worden indien hij niet meer aan de eisen voor de uitoefening van zijn ambt voldoet of op ernstige wijze is tekortgeschoten. Hij beschikt tegen zulke beslissing over een beroep bedoeld in artikel 14.2 van de statuten van het ESCB.

2. De andere leden van het Directiecomité worden door de Koning benoemd op de voordracht van de Regentenraad voor een hernieuwbare termijn van zes jaar. Ze kunnen slechts door de Koning van hun ambt ontheven worden indien zij niet meer aan de eisen voor de uitoefening van hun ambt voldoen of op ernstige wijze zijn tekortgeschoten.

3. De regenten worden gekozen door de algemene vergadering voor een termijn van drie jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar. Twee regenten worden gekozen op de voordracht van de meest vooraanstaande werknemersorganisaties. Drie regenten worden gekozen op de voordracht van de meest vooraanstaande organisaties van de nijverheid en de handel, van de landbouw en van de middenstand. Vijf regenten worden gekozen op de voordracht van de minister van Financiën. De nadere regels voor de voordracht der kandidaten voor deze mandaten worden door de Koning vastgesteld, nadat de Ministerraad erover heeft beraadslaagd.

4. De censoren worden, voor een termijn van drie jaar, verkozen door de algemene vergadering der aandeelhouders. Zij worden gekozen onder de op het stuk van controle speciaal bevoegde vooraanstaande personen. Hun mandaat is hernieuwbaar.

Art. 24. – De regenten krijgen presentiegeld en, zo nodig, een vergoeding voor verplaatsingskosten. Het bedrag van deze vergoedingen wordt door de Regentenraad bepaald.

Art. 25. – De leden van de Wetgevende Kamers, van het Europees Parlement, van de Gemeenschaps- en Gewestparlementen, de personen met de hoedanigheid van minister of staatssecretaris of van lid van een Gemeenschaps of Gewestregering en de kabinetsleden van een lid van de federale Regering of van een Gemeenschaps of Gewestregering mogen de functie van gouverneur, vicegouverneur, lid van het Directiecomité, lid van de Sanctiecommissie, lid van het Afwikkelingscollege, regent of censor niet waarnemen. Deze laatste functies nemen van rechtswege een einde bij de eedaflegging van de titularis voor de uitoefening van de in limine genoemde functies of wanneer hij dergelijke functies uitoefent.

Art. 26. – § 1. De gouverneur, de vicegouverneur en de andere leden van het Directiecomité mogen geen enkele functie uitoefenen in een handelsvennootschap of in een vennootschap met handelsvorm evenmin als in een openbare instelling met een bedrijf van industriële, commerciële of financiële aard. Ze mogen evenwel, met de goedkeuring van de minister van Financiën, functies uitoefenen:

1. in internationale financiële instellingen die zijn opgericht overeenkomstig akkoorden die België heeft onderschreven;

2. in het Rentenfonds, in het Beschermingsfonds voor de deposito's en financiële instrumenten, in het Herdiscontering en Waarborginstituut en in de Nationale Delcredere dienst;

3. in de juridische entiteiten waarvan sprake in artikel 14.

Voor de gouverneur, de vicegouverneur en de andere leden van het Directiecomité blijven de verbodsbepalingen van het eerste lid na hun ambtsneerlegging nog een jaar gelden voor functies en mandaten in een instelling onderworpen aan het toezicht van de Bank of in een instelling naar Belgisch recht of naar buitenlands recht gevestigd in België of in een dochteronderneming van een van deze instellingen en onderworpen aan het toezicht van de Europese Centrale Bank.

De Regentenraad stelt de voorwaarden vast met betrekking tot de beëindiging van het mandaat. Hij mag, op advies van het Directiecomité, afwijken van het verbod dat is bepaald voor de periode na de beëindiging van het mandaat, indien hij vaststelt dat de beoogde activiteit geen significante invloed heeft op de onafhankelijkheid van de betrokken persoon.

§ 2. De regenten en de meerderheid van de censoren mogen geen lid zijn van de bestuurs-, beheers- of toezichtsorganen van een instelling onderworpen aan het toezicht van de Bank of van een instelling naar Belgisch recht of naar buitenlands recht gevestigd in België of in een dochteronderneming van een van deze instellingen en onderworpen aan het toezicht van de Europese Centrale Bank, noch in zulke instelling een leidinggevende functie uitoefenen.

§ 3. De Regentenraad stelt, op voorstel van het Directiecomité, de deontologische code vast die de leden van het Directiecomité en de personeelsleden van de Bank dienen na te leven, alsook de controlemaatregelen met betrekking tot de naleving van deze code. De personen belast met het toezicht op de naleving van deze code zijn gebonden door het beroepsgeheim bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 27. – De mandaten van de leden van het Directiecomité, van de Regentenraad en van het College van Censoren zullen ophouden wanneer deze de volle leeftijd van 67 jaar hebben bereikt.

Mits toelating vanwege de minister van Financiën mogen de titelvoerders echter hun lopend mandaat voleindigen. De mandaten van de leden van het Directiecomité mogen daarna nog verlengd worden voor een hernieuwbare termijn van één jaar. Indien het over het mandaat van de gouverneur gaat, worden de toelating om het lopend mandaat te voleindigen of de verlenging toegekend bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

In geen geval mogen de titularissen van de in dit artikel vernoemde mandaten in functie blijven boven de leeftijd van 70 jaar.

Art. 28. – De gouverneur bezorgt aan de voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers het jaarverslag bedoeld in artikel 284, lid 3 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, alsook een jaarlijks verslag over de taken van de Bank met betrekking tot het prudentieel toezicht op de financiële instellingen en over haar taken in het kader van haar opdracht om bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel als bedoeld in Hoofdstuk IV/3. De gouverneur kan door de bevoegde commissies van de Kamer van volksvertegenwoordigers worden gehoord op verzoek van die commissies of op zijn eigen initiatief.

De mededelingen die krachtens dit artikel worden verricht, mogen door hun inhoud of de omstandigheden echter geen risico inhouden voor de stabiliteit van het financiële stelsel.

Hoofdstuk IV – Financiële bepalingen en herziening van de statuten

Art. 29. – *Opgeheven.*

Art. 30. – De meerwaarde die door de Bank wordt gerealiseerd naar aanleiding van arbitragetransacties van activa in goud tegen andere externe reservebestanddelen wordt geboekt op een bijzondere onbeschikbare reserverekening. Zij is vrijgesteld van alle belasting. Ingeval evenwel sommige externe reservebestanddelen worden gearbitrageerd tegen goud, wordt het verschil tussen de aanschafprijs van dat goud en de gemiddelde verkrijgingsprijs van de bestaande goudvoorraad in mindering gebracht van het bedrag van die bijzondere rekening.

De netto opbrengst van de activa die de tegenpost vormen van de in het eerste lid bedoelde meerwaarde, wordt aan de Staat toegekend.

De externe reservebestanddelen, verworven ten gevolge van de in het eerste lid bedoelde transacties, zijn gedekt door de Staatsgarantie bedoeld in artikel 9, tweede lid, van deze wet.

De regels voor de toepassing van de in de vorenstaande alinea's opgenomen bepalingen worden vastgesteld bij overeenkomsten die tussen de Staat en de Bank zullen worden gesloten. Deze overeenkomsten worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Art. 31. – Het reservefonds is bestemd:

1° tot het herstel van de verliezen op het maatschappelijk kapitaal;

2° tot aanvulling van de jaarlijkse winsten, tot beloop van een dividend van zes ten honderd van het kapitaal.

Bij het verstrijken van het emissierecht⁽¹⁾ van de Bank, valt een vijfde van het reservefonds de Staat prioriteitshalve ten deel. De overige vier vijfden worden onder al de aandeelhouders verdeeld.

Art. 32. – De jaarlijkse winsten worden op de volgende wijze verdeeld:

1° een eerste dividend van 6% van het kapitaal wordt toegekend aan de aandeelhouders;

2° van het excedent wordt een bedrag voorgesteld door het Directiecomité en vastgesteld door de Regentenraad, in alle onafhankelijkheid, toegekend aan het reservefonds of aan de beschikbare reserve;

3° van het tweede overschot wordt aan de aandeelhouders een tweede dividend toegekend, vastgesteld door de Regentenraad, ten belope van minimaal 50% van de netto-opbrengst van de activa die de tegenpost vormen van het reservefonds en de beschikbare reserve;

4° het saldo wordt toegekend aan de Staat; het is vrijgesteld van vennootschapsbelasting.

Art. 33. – De rekeningen en, in voorkomend geval, de geconsolideerde rekeningen van de Bank worden opgemaakt:

1° overeenkomstig deze wet en de bindende regels vastgesteld met toepassing van artikel 26.4 van het Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank;

2° voor het overige overeenkomstig de regels vastgesteld door de Regentenraad.

De artikelen 2 tot 4, 6 tot 9 en 16 van de wet van 17 juli 1975 betreffende de boekhouding van de ondernemingen en de besluiten genomen ter uitvoering ervan zijn van toepassing op de Bank met uitzondering van de besluiten genomen ter uitvoering van de artikelen 4, zesde lid, en 9, § 2.⁽²⁾

Art. 34. – De Bank en haar vestigingen leven de wettelijke bepalingen over het taalgebruik in bestuurszaken na.

Art. 35. – Behalve wanneer zij worden opgeroepen om in strafzaken te getuigen, zijn de Bank en de leden en gewezen leden van haar organen en van haar personeel aan het beroepsgeheim gebonden en mogen ze aan geen enkele persoon of autoriteit de vertrouwelijke gegevens bekendmaken waarvan zij uit hoofde van hun functie in kennis werden gesteld.

Het eerste lid doet geen afbreuk aan de mededeling van vertrouwelijke gegevens aan derden in de bij en krachtens de wet bepaalde gevallen.

De Bank, de leden van haar organen en haar personeelsleden worden vrijgesteld van de verplichting waarvan sprake in artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering.

De inbreuken op dit artikel worden bestraft met de straffen waarin artikel 458 van het Strafwetboek voorziet. De bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de in dit artikel bedoelde inbreuken.

Dit artikel verhindert geenszins de naleving, door de Bank, de leden van haar organen en haar personeelsleden, van specifieke, al dan niet restrictievere, wettelijke bepalingen, met betrekking tot het beroepsgeheim, met name wanneer de Bank wordt belast met de inzameling van statistische informatie of met het prudentieel toezicht.

Art. 36. – De Regentenraad wijzigt de statuten teneinde ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet en de voor België bindende internationale verplichtingen.

Andere wijzigingen in de statuten worden, op voorstel van de Regentenraad, goedgekeurd met de drievierde meerderheid van de stemmen verbonden aan het totaal van de op de algemene vergadering van de aandeelhouders aanwezige of vertegenwoordigde aandelen.

Voor de statutenwijzigingen is de goedkeuring van de Koning vereist.

(1) Het emissierecht waarvan hier sprake is, omvat het emissierecht dat de Bank mag uitoefenen krachtens artikel 106 (1) van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (artikel 141, § 9 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten).

(2) Overeenkomstig de artikelen 11 en 12 van de wet van 17 juli 2013 houdende invoeging van Boek III 'Vrijheid van vestiging, dienstverlening en algemene verplichtingen van de ondernemingen', in het Wetboek van economisch recht en houdende invoeging van de definities eigen aan boek III en van de rechtshandhabingsbepalingen eigen aan boek III, in boeken I en XV van het Wetboek van economisch recht, dient deze bepaling te worden gelezen als: 'De artikelen III.82 tot III.84, III.86 tot III.89 en XV.75 van het Wetboek van economisch recht en de besluiten genomen ter uitvoering ervan zijn van toepassing op de Bank met uitzondering van de besluiten genomen ter uitvoering van de artikelen III.84, zevende lid, en III.89, § 2.'

Hoofdstuk IV/1 – Bepalingen inzake het toezicht op de financiële instellingen

Afdeling 1 – Algemene bepalingen

Art. 36/1. – Definities: Voor de toepassing van dit hoofdstuk en hoofdstuk IV/2 wordt verstaan onder:

1° ‘de wet van 2 augustus 2002’: de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

2° ‘financieel instrument’: een instrument als gedefinieerd in artikel 2, 1° van de wet van 2 augustus 2002;

3° ‘kredietinstelling’: een instelling als bedoeld in Boek II en in de Titels I en II van Boek III van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen;

4° ‘instelling voor elektronisch geld’: een instelling als bedoeld in artikel 4, 31°, van de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen en van de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld en de toegang tot betalingssystemen;

5° ‘beleggingsonderneming met het statuut van beursvennootschap’: een beleggingsonderneming als bedoeld in boek II van de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, die een vergunning heeft als beursvennootschap of beleggingsdiensten mag verlenen die, indien zij door een Belgische beleggingsonderneming zouden worden verleend, een vergunning als beursvennootschap zouden vereisen;

6° ‘verzekeringsonderneming’: een onderneming als bedoeld in de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen;

7° ‘herverzekeringsonderneming’: een onderneming als bedoeld in de wet van 16 februari 2009 op het herverzekeringsbedrijf;

8° ‘maatschappij voor onderlinge borgstelling’: een maatschappij als bedoeld in artikel 57 van de programawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap;

9° ‘betalingsinstelling’: een instelling als bedoeld in de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen en van de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld en de toegang tot betalingssystemen;

10° ‘gereguleerde markt’: een Belgische of buitenlandse gereguleerde markt;

11° ‘Belgische gereguleerde markt’: een door een marktonderneming geëxploiteerd en/of beheerd multilateraal systeem dat verschillende koop- en verkoopintenties van derden met betrekking tot financiële instrumenten – binnen dit systeem en volgens de niet-discretionaire regels van dit systeem – samenbrengt of het samenbrengen daarvan vergemakkelijkt op zodanige wijze dat er een overeenkomst uit voortvloeit met betrekking tot financiële instrumenten die volgens de regels en/of de systemen van de markt tot de handel zijn toegelaten, en waaraan vergunning is verleend en die regelmatig werkt, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk II van de wet van 2 augustus 2002;

12° ‘buitenlandse gereguleerde markt’: een markt voor financiële instrumenten die is georganiseerd door een marktonderneming waarvan de Staat van herkomst een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte is dan België, en waaraan in deze lidstaat een vergunning als gereguleerde markt met toepassing van titel III van de Richtlijn 2004/39/EG is verleend;

13° ‘centrale tegenpartij’: een centrale tegenpartij als gedefinieerd in artikel 2, punt 1), van Verordening (EU) Nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters;

14° ‘vereffeningsinstelling’: een instelling die de vereffening verzekert van orders van overdracht van financiële instrumenten, van rechten met betrekking tot deze financiële instrumenten of van termijnverrichtingen op deviezen, met of zonder afwikkeling in contanten;

15° ‘FSMA’: de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten, in het Duits ‘Autorität Finanzielle Dienste und Märkte’;

16° ‘bevoegde autoriteit’: de Bank, de FSMA of de autoriteit die elke lidstaat met toepassing van artikel 48 van de Richtlijn 2004/39/EG aanwijst, tenzij in de Richtlijn anders is gespecificeerd;

17° 'Richtlijn 2004/39/EG': de Richtlijn 2004/39/EG van 21 april 2004 van het Europees Parlement en de Raad betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de Richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 93/22/EEG van de Raad;

18° 'CSRSFI': het Comité voor systeemrisico's en systeemrelevante financiële instellingen;

19° *Opgeheven*.

20° 'Europese Bankautoriteit': de Europese Bankautoriteit opgericht bij Verordening nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie;

21° 'Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen': de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen opgericht bij Verordening nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/79/EG van de Commissie;

21°/1 'Europese Autoriteit voor effecten en markten': de Europese Autoriteit voor effecten en markten opgericht bij Verordening 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/77/EG van de Commissie;

22° 'Verordening 648/2012': Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters;

23° 'financiële tegenpartij': een tegenpartij als gedefinieerd in artikel 2, punt 8), van Verordening 648/2012;

24° 'niet-financiële tegenpartij': een tegenpartij als gedefinieerd in artikel 2, punt 9), van Verordening 648/2012.

Art. 36/2. – De Bank heeft als opdracht, overeenkomstig artikel 12*bis*, de bepalingen van onderhavig hoofdstuk en de bijzondere wetten die het toezicht op de

financiële instellingen regelen, het prudentieel toezicht uit te oefenen op de kredietinstellingen, de beleggingsondernemingen met het statuut van beursvennootschap, de verzekeringsondernemingen, de herverzekeringsondernemingen, de maatschappijen voor onderlinge borgstelling, de centrale tegenpartijen, de vereffeningsinstellingen, de met vereffeningsinstellingen gelijkgestelde instellingen, de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld.

In afwijking van het vorige lid valt het toezicht op de maatschappijen voor onderlinge bijstand bedoeld in de artikelen 43*bis*, § 5, en 70, § 6, 7 en 8, van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, evenals op hun verrichtingen, onder de bevoegdheid van de Controledienst voor de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen.

Bij de uitoefening van haar taken houdt de Bank in de hoedanigheid van bevoegde prudentiële autoriteit rekening met de convergentie van de toezichtinstrumenten en -praktijken bij de toepassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die overeenkomstig de toepasselijke Europese richtlijnen zijn vastgesteld.

Daartoe dient zij:

a) deel te nemen aan de werkzaamheden van de Europese Bankautoriteit;

b) zich te houden aan de richtsnoeren, aanbevelingen, normen en andere door de Europese Bankautoriteit vastgestelde maatregelen en als zij dat niet doet daarvoor de redenen aan te voeren.

De Bank neemt in haar hoedanigheid van bevoegde prudentiële autoriteit bij de uitoefening van haar algemene taken naar behoren de mogelijke gevolgen in overweging die haar besluiten, met name in noodsituaties, kunnen hebben voor de stabiliteit van het financiële stelsel van alle andere betrokken lidstaten, uitgaande van de op het desbetreffende tijdstip beschikbare informatie.

Art. 36/3. – § 1. Zonder afbreuk te doen aan artikel 36/2, heeft de Bank tevens als opdracht, overeenkomstig artikelen 12 en 12*bis* en bijzondere wetten die het toezicht op de financiële instellingen regelen,

1° tussen te komen bij het opsporen van mogelijke bedreigingen voor de stabiliteit van het financiële stelsel, in het bijzonder door in te staan voor de opvolging en de beoordeling van de strategische ontwikkelingen en het risicoprofiel van de systeemrelevante financiële instellingen;

2° de federale regering en het federale parlement te adviseren over de maatregelen die noodzakelijk of nuttig zijn voor de stabiliteit, de deugdelijke werking en de doelmatigheid van het financiële stelsel van het land;

3° het beheer van financiële crisissen te coördineren;

4° bij te dragen tot de opdrachten van de Europese en internationale instellingen, organisaties en organen in de domeinen beschreven in 1° tot 3°, en in het bijzonder samen te werken met de Europese Raad voor Systemrisico's.

§ 2. De Bank bepaalt onder de financiële instellingen bedoeld in artikel 36/2, met uitzondering van de kredietinstellingen, welke als systeemrelevant moeten worden beschouwd, en brengt elk van deze instellingen op de hoogte. Vanaf dat ogenblik dienen deze instellingen het ontwerp van hun strategische beslissingen aan de Bank mede te delen. De Bank kan zich, binnen een termijn van twee maanden na ontvangst van een volledig dossier dat de strategische beslissing onderbouwt, verzetten tegen deze beslissingen indien zij meent dat deze in strijd zouden zijn met een gezond en voorzichtig beleid van de systeemrelevante financiële instelling of indien deze de stabiliteit van het financiële stelsel ernstig zouden kunnen aantasten. Zij kan gebruik maken van alle bevoegdheden die haar door de onderhavige wet en door de bijzondere wetten die het toezicht op de betrokken financiële instellingen regelen worden verleend.

Onder strategische beslissingen worden die beslissingen verstaan die een zeker belang hebben, en die betrekking hebben op elke investering, desinvestering, deelneming of strategische samenwerkingsrelatie van de systeemrelevante financiële instelling, met name de beslissingen tot aankoop of oprichting van een andere instelling, tot oprichting van een joint venture, tot vestiging in een andere staat, tot het sluiten van een samenwerkingsovereenkomst, tot het inbrengen of het kopen van een bedrijfstak, tot het aangaan van een fusie of een splitsing.

De Bank kan nader bepalen welke beslissingen voor de toepassing van dit artikel als strategisch en van een zeker belang moeten worden beschouwd. Zij maakt deze nadere bepalingen openbaar.

§ 3. Wanneer de Bank van oordeel is dat een systeemrelevante financiële instelling een onaangepast risico-profiel heeft of wanneer het beleid van de instelling een negatieve weerslag kan hebben op de stabiliteit van het financiële stelsel, kan zij aan de betrokken instelling specifieke maatregelen opleggen, waaronder bijzondere

vereisten inzake solvabiliteit, liquiditeit, risicoconcentratie en risicoposities.

§ 4. Elke systeemrelevante financiële instelling bezorgt aan de Bank een verslag over de ontwikkelingen in haar bedrijfsactiviteiten, haar risicopositie en haar financiële positie, om haar in staat te stellen de in de vorige paragrafen bedoelde bevoegdheden uit te oefenen.

De Bank bepaalt de inhoud van de informatie die zij moet ontvangen evenals de frequentie en de modaliteiten van deze verslaggeving.

§ 5. De niet-naleving van de bepalingen van dit artikel kan aanleiding geven tot het opleggen van administratieve geldboetes, dwangsommen en/of strafsancities die voorzien zijn in deze wet en de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de betrokken financiële instellingen.

§ 6. De FSMA verstrekt de Bank de informatie waarover ze beschikt en die door de Bank gevraagd wordt voor de uitvoering van de opdrachten zoals bepaald in dit artikel.

Art. 36/4. – Bij de uitoefening van haar opdrachten bedoeld in artikel 12*bis* is de Bank niet bevoegd inzake belastingaangelegenheden. Ze doet evenwel bij het gerecht aangifte van de bijzondere mechanismen die door een instelling die onder haar prudentieel toezicht staat, zijn opgezet met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, wanneer zij er kennis van heeft dat deze bijzondere mechanismen voor deze instelling zelf als dader, mededader of medeplichtige, een fiscaal misdrijf vormen, dat strafrechtelijk kan worden bestraft.

Art. 36/5. – **§ 1.** In de gevallen bepaald door de wet die de betrokken opdracht regelt, kan de Bank een voorafgaand schriftelijk akkoord geven betreffende een verrichting. De Bank kan haar akkoord afhankelijk stellen van de voorwaarden die zij geschikt acht.

§ 2. Het in § 1 bedoelde akkoord bindt de Bank, behalve:

1° indien blijkt dat de verrichtingen die het beoogt, op onvolledige of onjuiste wijze zijn beschreven in de aanvraag tot akkoord;

2° indien deze verrichtingen niet worden uitgevoerd op de manier voorgesteld aan de Bank;

3° indien het effect van deze verrichtingen wordt gewijzigd door één of meerdere andere latere verrichtingen waaruit blijkt dat de in het akkoord beoogde verrichtingen niet langer beantwoorden aan de beschrijving die eraan werd gegeven bij de aanvraag tot akkoord;

4° indien niet of niet langer wordt voldaan aan de voorwaarden waarvan het akkoord afhankelijk is gesteld.

§ 3. Op advies van de Bank bepaalt de Koning de regels voor de toepassing van dit artikel.

Art. 36/6. – § 1. De Bank maakt een website en werkt deze bij. Die website bevat alle reglementen, handelingen en beslissingen die moeten worden bekendgemaakt in het kader van haar wettelijke opdrachten krachtens artikel 12*bis*, alsook alle andere gegevens waarvan de Bank de verspreiding aangewezen acht in het belang van diezelfde opdrachten.

Onverminderd de wijze van bekendmaking die door de toepasselijke wettelijke of reglementaire bepalingen wordt voorgeschreven, bepaalt de Bank de eventuele andere wijzen van bekendmaking van de reglementen, beslissingen, berichten, verslagen en andere handelingen die zij openbaar maakt.

§ 2. De Bank verstrekt op haar website eveneens de volgende informatie:

1° naast de wetgeving op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, en de besluiten, reglementen en circulaire genomen in uitvoering of met toepassing van deze wetgeving of van de Europeesrechtelijke verordeningen, een omzettingstabel van de bepalingen van de Europese richtlijnen inzake prudentieel toezicht op kredietinstellingen, met opgaaf van de weerhouden opties;

2° de toetsingscriteria en de methodiek die zij gebruikt bij haarbeoordeling als bedoeld in artikel 142 van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen;

3° geaggregeerde statistische gegevens over de belangrijkste aspecten inzake toepassing van de in 1° bedoelde wetgeving;

4° andere informatie, als voorgeschreven bij de besluiten en reglementen genomen in uitvoering van deze wet.

De in het eerste lid bedoelde informatie wordt bekendgemaakt volgens de richtsnoeren van de Europese Commissie. De Bank zorgt voor een geregelde actualisering van de op haar website verstrekte informatie.

De Bank maakt ook alle andere informatie bekend die vereist is met toepassing van de Unierechtelijke handelingen die van toepassing zijn op het vlak van het toezicht op de kredietinstellingen.

Art. 36/7. – Alle kennisgevingen die de Bank of de minister per aangetekende brief of per brief met ontvangstbewijs moet doen krachtens de wetten en reglementen waarvan de Bank de toepassing controleert, mogen bij deurwaardersexploot geschieden of via elk ander door de Koning bepaald procedé.

Afdeling 2 – Sanctiecommissie

Art. 36/8. – § 1. De Sanctiecommissie oordeelt over het opleggen van de administratieve geldboetes waarin voorzien is door de wetten die van toepassing zijn op de instellingen waarop zij toezicht houdt, evenals over het opleggen van de administratieve geldboetes waarin voorzien is in de artikelen 50/1 en 50/2 van de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen en van de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld en de toegang tot betalingssystemen.

§ 2. De Sanctiecommissie bestaat uit zes leden, aangeduid door de Koning:

1° één staatsraad of erestaatsraad, aangeduid op voordracht van de eerste voorzitter van de Raad van State;

2° één raadsheer bij het Hof van Cassatie of één ereraadsheer bij het Hof van Cassatie, aangeduid op voordracht van de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie;

3° twee magistraten die geen raadsheren zijn bij het Hof van Cassatie noch bij het hof van beroep te Brussel;

4° twee andere leden.

§ 3. De voorzitter wordt door de leden van de Sanctiecommissie gekozen uit de in de bepalingen onder § 2, 1°, 2° en 3° vermelde personen.

§ 4. Tijdens de drie jaar die aan hun benoeming voorafgaan, mogen de leden van de Sanctiecommissie geen deel hebben uitgemaakt, noch van het Directiecomité van de Bank, noch van het Afwikkelingscollege van de Bank, noch van het personeel van de Bank, noch van het CSRSFI.

In de loop van hun mandaat mogen de leden noch enige functie of mandaat uitoefenen in een aan het toezicht van de Bank onderworpen instelling of in een beroepsvereniging die de aan het toezicht van de Bank onderworpen instellingen vertegenwoordigt, noch diensten verstrekken ten gunste van een beroepsvereniging die de

aan het toezicht van de Bank onderworpen instellingen vertegenwoordigt.

§ 5. Het mandaat van de leden van de Sanctiecommissie heeft een duur van zes jaar en is hernieuwbaar. Bij gebreke van herbenoeming blijven de leden in functie tot de Sanctiecommissie voor het eerst in haar nieuwe samenstelling bijeenkomt. De leden kunnen slechts door de Koning van hun ambt worden ontheven indien zij niet meer aan de eisen voor de uitoefening van hun ambt voldoen of op ernstige wijze zijn tekortgeschoten.

Indien een zetel van een lid van de Sanctiecommissie om welke reden ook vrijkomt, wordt overgegaan tot de vervanging van dat lid voor de verdere duur van het mandaat.

§ 6. De Sanctiecommissie kan geldig beslissen als twee van haar leden en haar voorzitter aanwezig zijn en in staat zijn om te beraadslagen. Wanneer haar voorzitter verhinderd is, kan zij geldig beslissen als drie van haar leden aanwezig zijn en in staat om te beraadslagen.

De leden van de Sanctiecommissie kunnen niet beraadslagen in een aangelegenheid waarin ze een persoonlijk belang hebben dat hun oordeel zou kunnen beïnvloeden.

§ 7. De Koning bepaalt, in overleg met de directie van de Bank, het bedrag van de vergoeding toegekend aan de Voorzitter en aan de leden van de Sanctiecommissie op basis van de dossiers waarover zij zullen hebben beraadslaagd.

§ 8. De Sanctiecommissie stelt haar huishoudelijk reglement en haar deontologische regels vast.

Afdeling 3 – Procedureregels voor het opleggen van administratieve geldboetes

Art. 36/9. – § 1. Indien de Bank, bij de uitoefening van haar wettelijke opdrachten krachtens artikel 12*bis*, vaststelt dat er ernstige aanwijzingen zijn voor het bestaan van een praktijk die aanleiding kan geven tot het opleggen van een administratieve geldboete, of indien zij ingevolge een klacht van een dergelijke praktijk in kennis wordt gesteld, beslist het Directiecomité een onderzoek in te stellen, en belast het de auditeur met dit onderzoek. De auditeur voert het onderzoek ten laste en ten gunste.

De auditeur wordt aangesteld door de Regentenraad uit de personeelsleden van de Bank. Bij de uitoefening van zijn opdracht als auditeur is hij volstrekt onafhankelijk.

Voor de uitoefening van zijn opdracht kan de auditeur alle onderzoeksbevoegdheden uitoefenen die aan de Bank zijn toevertrouwd door de wettelijke en reglementaire bepalingen die de betrokken materie regelen. Hij wordt bij het voeren van elk onderzoek bijgestaan door één of meer personeelsleden van de Bank die hij kiest uit de door het Directiecomité daartoe aangeduide personeelsleden.

§ 1/1. Niettegenstaande § 1, derde lid, beschikt de auditeur over de bevoegdheid om eenieder op te roepen en te verhoren, volgens de hierna bepaalde regels.

De oproeping voor een verhoor geschiedt hetzij door gewone kennisgeving, hetzij door een ter post aangetekende brief, hetzij bij deurwaardersexploot.

Eenieder die met toepassing van het eerste lid wordt opgeroepen is gehouden om te verschijnen.

Bij het verhoren van personen, ongeacht in welke hoedanigheid zij worden verhoord, neemt de auditeur ten minste de volgende regels in acht :

1° het verhoor begint met de mededeling aan de ondervraagde persoon dat :

a) hij kan vragen dat alle vragen die hem worden gesteld en alle antwoorden die hij geeft, worden genoteerd in de gebruikte bewoordingen ;

b) hij kan vragen dat een bepaalde onderzoekshandeling wordt verricht of een bepaald verhoor wordt afgenomen ;

c) zijn verklaringen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt ;

2° eenieder die ondervraagd wordt, mag gebruik maken van de documenten in zijn bezit, zonder dat daardoor het verhoor wordt uitgesteld. Hij mag, tijdens de ondervraging of later, eisen dat deze documenten bij het proces-verbaal van het verhoor worden gevoegd ;

3° aan het einde van het verhoor geeft de ondervrager de ondervraagde persoon het proces-verbaal van zijn verhoor te lezen, tenzij hij vraagt dat het hem wordt voorgelezen. Er wordt hem gevraagd of hij zijn verklaringen wil verbeteren of daaraan iets wil toevoegen ;

4° indien de ondervraagde persoon zich in een andere taal dan die van de procedure wenst uit te drukken, worden zijn verklaringen genoteerd in zijn taal, ofwel wordt hem gevraagd zelf zijn verklaring te noteren ;

5° er wordt de ondervraagde persoon meegedeeld dat hij kosteloos een kopie van de tekst van zijn verhoor kan verkrijgen, die hem, desgevraagd, onmiddellijk of binnen een maand wordt overhandigd of verstuurd.

§ 2. Na afloop van het onderzoek en nadat de betrokken personen werden gehoord of op zijn minst behoorlijk werden opgeroepen, stelt de auditeur een verslag op dat hij overmaakt aan het Directiecomité.

Art. 36/10. – § 1. Op basis van het verslag van de auditeur beslist het Directiecomité het dossier zonder gevolg te klasseren, een minnelijke schikking voor te stellen of de Sanctiecommissie te vatten.

§ 2. Indien het Directiecomité beslist een dossier zonder gevolg te klasseren, stelt het de betrokken personen in kennis van deze beslissing. Het kan deze beslissing openbaar maken.

§ 3. Indien het Directiecomité een voorstel doet tot minnelijke schikking, en indien zijn voorstel wordt aanvaard, wordt de minnelijke schikking op niet-nominatieve wijze gepubliceerd op de website van de Bank, tenzij de minnelijke schikking wordt voorgesteld voor inbreuken op de artikelen 4, 5 en 7 tot 11 van Verordening 648/2012 en deze publicatie de financiële markten ernstig zou verstoren of aan de betrokken centrale partijen of aan hun leden een onevenredig nadeel zou berokkenen.

De bedragen die in het kader van minnelijke schikkingen moeten worden betaald, worden ten voordele van de Schatkist geïnd door de Algemene Administratie van de inning en invordering van de Federale overheidsdienst Financiën.

§ 4. Indien het Directiecomité beslist de Sanctiecommissie te vatten, stuurt het een kennisgeving van de grieven, samen met het onderzoeksverslag, aan de betrokken personen en aan de voorzitter van de Sanctiecommissie.

§ 5. Indien één van de grieven een strafrechtelijke inbreuk kan vormen, stelt het Directiecomité de procureur des Konings ervan in kennis. Het Directiecomité kan beslissen haar beslissing openbaar te maken.

Wanneer de procureur des Konings beslist een strafvordering in te stellen voor de feiten waarop de kennisgeving van de grieven betrekking heeft, stelt hij de Bank daarvan onverwijld in kennis. De procureur des Konings kan aan de Bank, ambtshalve of op verzoek van deze laatste, een kopie bezorgen van alle procedurestukken met betrekking tot de feiten die zijn overgemaakt.

Tegen de beslissingen van het Directiecomité genomen krachtens dit artikel, kan geen beroep worden aangetekend.

Art. 36/11. – § 1. De personen aan wie de grieven ter kennis zijn gebracht, beschikken over een termijn van twee maanden om hun schriftelijke opmerkingen met betrekking tot de grieven voor te leggen aan de voorzitter van de Sanctiecommissie. In bijzondere omstandigheden kan de voorzitter van de Sanctiecommissie deze termijn verlengen.

§ 2. De betrokken personen kunnen bij de Sanctiecommissie een kopie van de dossierstukken verkrijgen. Ze kunnen zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een advocaat naar hun keuze.

Zij kunnen tevens vragen een lid van de Sanctiecommissie te wraken indien zij twijfels hebben over zijn onafhankelijkheid of onpartijdigheid. De Sanctiecommissie beslist over dit verzoek bij gemotiveerde beslissing.

§ 3. De Sanctiecommissie kan, na een procedure op tegenspraak en na de auditeur te hebben gehoord, een administratieve geldboete opleggen aan de betrokken personen. De Sanctiecommissie beslist bij gemotiveerde beslissing. Er kunnen geen sancties worden uitgesproken zonder dat de betrokken persoon of zijn vertegenwoordiger gehoord is geweest of op zijn minst behoorlijk opgeroepen is geweest. Tijdens de hoorzitting wordt het Directiecomité vertegenwoordigd door de persoon van zijn keuze en laat het zijn opmerkingen horen.

§ 4. Behoudens door bijzondere wetten bepaalde bijkomende of andere criteria wordt het bedrag van de geldboete vastgesteld in functie van de ernst van de gepleegde inbreuken, en moet het in verhouding staan tot de voordelen of de winst die eventueel uit deze inbreuken is gehaald.

§ 5. De beslissing van de Sanctiecommissie wordt per aangetekende brief aan de betrokken personen betekend. De kennisgevingsbrief vermeldt de rechtsmiddelen, de bevoegde instanties om er kennis van te nemen, als ook de vorm en termijnen die moeten worden geëerbiedigd; zo niet, gaat de verjaringstermijn voor het instellen van beroep niet in.

§ 6. De Sanctiecommissie maakt haar beslissingen nominatief bekend op de website van de Bank voor een duur van minstens vijf jaar, tenzij deze bekendmaking de financiële stabiliteit of een lopend strafrechtelijk onderzoek of een lopende strafrechtelijke procedure in het gedrang dreigt te brengen of onevenredig nadeel

dreigt te berokkenen aan de betrokken personen of aan de instellingen waartoe ze behoren. In dat geval wordt de beslissing niet-nominatief bekendgemaakt op de website van de Bank. Indien er een beroep is ingesteld tegen de sanctiebeslissing, wordt zij niet-nominatief bekendgemaakt in afwachting van de uitslag van de beroepsprocedures.

De sancties voor inbreuken op de artikelen 4, 5 en 7 tot 11 van Verordening 648/2012 worden niet bekendgemaakt indien deze bekendmaking de financiële markten ernstig zou verstoren of aan de betrokken centrale partijen of aan hun leden een onevenredig nadeel zou berokkenen.

De beslissingen van de Sanctiecommissie worden medegedeeld aan het Directiecomité vóór hun bekendmaking.

Art. 36/12. – De door de Sanctiecommissie opgelegde administratieve geldboetes die definitief zijn geworden, alsook de minnelijke schikkingen die zijn afgesloten vooraleer de strafrechter zich definitief over dezelfde feiten heeft uitgesproken, worden aangerekend op het bedrag van elke strafboete die voor deze feiten ten aanzien van dezelfde persoon wordt uitgesproken.

Art. 36/12/1. – § 1. Onverminderd overige maatregelen bepaald door deze wet kan de Bank, indien zij een inbreuk vaststelt op artikel 36/9, § 1/1, derde lid van deze wet, aan de overtreder een administratieve geldboete opleggen die noch minder mag bedragen dan 2 500 euro, noch voor hetzelfde feit of geheel van feiten meer mag bedragen dan 2 500 000 euro.

§ 2. De geldboeten opgelegd met toepassing van paragraaf 1 worden ten voordele van de Schatkist geïnd door de Algemene Administratie van de inning en invordering van de Federale overheidsdienst Financiën.

Afdeling 3bis. – Door de Bank opgelegde dwangsommen

Art. 36/12/2. – § 1. De Bank kan eenieder bevelen om zich binnen de door haar gestelde termijn te voegen naar artikel 36/9, § 1/1, derde lid van deze wet.

Indien de persoon tot wie zij een bevel heeft gericht met toepassing van het eerste lid, in gebreke blijft bij afloop van de hem opgelegde termijn, en op voorwaarde dat die persoon zijn middelen heeft kunnen laten gelden, kan de Bank de betaling van een dwangsom opleggen die per kalenderdag niet minder mag bedragen dan 250 euro, noch meer mag bedragen dan 50 000 euro, noch in het totaal 2 500 000 euro mag overschrijden.

§ 2. De dwangsommen opgelegd met toepassing van paragraaf 1 worden ten voordele van de Schatkist geïnd door de Algemene Administratie van de inning en invordering van de Federale overheidsdienst Financiën.

Art. 36/12/3. – Wanneer door de Bank een dwangsom wordt opgelegd op grond van deze wet of van andere wettelijke of reglementaire bepalingen, en zolang de persoon aan wie die dwangsom wordt opgelegd, niet voldoet aan de verplichting die ten grondslag ligt aan de oplegging van die dwangsom, kan de Bank haar beslissing tot oplegging van de dwangsom nominatief bekendmaken op haar website.

Afdeling 4. – Beroepsgeheim, uitwisseling van informatie en samenwerking met andere autoriteiten

Art. 36/13. – Onverminderd artikel 35, eerste lid, mag de Bank vertrouwelijke informatie meedelen:

1° ingeval de mededeling van dergelijke informatie wordt voorgeschreven of toegestaan door of krachtens deze wet of de wetten die de aan de Bank toevertrouwde opdrachten regelen;

2° voor de aangifte van strafrechtelijke misdrijven bij de gerechtelijke autoriteiten;

3° in het kader van administratieve of gerechtelijke beroepsprocedures tegen de handelingen of beslissingen van de Bank, en in het kader van elk ander rechtsgeding waarbij de Bank partij is;

4° in beknopte of samengevoegde vorm zodat individuele natuurlijke of rechtspersonen niet kunnen worden geïdentificeerd.

De Bank kan de beslissing om strafrechtelijke misdrijven bij de gerechtelijke autoriteiten aan te geven, openbaar maken.

Art. 36/14. – § 1. In afwijking van artikel 35 mag de Bank tevens vertrouwelijke informatie meedelen:

1° aan de Europese Centrale Bank en aan de andere centrale banken en instellingen met een soortgelijke taak in hun hoedanigheid van monetaire autoriteit als deze gegevens van belang zijn voor de uitoefening van hun respectieve wettelijke taken, waaronder het voeren van monetair beleid en de daarmee samenhangende beschikbaarstelling van liquide middelen, de uitoefening van toezicht op betalings-, clearing- en afwikkelingsystemen en

de waarborging van de stabiliteit van het financiële stelsel, alsook aan andere overheidsinstanties die belast zijn met het toezicht op de betalingssystemen.

Wanneer zich een noodsituatie voordoet, waaronder ongunstige ontwikkelingen op de financiële markten, die de liquiditeit van de markt en de stabiliteit van het financiële stelsel kan ondermijnen in een van de lidstaten waar aan entiteiten van een groep met kredietinstellingen of beleggingsondernemingen vergunning is verleend of significante bijkantoren zijn gevestigd in de zin van artikel 3, 66° van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen of in de zin van artikel 95, §§ 5bis en 5ter, van de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, kan de Bank gegevens verzenden aan centrale banken van het Europees stelsel van centrale banken als deze gegevens van belang zijn voor de uitoefening van hun wettelijke taken, waaronder het voeren van monetair beleid en de daarmee samenhangende beschikbaarstelling van liquide middelen, de uitoefening van toezicht op betalings-, clearing- en effectenafwikkelingssystemen en de waarborging van de stabiliteit van het financiële stelsel.

In een noodsituatie zoals hierboven bedoeld, kan de Bank gegevens meedelen die van belang zijn voor de centrale overheidsdiensten in alle betrokken lidstaten die bevoegd zijn voor de wetgeving inzake toezicht op de kredietinstellingen, financiële instellingen, beleggingsdiensten en verzekeringsmaatschappijen;

2° binnen de grenzen van de Europese richtlijnen, aan de bevoegde autoriteiten van de Europese Unie en van andere Lidstaten van de Europese Economische Ruimte die één of meerdere bevoegdheden uitoefenen die vergelijkbaar zijn met die als bedoeld in de artikelen 36/2 en 36/3, met inbegrip van de Europese Centrale Bank voor wat betreft de taken die haar zijn opgedragen bij Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen;

3° met inachtneming van de Europese richtlijnen, aan de bevoegde autoriteiten van derde Staten die één of meerdere bevoegdheden uitoefenen die vergelijkbaar zijn met die als bedoeld in de artikelen 36/2 en 36/3 en waarmee de Bank een samenwerkingsovereenkomst voor de uitwisseling van informatie heeft gesloten;

4° aan de FSMA;

5° aan de Belgische instellingen of aan instellingen van een andere Lidstaat van de Europese Economische

Ruimte die een deposito- of beleggersbeschermingsregeling beheren;

6° aan de centrale tegenpartijen of de instellingen voor vereffening van financiële instrumenten die gemachtigd zijn om verrekenings- of vereffeningdiensten te verstrekken voor transacties in financiële instrumenten verricht op een Belgische georganiseerde markt, als de Bank van oordeel is dat de mededeling van de betrokken informatie noodzakelijk is om de regelmatige werking van deze instellingen te vrijwaren voor tekortkomingen, zelfs potentiële, van marktdeelnemers op de betrokken markt;

7° binnen de grenzen van de Europese richtlijnen, aan de marktondernemingen voor de goede werking van, de controle van en het toezicht op de markten die deze inrichten;

8° tijdens burgerrechtelijke of handelsrechtelijke procedures, aan de autoriteiten en gerechtelijke mandatarissen die betrokken zijn bij procedures van faillissement of gerechtelijke reorganisatie of bij analoge collectieve procedures betreffende instellingen die onder het toezicht van de Bank staan, met uitzondering van de vertrouwelijke informatie over het aandeel van derden in reddingspogingen vóór de betrokken procedures werden ingesteld;

9° aan de commissarissen, de bedrijfsrevisoren en de andere personen die belast zijn met de wettelijke controle van de rekeningen van de instellingen die onder het toezicht van de Bank vallen, van de rekeningen van andere Belgische financiële instellingen of van soortgelijke buitenlandse instellingen;

10° aan de sekwesters, voor de uitoefening van hun opdracht als bedoeld in de wetten tot regeling van de opdrachten die aan de Bank zijn toevertrouwd;

11° aan de autoriteiten en instanties die toezicht houden op de personen die belast zijn met de wettelijke controle op de jaarrekening van de instellingen die onder het toezicht van de Bank staan;

12° binnen de grenzen van de Europese richtlijnen, aan de verslaggevers en de personeelsleden van de Dienst voor de mededinging die belast zijn met het onderzoek, als bedoeld in de wet van 10 juni 2006 tot bescherming van de economische mededinging;

13° binnen de grenzen van de Europese richtlijnen, aan de erkenningsraad voor effectenmakelaars als bedoeld in artikel 21 van de wet van 2 augustus 2002;

14° binnen de grenzen van de Europese richtlijnen, aan de Algemene Administratie van de Thesaurie, krachtens de wettelijke en reglementaire bepalingen die zijn genomen voor de tenuitvoerlegging van de maatregelen die gelden inzake financiële embargo's;

15° binnen de grenzen van de Europese richtlijnen, aan de van de instellingen onafhankelijke actuarissen die krachtens de wet een opdracht vervullen waarbij ze controle uitoefenen op die instellingen, alsook aan de instanties die met het toezicht op die actuarissen zijn belast;

16° aan het Fonds voor Arbeidsongevallen;

17° de ambtenaren aangesteld door de minister die, in het raam van hun opdracht bedoeld in artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht bevoegd zijn om de inbreuken op de bepalingen van artikel XV. 89, 1° tot 18°, 20° en 21° van het Wetboek van economisch recht, op te sporen en vast te stellen;

18° aan de autoriteiten die onder het recht van lidstaten van de Europese Unie ressorteren en die bevoegd zijn op het vlak van macroprudentieel toezicht, evenals aan het Europees Comité voor Systeemrisico's, ingesteld bij Europese Verordening (EU) nr. 1092/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010;

19° binnen de grenzen van de Europese verordeningen en richtlijnen, aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten, aan de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en aan de Europese Bankautoriteit;

20° binnen de grenzen van het recht van de Europese Unie, aan het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering van de FOD Binnenlandse Zaken, aan het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, ingesteld door de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, en aan de politiediensten bedoeld in de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, in de mate dat de toepassing van artikel 19 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van de kritieke infrastructuren zulks vereist.

§ 2. De Bank mag enkel vertrouwelijke informatie overeenkomstig § 1 meedelen op voorwaarde dat de autoriteiten of instellingen die er de geadresseerden van zijn, die informatie gebruiken voor de uitvoering van hun opdrachten, en dat zij, wat die informatie betreft, aan een gelijkwaardig beroepsgeheim gebonden zijn als bedoeld in artikel 35. Bovendien mag de informatie die afkomstig is van een autoriteit van een andere Lidstaat van de Europese Economische Ruimte enkel met de uitdrukkelijke

instemming van die autoriteit worden doorgegeven in de gevallen als bedoeld in 7°, 9°, 10°, 12°, en 16° van § 1 alsook aan de autoriteiten of organismen van derde Staten in de gevallen als bedoeld in 4°, 6° en 10° van § 1, en, in voorkomend geval, enkel voor de doeleinden waarmee die autoriteit heeft ingestemd.

§ 3. Onverminderd de strengere bepalingen van de bijzondere wetten die op hen van toepassing zijn, zijn de in § 1 bedoelde Belgische autoriteiten en instellingen, wat de vertrouwelijke informatie betreft die zij van de Bank ontvangen met toepassing van § 1, gebonden door het beroepsgeheim als bedoeld in artikel 35.

Art. 36/15. – Artikel 35 is van toepassing op de erkende commissarissen, op de bedrijfsrevisoren en op de deskundigen wat de informatie betreft waarvan zij kennis hebben genomen in het kader van de opdrachten van de Bank of in het kader van de verificaties, expertises of verslagen die de Bank hen, in het kader van haar opdrachten als bedoeld in de artikelen 36/2 en 36/3, heeft gelast uit te voeren dan wel voor te leggen.

Het eerste lid en artikel 78 van de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van een Instituut der Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor, zijn niet van toepassing op de mededeling van informatie aan de Bank die is voorgeschreven of toegestaan door de wettelijke of reglementaire bepalingen die de opdrachten van de Bank regelen.

Art. 36/16. – § 1. Onverminderd de artikelen 35 en 36/13 tot 36/15 en de bepalingen in bijzondere wetten, werkt de Bank in aangelegenheden die tot haar bevoegdheid behoren samen met de buitenlandse bevoegde autoriteiten die één of meer bevoegdheden uitoefenen die vergelijkbaar zijn met deze als bedoeld in de artikelen 36/2 en 36/3.

§ 2. Onverminderd de verplichtingen die voor België voortvloeien uit het recht van de Europese Unie, kan de Bank, op basis van wederkerigheid, met de bevoegde autoriteiten waarvan sprake in § 1, overeenkomsten sluiten teneinde vast te stellen hoe deze samenwerking wordt opgevat, met inbegrip van de wijze waarop de controle-taken desgevallend worden verdeeld, van de aanduiding van een bevoegde autoriteit als controlecoördinator, van de wijze van toezicht via inspecties ter plaatse of anderszins, van welke samenwerkingsprocedures gelden alsook van hoe het inwinnen en uitwisselen van informatie wordt georganiseerd.

§ 3. De Bank kan in de gevallen bepaald in Europese Richtlijnen situaties verwijzen naar respectievelijk de

Europese Bankautoriteit, de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen of de Europese Autoriteit voor effecten en markten.

Art. 36/17. – § 1. Onverminderd de relevante bepalingen van artikel 36/19, zijn de volgende bepalingen van toepassing in het kader van de bevoegdheden bedoeld in de artikelen 36/2 en 36/3 wat betreft de wederzijdse samenwerking tussen de Bank en de overige bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 1, 2) van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, en in artikel 4, 4) van Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, teneinde de uit de voornoemde Richtlijn 2004/39/EG voortvloeiende verplichtingen na te leven:

1° Telkens wanneer dat noodzakelijk is voor het vervullen van hun taken, werkt de Bank samen met de andere bevoegde autoriteiten, en maakt daarbij gebruik van de bevoegdheden die haar zijn verleend, hetzij krachtens de voornoemde Richtlijnen, hetzij ingevolge de nationale wetgeving. De Bank beschikt hiertoe inzonderheid over de bevoegdheden die haar bij deze wet zijn toegekend. De Bank verleent bijstand aan de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten. Zij wisselt met de andere bevoegde autoriteiten inzonderheid informatie uit en werkt met hen samen bij onderzoeks- of toezichtsactiviteiten, inclusief voor een inspectie ter plaatse, ook al houden de aldus onderzochte of geverifieerde praktijken geen schending van Belgische regelgeving in.

2° De Bank verstrekt onmiddellijk alle informatie die voor de in het 1° genoemde doeleinden noodzakelijk is. Daartoe neemt de Bank, naast de passende organisatorische maatregelen voor een vlotte samenwerking als bedoeld in het 1°, onverwijld de nodige maatregelen om de gevraagde informatie te verzamelen. Indien, wat de in deze paragraaf bedoelde bevoegdheden betreft, een verzoek wordt gericht aan de Bank om een inspectie ter plaatse te verrichten of een onderzoek uit te voeren, geeft zij hier, binnen haar bevoegdheden, gevolg aan

- door de inspectie of het onderzoek zelf te verrichten;
- door de autoriteit die het verzoek heeft ingediend dan wel revisoren of deskundigen toe te staan de inspectie of het onderzoek zelf te verrichten.

3° De informatie die in het kader van de samenwerking wordt uitgewisseld, valt onder het bij artikel 35 opgelegde beroepsgeheim. Indien de Bank informatie verstrekt in

het kader van de samenwerking, kan zij aangeven dat die informatie alleen mag worden doorgegeven met haar uitdrukkelijke toestemming of voor de doeleinden waarmee zij heeft ingestemd. Zo ook moet de Bank, wanneer zij informatie ontvangt, in afwijking van artikel 36/14, de beperkingen naleven die haar zouden zijn opgelegd door de buitenlandse autoriteit, wat de mogelijkheid betreft om de aldus ontvangen informatie door te geven.

4° Wanneer de Bank ervan overtuigd is dat er op het grondgebied van een andere lidstaat handelingen worden of zijn uitgevoerd die strijdig zijn met de bepalingen van de voornoemde Richtlijnen, dan wel dat bepaalde handelingen van invloed zijn op financiële instrumenten die verhandeld worden op een gereguleerde markt in een andere lidstaat, geeft zij hiervan zo specifiek mogelijk kennis aan de bevoegde autoriteit van de andere lidstaat, alsook aan de FSMA. Indien de Bank er door een autoriteit van een andere lidstaat van in kennis wordt gesteld dat er in België dergelijke handelingen worden verricht, licht zij de FSMA daarover in, neemt zij de nodige maatregelen en brengt zij de kennisgevende autoriteit alsook de FSMA op de hoogte van het resultaat van haar tussenkomst, en met name, voor zover mogelijk, van belangrijke tussentijdse ontwikkelingen.

§ 2. Bij de tenuitvoerlegging van § 1 kan de Bank weigeren om gevolg te geven aan een verzoek om inlichtingen, onderzoek, inspectie ter plaatse of toezicht indien:

- het gevolg geven aan dergelijke verzoeken gevaar zou kunnen opleveren voor de soevereiniteit, de veiligheid of de openbare orde van België, of
- voor dezelfde feiten en tegen dezelfde personen reeds een gerechtelijke procedure is ingeleid in België, dan wel
- jegens deze personen voor dezelfde feiten reeds een onherroepelijke uitspraak is gedaan in België.

In deze gevallen stelt zij de verzoekende bevoegde autoriteit en de Europese Autoriteit voor effecten en markten daarvan in kennis, waarbij zij, in voorkomend geval, zo gedetailleerd mogelijke informatie verstrekt over de procedure of uitspraak in kwestie.

§ 3. Wat de in § 1 bedoelde bevoegdheden betreft, mag de Bank, onverminderd de op haar rustende verplichtingen in gerechtelijke procedures van strafrechtelijke aard, de informatie die zij van een bevoegde autoriteit of van de FSMA ontvangt enkel gebruiken om toezicht uit te oefenen op de naleving van de voorwaarden voor de toegang tot de werkzaamheden van de instellingen die krachtens artikel 36/2 onder haar toezicht staan, alsook om het

toezicht te vergemakkelijken, op individuele of geconsolideerde basis, op de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van deze activiteit, om sancties op te leggen, in het kader van een administratieve beroepsprocedure of van een rechtsvordering ingesteld tegen een beslissing van de Bank, en in het kader van het buitengerechtelijk mechanisme voor de behandeling van de klachten van beleggers. Wanneer de bevoegde autoriteit die de informatie heeft verstrekt er evenwel in toestemt, mag de Bank deze informatie voor andere doeleinden gebruiken of doorgeven aan de bevoegde autoriteiten van andere Staten.

§ 4. De paragrafen 1 en 2 zijn eveneens van toepassing, volgens de voorwaarden vastgelegd in samenwerkingsovereenkomsten, in het kader van de samenwerking met autoriteiten van derde Staten.

§ 5. De Bank is de autoriteit die als contactpunt fungeert om ter uitvoering van § 1, voor wat haar bevoegdheden betreft, verzoeken om uitwisseling van gegevens of verzoeken om samenwerking in ontvangst te nemen.

De minister stelt de Europese Commissie en de andere lidstaten van de Europese Economische Ruimte hiervan in kennis.

Art. 36/18. – Onverminderd de artikelen 35 en 36/13 tot 36/15, en de bepalingen in bijzondere wetten sluiten de Bank en de FSMA samenwerkingsovereenkomsten met de Controledienst voor de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen betreffende de materie van de aanvullende ziekteverzekering door de maatschappijen van onderlinge bijstand bedoeld in de artikelen 43*bis*, § 5 en 70, §§ 6, 7 en 8, van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen. De samenwerkingsovereenkomsten regelen onder meer de uitwisseling van informatie en de eenvormige toepassing van de betrokken wetgeving.

Afdeling 5 – Onderzoeksbevoegdheden, strafbepalingen en verhaalmiddelen

Art. 36/19. – Onverminderd de onderzoeksbevoegdheden die haar worden toegekend door de wettelijke en reglementaire bepalingen die haar opdrachten regelen, kan de Bank, teneinde te verifiëren of een verrichting of een activiteit wordt beoogd door de wetten en reglementen waarvan zij op de toepassing dient toe te zien, alle nodige informatie vereisen van degenen die de verrichting uitvoeren of de betrokken activiteit uitoefenen en van iedere derde die de uitvoering of uitoefening ervan mogelijk maakt of vergemakkelijkt.

De Bank heeft dezelfde onderzoeksbevoegdheid teneinde te verifiëren, binnen het kader van een samenwerkingsakkoord gesloten met een buitenlandse autoriteit en wat de concrete punten betreft die zijn aangegeven in de schriftelijke aanvraag van deze autoriteit, of een verrichting of een activiteit die in België is uitgevoerd of uitgeoefend, wordt beoogd door de wetten en reglementen waarvan deze buitenlandse autoriteit op de toepassing dient toe te zien.

De betrokken persoon of instelling maakt deze informatie over binnen de termijn en in de vorm bepaald door de Bank.

De Bank kan in de boeken en documenten van de belanghebbenden de juistheid van de informatie die haar werd meegedeeld, nagaan of laten nagaan.

Indien de betrokken persoon of instelling de gevraagde informatie niet heeft verstrekt bij het verstrijken van de door de Bank vastgestelde termijn, kan de Bank, onverminderd de overige maatregelen bepaald door de wet, na de persoon of instelling gehoord of ten minste opgeroepen te hebben, de betaling van een dwangsom opleggen die per kalenderdag niet minder mag bedragen dan 250 euro, noch meer mag bedragen dan 50 000 euro, noch in het totaal 2 500 000 euro mag overschrijden.

De dwangsommen opgelegd met toepassing van dit artikel worden ten voordele van de Schatkist geïnd door de Algemene Administratie van de inning en invordering van de Federale overheidsdienst Financiën.

Art. 36/20. – § 1. Worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en een geldboete van 250 euro tot 2 500 000 euro of met één van deze straffen alleen :

– zij die de onderzoeken van de Bank krachtens dit hoofdstuk verhinderen of haar bewust onjuiste of onvolledige informatie verstrekken ;

– zij die bewust, door verklaringen of anderszins, doen of laten uitschijnen dat de verrichting of verrichtingen die zij uitvoeren of voornemens zijn uit te voeren worden verricht onder de voorwaarden bepaald in de wetten en reglementen waarvan de Bank op de toepassing toeziet, terwijl deze wetten en reglementen niet op hen van toepassing zijn of niet werden geëerbiedigd.

§ 2. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek zijn, zonder uitzondering van hoofdstuk VII en van artikel 85, van toepassing op de inbreuken bedoeld in § 1.

Art. 36/21. – § 1. Bij het hof van beroep te Brussel kan beroep worden ingesteld tegen elke beslissing van de Bank waarbij een administratieve geldboete wordt opgelegd.

§ 2. Onverminderd de bijzondere voorschriften bepaald door of krachtens de wet, bedraagt de beroepstermijn, op straffe van nietigheid, 30 dagen.

De termijn voor het instellen van beroep vangt aan met de kennisgeving van de betwiste beslissing.

§ 3. Het beroep als bedoeld in § 1 moet, op straffe van niet-ontvankelijkheid die ambtshalve wordt uitgesproken, worden ingesteld bij ondertekend verzoekschrift ingediend ter griffie van het hof van beroep te Brussel in zoveel exemplaren als er partijen zijn.

Op straffe van niet-ontvankelijkheid, bevat het verzoekschrift:

1° de vermelding van de dag, de maand en het jaar;

2° indien de verzoeker een natuurlijke persoon is, zijn naam, voornamen en woonplaats; indien de verzoeker een rechtspersoon is, zijn naam, zijn rechtsvorm, zijn maatschappelijke zetel en het orgaan dat hem vertegenwoordigt;

3° de vermelding van de beslissing waarop het beroep betrekking heeft;

4° de uiteenzetting van de middelen;

5° de aanduiding van de plaats, de dag en het uur van de verschijning vastgesteld door de griffie van het hof van beroep;

6° de inventaris van de verantwoordingsstukken die samen met het verzoekschrift ter griffie zijn neergelegd.

Het verzoekschrift wordt door de griffie van het hof van beroep te Brussel ter kennis gebracht van alle partijen die door verzoeker in het geding zijn opgeroepen.

Op ieder ogenblik kan het hof van beroep te Brussel ambtshalve alle andere personen, wier toestand beïnvloed dreigt te worden door de beslissing over het beroep, in het geding oproepen.

Het hof van beroep stelt de termijn vast waarbinnen de partijen elkaar hun schriftelijke opmerkingen moeten overleggen en een kopie ervan ter griffie moeten neerleggen. Het hof bepaalt eveneens de datum van de debatten.

Elk van de partijen kan haar schriftelijke opmerkingen neerleggen bij de griffie van het hof van beroep te Brussel en ter plaatse het dossier op de griffie raadplegen.

Het hof van beroep bepaalt de termijn waarbinnen die opmerkingen moeten worden overgelegd. Ze worden door de griffie ter kennis gebracht van de partijen.

§ 4. De griffie van het hof van beroep te Brussel vraagt aan de Bank, binnen vijf dagen na de inschrijving van de zaak op de rol, de toezending van het dossier met de stukken. Binnen vijf dagen na de ontvangst van de vraag moet het dossier worden toegezonden.

§ 5. Het beroep bedoeld in § 1 schorst de beslissing van de Bank.

Art. 36/22. – Bij de Raad van State kan, volgens een versnelde procedure zoals vastgesteld door de Koning, beroep worden ingesteld:

1° door de aanvrager van een vergunning, tegen de beslissingen inzake vergunning die de Bank heeft genomen krachtens artikel 12 van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen. Eenzelfde beroep kan worden ingesteld indien de Bank geen uitspraak heeft gedaan binnen de bij het eerste lid van het voormelde artikel 12 vastgestelde termijnen. In dit laatste geval wordt het beroep behandeld als was de aanvraag verworpen;

2° door de kredietinstelling, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens het vierde lid van artikel 86 van de voormelde wet van 25 april 2014;

3° door de kredietinstelling, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens de artikelen 234, § 2, 1° tot 10°, 236, § 1, 1° tot 6°, en tegen de gelijkaardige beslissingen genomen krachtens de artikelen 328 en 329 en artikel 340 van de voormelde wet van 25 april 2014. Het beroep schorst de beslissing en haar bekendmaking, tenzij de Bank, bij ernstig gevaar voor de spaarders, haar beslissing uitvoerbaar heeft verklaard niettegenstaande elk beroep;

3°*bis* door de kredietinstelling, tegen de beslissingen die het Afwikkelingscollege heeft genomen krachtens artikel 232 van de voormelde wet van 25 april 2014;

4° door de aanvrager, tegen de beslissingen inzake vergunning die de Bank heeft genomen krachtens de artikelen 50 en 51 van de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen.

Eenzelfde beroep kan worden ingesteld door de aanvrager indien de Bank geen uitspraak heeft gedaan binnen de bij het eerste lid van het voormelde artikel 50 vastgestelde termijnen. In dit laatste geval wordt het beroep behandeld als was de aanvraag verworpen;

5° door de beleggingsonderneming, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 104, § 1, 1°, 1°bis, 2°, 3° en 4°, van de voormelde wet van 6 april 1995 of krachtens de besluiten die ernaar verwijzen. Het beroep schorst de beslissing en haar bekendmaking, tenzij de Bank, bij ernstig gevaar voor de beleggers, haar beslissing uitvoerbaar heeft verklaard niettegenstaande elk beroep;

6° door de aanvrager van een registratie en door de betrokken vennootschap, tegen de beslissingen van de Bank om de registratie te weigeren, te schorsen of te herroepen, genomen krachtens artikel 139 van de voormelde wet van 6 april 1995 en krachtens zijn uitvoeringsmaatregelen. Het beroep schorst de beslissing tenzij de Bank, om zwaarwichtige redenen, haar beslissing uitvoerbaar zou hebben verklaard niettegenstaande hoger beroep;

7° door de aanvrager van een toelating, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 4 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen; eenzelfde beroep kan worden ingesteld indien de Bank geen uitspraak heeft gedaan binnen de termijn vastgelegd bij het vierde lid van voormeld artikel 4; in dit laatste geval wordt het beroep behandeld als was de aanvraag verworpen bij het verstrijken van de termijn;

8° door de verzekeringsonderneming, tegen de beslissingen tot uitbreiding van het verzoek om inlichtingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 21, § 1ter, van de voormelde wet van 9 juli 1975;

9° door de verzekeringsonderneming, tegen de beslissingen tot tariefverhoging die de Bank heeft genomen krachtens artikel 21octies, § 2, van de voormelde wet van 9 juli 1975;

10° door de verzekeringsonderneming, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 26, § 1, tweede lid, 1°, 2°, 3°, en 4°, en § 5, 8 en 9 van de voormelde wet van 9 juli 1975;

11° door de verzekeringsonderneming, tegen de beslissingen tot herroeping van de vergunning die de Bank heeft genomen krachtens artikel 43 van de voormelde wet van 9 juli 1975;

12° door de verzekeringsonderneming, tegen de beslissingen tot verzet die de Bank heeft genomen krachtens de artikelen 51, 55 en 58 van de voormelde wet van 9 juli 1975, of wanneer de Bank geen beslissing heeft meegeëld binnen de termijn vastgelegd in artikel 51, tweede lid, van dezelfde wet;

13° door de aanvrager van een vergunning en door de vergunde instelling, tegen de beslissing van de Bank om de vergunning te weigeren, te schorsen of te herroepen krachtens de artikelen 3, 12 en 13 van de wet van 2 januari 1991 betreffende de markt van de effecten van de overheidsschuld en het monetaire beleidsinstrumentarium en krachtens de in uitvoering ervan getroffen besluiten. Het beroep schorst de beslissing tenzij de Bank, om zwaarwichtige redenen, haar beslissing uitvoerbaar zou hebben verklaard niettegenstaande hoger beroep;

14° door de aanvrager van een vergunning, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens de artikelen 9 en 10, en tegen de gelijkaardige beslissingen genomen krachtens artikel 59 van de wet van 16 februari 2009 op het herverzekeringsbedrijf. Eenzelfde beroep kan worden ingesteld indien de Bank geen uitspraak heeft gedaan binnen de termijnen vastgesteld bij het eerste lid van het voormelde artikel 9 en bij het tweede lid van het voormelde artikel 59. In deze gevallen wordt het beroep behandeld als was de aanvraag verworpen bij het verstrijken van de termijn;

15° door de herverzekeringsonderneming, tegen de beslissingen tot verzet die de Bank heeft genomen krachtens artikel 32 van de voormelde wet van 16 februari 2009;

16° door de herverzekeringsonderneming, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens de artikelen 47, § 1, tweede lid, 1°, 2°, 3° en 4°, 48, § 1, 4 en 5, en 50, tweede lid, en tegen de gelijkaardige beslissingen genomen krachtens de artikelen 58, tweede lid, en 67, van de voormelde wet van 16 februari 2009;

17° door de herverzekeringsonderneming, tegen de beslissingen tot herroeping van de vergunning die de Bank heeft genomen krachtens artikel 53, en tegen de gelijkaardige beslissingen genomen krachtens artikel 67 van de voormelde wet van 16 februari 2009;

18° door de herverzekeringsonderneming, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 72, derde en vierde lid, van de voormelde wet van 16 februari 2009;

19° door de aanvrager van een vergunning, tegen de beslissingen inzake vergunning die de Bank heeft genomen

krachtens artikel 8 van de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en de toegang tot betalingssystemen. Eenzelfde beroep kan door de aanvrager worden ingesteld indien de Bank geen uitspraak heeft gedaan binnen de bij het tweede lid van het voormelde artikel 8 vastgestelde termijnen. In dit laatste geval wordt het beroep behandeld als was de aanvraag verworpen;

20° door de betalingsinstelling, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 19, derde lid, van de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en de toegang tot betalingssystemen;

21° door de betalingsinstelling, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 35, § 1, tweede lid, 1°, 2°, 3°, 4° en 5° en tegen de gelijkaardige beslissingen genomen krachtens artikel 44 van de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en de toegang tot betalingssystemen. Het beroep schorst de beslissing en haar bekendmaking, tenzij de Bank, bij ernstig gevaar voor de betalingsdienstgebruikers, haar beslissing uitvoerbaar heeft verklaard niettegenstaande elk beroep;

22° door de betrokken instelling, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 26, § 1, vierde lid, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, artikel 236, § 6, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen en artikel 104, § 1, laatste lid, en van de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen;

23° door de aanvrager van een vergunning, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 36/25, § 3;

24° door de aanvrager van een vergunning, tegen de beslissingen inzake vergunningen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 26 september 2005 houdende het statuut van de vereffeningsinstellingen en de met vereffeningsinstellingen gelijkgestelde instellingen. Een zelfde beroep kan worden ingesteld indien de Bank geen uitspraak heeft gedaan binnen de bij het eerste lid van het voormelde artikel 4 vastgestelde termijnen. In dit laatste geval wordt het beroep behandeld als was de aanvraag verworpen;

25° door de vereffeningsinstelling of de met een vereffeningsinstelling gelijkgestelde instelling, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 17 van het voormelde koninklijk besluit van 26 september 2005;

26° door de vereffeningsinstelling of de met een vereffeningsinstelling gelijkgestelde instelling, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 33, § 1, tweede lid, 1°, 1°bis, 2° en 3°, van het voormelde koninklijk besluit van 26 september 2005 en tegen de gelijkaardige beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 36 van het voormelde koninklijk besluit van 26 september 2005. Het beroep schorst de beslissing en haar bekendmaking, tenzij de Bank, bij ernstig gevaar voor de cliënten of de financiële markten, haar beslissing uitvoerbaar heeft verklaard niettegenstaande elk beroep;

27° *Opgeheven.*

28° *Opgeheven.*

29° *Opgeheven.*

30° *Opgeheven.*

31° *Opgeheven.*

32° door de aanvrager van een vergunning, tegen de beslissingen inzake vergunning die de Bank heeft genomen krachtens artikel 63 van de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen en van de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld en de toegang tot betalingssystemen. Eenzelfde beroep kan door de aanvrager worden ingesteld indien de Bank geen uitspraak heeft gedaan binnen de bij het tweede lid van het voormelde artikel 63 vastgestelde termijnen. In dit laatste geval wordt het beroep behandeld als was de aanvraag verworpen;

33° door de instelling voor elektronisch geld, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 75, derde lid, van de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen en van de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld en de toegang tot betalingssystemen;

34° door de instelling voor elektronisch geld, tegen de beslissingen die de Bank heeft genomen krachtens artikel 87, § 1, tweede lid, 1°, 2°, 3°, 4° en 5° en tegen de gelijkaardige beslissingen genomen krachtens artikel 96 van de wet van 21 december 2009 op het statuut van de

betalinginstellingen en van de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienst-aanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld en de toegang tot betalingssystemen. Het beroep schorst de beslissing en haar bekendmaking, tenzij de Bank, bij ernstig gevaar voor de houders van elektronisch geld, haar beslissing uitvoerbaar heeft verklaard niettegenstaande elk beroep;

35° door eenieder aan wie een dwangsom is opgelegd door de Bank krachtens artikel 36/3, § 5, artikel 36/19, vijfde lid en artikel 36/30, § 1, tweede lid, 2° van deze wet, artikel 109, tweede lid van de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, artikel 74, § 1, derde lid van de wet van 16 februari 2009 op het herverzekeringsbedrijf, artikel 50, § 2, derde lid en artikel 106, § 2, derde lid van de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen en van de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienst-aanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld en de toegang tot betalingssystemen, artikel 346, § 2 van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen en artikel 24, 1° van het koninklijk besluit van 20 december 1995 betreffende de buitenlandse beleggingsondernemingen.

Art. 36/23. – Om de toepassing van het strafrecht te vragen, is de Bank gemachtigd om in elke stand van het geding tussen te komen voor het strafgerecht waarbij een door deze wet of door een wet die de Bank belast met het toezicht op de naleving van haar bepalingen, bestraft misdrijf aanhangig is, zonder dat de Bank daarom het bestaan van enig nadeel hoeft aan te tonen. De tussenkomsst geschiedt volgens de regels die gelden voor de burgerlijke partij.

Afdeling 6 – Crisismaatregelen

Art. 36/24. – § 1. De Koning kan, na advies van de Bank, ingeval zich een plotse crisis voordoet op de financiële markten of in geval van een ernstige dreiging van een systemische crisis, teneinde de omvang of de gevolgen hiervan te beperken:

1° aanvullende of afwijkende reglementen vaststellen ten opzichte van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringondernemingen, de wet van 2 januari 1991 betreffende de markt van de effecten van de overheidsschuld en het monetair beleidsinstrumentarium, de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op

de beleggingsondernemingen, de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, het Boek VIII, Titel III, hoofdstuk II, afdeling III van het Wetboek van vennootschappen en het koninklijk besluit nr. 62 betreffende de bewaargeving van vervangbare financiële instrumenten en de vereffening van transacties op deze instrumenten, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 27 januari 2004;

2° in een systeem voorzien waarbij een staatswaarborg wordt verleend voor verbintenissen die zijn aangegaan door de krachtens voornoemde wetten aan toezicht onderworpen instellingen die Hij bepaalt, of de staatswaarborg toekennen aan bepaalde schuldvorderingen gehouden door dergelijke instellingen;

3° in een systeem voorzien, in voorkomend geval door middel van reglementen vastgesteld overeenkomstig 1°, van toekenning van de staatswaarborg voor de terugbetaling aan vennoten die natuurlijke personen zijn van hun deel in het kapitaal van coöperatieve vennootschappen, erkend overeenkomstig het koninklijk besluit van 8 januari 1962 tot vaststelling van de voorwaarden tot erkenning van de nationale groeperingen van coöperatieve vennootschappen en van de coöperatieve vennootschappen, die instellingen zijn onderworpen aan toezicht krachtens voornoemde wetten of waarvan minstens de helft van het vermogen is geïnvesteerd in dergelijke instellingen;

4° in een systeem voorzien van toekenning van de dekking door de Staat van verliezen opgelopen op bepaalde activa of financiële instrumenten door krachtens voornoemde wetten aan toezicht onderworpen instellingen;

5° in een systeem voorzien van toekenning van de staatswaarborg voor verbintenissen aangegaan door entiteiten waarvan de activiteit bestaat in het verwerven en beheren van bepaalde activa gehouden door krachtens voornoemde wetten aan toezicht onderworpen instellingen;

De koninklijke besluiten genomen krachtens het eerste lid, 1°, hebben geen gevolg meer indien zij niet worden bekrachtigd door de wet binnen de twaalf maanden vanaf hun datum van inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot op de datum van inwerkingtreding van de koninklijke besluiten. De koninklijke besluiten genomen op grond van het eerste lid, 2° tot 6°, worden overlegd in de Ministerraad.

§ 2. De instellingen die aan toezicht onderworpen zijn krachtens de toezichtswetten als bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 1° zijn, voor de toepassing van paragraaf 1, eerste lid, 2° tot 5°, de financiële holdings die zijn ingeschreven op de lijst bedoeld in artikel 14, tweede lid, van de wet

van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, de gemengde financiële holdings, de kredietinstellingen, de beleggingsondernemingen en de verzekeringsondernemingen, alsook hun rechtstreekse of onrechtstreekse dochtervennootschappen.

§ 3. Het totale bedrag van de hoofdsom van de garanties bedoeld in § 1, eerste lid, 2° en 5°, alsook van de dekking waarnaar wordt verwezen in § 1, eerste lid, 4°, mag per gecontroleerde instelling of per groep van verbonden gecontroleerde instellingen in de zin van artikel 11 van het Wetboek van vennootschappen, het bedrag van 25 miljard euro niet overschrijden.

Voor de bepaling van de groepen bedoeld in het eerste lid wordt geen rekening gehouden met de band tussen de instellingen die voortvloeit uit de controle die de Staat uitoefent over deze instellingen.

Een eventuele overschrijding van het door het eerste lid vastgestelde plafond als gevolg van de evolutie van de wisselkoersen, tast de geldigheid van de toegekende garanties of dekking niet aan.

Hoofdstuk IV/2 – Bepalingen inzake de vergunningverlening aan en het toezicht op de centrale tegenpartijen, het toezicht op de financiële en niet-financiële tegenpartijen krachtens verordening 648/2012 en het toezicht op de vereffeningsinstellingen en de met vereffeningsinstellingen gelijkgestelde instellingen

Art. 36/25. – § 1. De instellingen die in hun lidstaat van herkomst een vergunning als centrale tegenpartij bezitten of die als dusdanig erkend zijn krachtens Verordening 648/2012, mogen als centrale tegenpartij diensten verstrekken in België of vanuit het Belgische grondgebied.

§ 2. Krachtens artikel 22 van Verordening 648/2012 is de Bank de bevoegde autoriteit die is aangewezen om de uit Verordening 648/2012 voortvloeiende taken met betrekking tot de vergunningverlening aan en het toezicht op de centrale tegenpartijen uit te voeren, onverminderd de bevoegdheden die aan de FSMA zijn toegekend op grond van artikel 22 van de wet van 2 augustus 2002.

§ 3. De Bank verleent overeenkomstig de bepalingen van Verordening 648/2012 een vergunning aan de in België

gevestigde instellingen die diensten willen verstrekken als centrale tegenpartij. De Bank beslist over de vergunningsaanvraag na advies van de FSMA, overeenkomstig artikel 22 van de wet van 2 augustus 2002.

De Bank oefent toezicht uit op de naleving van de vergunningsvoorwaarden door een centrale partij en onderwerpt de centrale tegenpartijen aan een toetsing en evaluatie, overeenkomstig artikel 21 van Verordening 648/2012.

§ 3bis. De Bank beslist over de interoperabiliteitsregelingen als geregeld in Titel V van Verordening 648/2012. Bovendien ziet de Bank toe op de naleving door de centrale tegenpartijen van de regels die van toepassing zijn op de interoperabiliteitsregelingen.

§ 4. De Bank is belast met het prudentieel toezicht op de centrale tegenpartijen.

De Bank ziet toe op de naleving door de centrale tegenpartijen van de bepalingen van de Hoofdstukken 1 en 3 van Titel IV van Verordening 648/2012, met uitzondering van artikel 33 van Verordening 648/2012, dat onder de bevoegdheid valt van de FSMA.

In het kader van Hoofdstuk 2 van Titel IV van Verordening 648/2012 controleert de Bank de toelatingscriteria en de toepassing ervan krachtens artikel 37 van Verordening 648/2012, om zich ervan te vergewissen dat ze volstaan om het risico waaraan deze centrale tegenpartijen zijn blootgesteld, te beheersen, onverminderd de bevoegdheden waarover de FSMA beschikt krachtens artikel 22, § 5, van de wet van 2 augustus 2002.

§ 5. De Bank deelt aan de FSMA alle relevante en nuttige informatie mee over de operationele vereisten die vastgelegd zijn in Hoofdstuk 1 van Titel IV van Verordening 648/2012, om de FSMA in staat te stellen haar bevoegdheden in het kader van artikel 31, lid 1 en 2 van Verordening 648/2012 uit te oefenen.

De Bank raadpleegt de FSMA bij de beoordeling van de betrouwbaarheid van de natuurlijke personen die lid zijn van het wettelijk bestuursorgaan van de centrale tegenpartij, van het directiecomité of, bij ontstentenis van een directiecomité, van de natuurlijke personen die belast zijn met de effectieve leiding, indien zij voor het eerst voor een dergelijke functie worden voorgedragen bij een financiële onderneming die met toepassing van artikel 36/2 onder het toezicht staan van de Bank.

Iedere natuurlijke of rechtspersoon die besluit om rechtstreeks of onrechtstreeks een gekwalificeerde deelneming in een centrale tegenpartij te verwerven, dan wel om

zijn gekwalificeerde deelneming in een centrale tegenpartij rechtstreeks of onrechtstreeks te vergroten, moet de Bank, krachtens Verordening 648/2012, vooraf in kennis stellen van zijn beslissing. De Bank beoordeelt deze kennisgeving overeenkomstig de bepalingen van Verordening 648/2012 en na raadpleging van de FSMA indien de kandidaat-verwerver een gereguleerde onderneming is die onder het toezicht staat van de FSMA.

De Bank maakt de lijst als bedoeld in artikel 32, lid 4, van Verordening 648/2012 openbaar.

§ 6. De bepalingen van dit artikel en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten doen geen afbreuk aan de bevoegdheden van de Bank zoals bepaald in artikel 8 van deze wet.

§ 7. Krachtens artikel 22, lid 1, tweede alinea, van Verordening 648/2012, coördineert de Bank de samenwerking en de uitwisseling van informatie met de Commissie, de Europese Autoriteit voor Effecten en Markten (EAEM), de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten, de Europese Bankautoriteit (EBA) en de betrokken leden van het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB), overeenkomstig de artikelen 23, 24, 83 en 84 van Verordening 648/2012.

Art. 36/25bis. – De Bank is bevoegd om toe te zien op de naleving van Verordening 648/2012 door de financiële en niet-financiële tegenpartijen die onder haar toezicht staan krachtens artikel 36/2 van deze wet.

De Bank is met name belast met het toezicht op de naleving door de in het eerste lid bedoelde tegenpartijen van Titel II van Verordening 648/2012 inzake de clearingverplichting, de rapporteringsverplichting en de risicomatigingstechnieken voor niet door een centrale tegenpartij geclearde OTC-derivatenproducten, evenals van artikel 37, lid 3, van Verordening 648/2012 wat betreft de financiële middelen en de operationele capaciteit die vereist zijn om de activiteit van clearinglid uit te oefenen krachtens Verordening 648/2012.

Art. 36/25ter. – De niet-naleving van de bepalingen van Verordening 648/2012 en/of van de uitvoeringsbepalingen van die Verordening door een centrale tegenpartij, een financiële tegenpartij of een niet-financiële tegenpartij die onder het toezicht staat van de Bank krachtens artikel 36/2 van deze wet, kan aanleiding geven tot de toepassing door de Bank van maatregelen en tot het opleggen van administratieve geldboetes en dwangsommen als bepaald in deze wet en in de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de instellingen die onder het toezicht staan van de Bank.

Art. 36/26. – § 1. De volgende instellingen mogen, als vereffeninginstellingen, verveffeningdiensten verstrekken met betrekking tot transacties op een Belgische gereguleerde markt of, op Belgisch grondgebied, dergelijke diensten verstrekken met betrekking tot transacties op een buitenlandse gereguleerde markt:

1° de instellingen met maatschappelijke zetel in België die een vergunning als kredietinstelling bezitten;

2° de in België gevestigde bijkantoren van buitenlandse kredietinstellingen;

3° de instellingen die als centrale depositaris zijn erkend krachtens het koninklijk besluit nr. 62 van 10 november 1967 ter bevordering van de omloop van de effecten;

4° de door de Koning aangewezen instellingen om de vereffeningdienst met betrekking tot verrichtingen in gedematerialiseerde effecten te verstrekken krachtens artikel 468 van het Wetboek van Vennootschappen;

5° de niet in België gevestigde instellingen die in hun land van herkomst zijn onderworpen aan een statuut en een toezicht die door de FSMA en de Bank als gelijkwaardig worden beschouwd.

§ 2. De Bank is belast met het prudentieel toezicht op de vereffeninginstelling aangewezen in artikel 4 van de wet van 2 januari 1991 betreffende de markt van de effecten van de overheidsschuld en het monetair beleidsinstrumentarium, op de vereffeninginstellingen die als centrale depositaris zijn erkend krachtens voornoemd koninklijk besluit nr. 62 van 10 november 1967, alsook op de door de Koning aangewezen instellingen om de vereffeningdienst met betrekking tot verrichtingen in gedematerialiseerde effecten te verstrekken krachtens artikel 468 van het Wetboek van Vennootschappen. Op advies van de Bank bepaalt de Koning:

1° de regels inzake het prudentieel toezicht, inclusief de herstelmaatregelen, van de Bank op de in § 1 bedoelde instellingen die geen in België gevestigde kredietinstellingen zijn;

2° de minimumvereisten inzake organisatie, werking, financiële positie, interne controle en risicobeheer die van toepassing zijn op de in § 1 bedoelde instellingen die geen in België gevestigde kredietinstellingen zijn.

§ 3. De bepalingen van dit artikel en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten doen geen afbreuk aan de bevoegdheden van de Bank zoals bepaald in artikel 8. Op advies van de Bank, kan de Koning bepalen:

1° de standaarden voor het toezicht op de vereffeningssystemen;

2° de mededelingsplicht in hoofde van de vereffening-instelling ten aanzien van de door de Bank opgevraagde informatie;

3° dwangmaatregelen indien de vereffeninginstelling niet langer voldoet aan de opgelegde standaarden of indien de mededelingsplicht niet wordt nageleefd.

§ 4. Met het akkoord van de minister kan de Bank met de bevoegde buitenlandse toezichhouders, op basis van wederkerigheid, overeenkomsten sluiten met daarin naderere regels voor hun samenwerking op het vlak van het toezicht en de onderlinge informatieuitwisseling.

§ 5. De Koning kan de toepassing van dit artikel uitbreiden tot de vereffening van transacties op andere georganiseerde markten.

§ 6. Vooraleer er uitspraak wordt gedaan over de opening van een faillissementsprocedure of over een voorlopige ontneming van beheer in de zin van artikel 8 van de faillissementswet van 8 augustus 1997 ten aanzien van een in § 1, 3° of 4°, bedoelde vereffeninginstelling, richt de voorzitter van de rechtbank van koophandel een verzoek om advies aan de Bank. De griffier geeft dit verzoek onverwijld door. Hij stelt de procureur des Konings ervan in kennis.

De Bank wordt schriftelijk om advies verzocht. Bij deze aanvraag worden de nodige documenten ter informatie gevoegd.

De Bank brengt haar advies uit binnen vijftien dagen na de ontvangst van het verzoek om advies. Indien een procedure betrekking heeft op een vereffeninginstelling in verband waarmee de Bank vermoedt dat zich belangrijke verwickelingen kunnen voordoen op het vlak van het systeemrisico of waarvoor een voorafgaande coördinatie met buitenlandse autoriteiten vereist is, beschikt de Bank over een ruimere termijn om haar advies uit te brengen, met dien verstande dat de totale termijn niet meer dan dertig dagen mag bedragen. Indien de Bank van oordeel is gebruik te moeten maken van deze uitzonderlijke termijn, brengt zij dit ter kennis van de rechterlijke instantie die een uitspraak moet doen. De termijn waarover de Bank beschikt om een advies uit te brengen, schorst de termijn waarbinnen de rechterlijke instantie uitspraak moet doen. Indien de Bank geen advies verstrekt binnen de vastgestelde termijn, kan de rechtbank uitspraak doen over het verzoek.

De Bank verstrekt haar advies schriftelijk. Het wordt door ongeacht welk middel bezorgd aan de griffier, die het doorgeeft aan de voorzitter van de rechtbank van koophandel en aan de procureur des Konings. Het advies wordt toegevoegd aan het dossier.

§ 7. Voor de toepassing van § 2 tot 6 worden met vereffeninginstellingen gelijkgesteld, de in België gevestigde instellingen waarvan het bedrijf bestaat uit het gehele of gedeeltelijke operationele beheer van diensten van vereffeninginstellingen als bedoeld in § 1, ook wanneer deze laatste in België gevestigde kredietinstellingen zijn. De Bank duidt de instellingen aan die binnen het toepassingsgebied van dit lid vallen.

De in het eerste lid bedoelde instellingen dienen een vergunning te verkrijgen van de Bank. Op advies van de Bank en de FSMA regelt de Koning inzonderheid, op zowel geconsolideerde als niet-geconsolideerde basis, de voorwaarden en de procedure voor de vergunning en de handhaving van de vergunning van deze instellingen door de Bank, met inbegrip van de voorwaarden waaraan moet worden voldaan door de personen die de effectieve leiding waarnemen, en de personen die een belangrijke deelneming bezitten.

Op advies van de Bank kan de Koning, met naleving van de internationale verplichtingen van België, de in het eerste en tweede lid opgenomen regeling geheel of gedeeltelijk toepassen op de in het buitenland gevestigde instellingen waarvan het bedrijf bestaat uit het gehele of gedeeltelijke operationele beheer van diensten van in België gevestigde vereffeninginstellingen als bedoeld in § 1, ook wanneer deze laatste in België gevestigde kredietinstellingen zijn.

§ 8. Dit artikel is niet van toepassing op de centrale banken van het Eurosysteem, noch op de vereffeninginstellingen of de met vereffeninginstellingen gelijkgestelde instellingen die zij beheren.

Art. 36/27. – § 1. Wanneer een instelling als bedoeld in artikel 36/26, § 1, 3°, of een daarmee gelijkgestelde instelling als bedoeld in artikel 36/26, § 7, niet werkt overeenkomstig de bepalingen van deze wet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten en reglementen, wanneer haar beleid of haar financiële positie de goede afloop van haar verbintenissen in het gedrang dreigt te brengen of niet voldoende waarborgen biedt voor haar solvabiliteit, liquiditeit of rendabiliteit, of wanneer haar beleidsstructuren, haar administratieve of boekhoudkundige organisatie of haar interne controle zo'n ernstige leemten vertonen dat het Belgische of internationale financiële stelsel erdoor in het gedrang zou kunnen komen,

kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, hetzij op verzoek van de Bank, hetzij op eigen initiatief, na advies van de Bank, elke daad van beschikking vaststellen, ten gunste van de Staat of om het even welke andere Belgische of buitenlandse publiek- of privaatrechtelijke persoon, inzonderheid elke overdracht, verkoop of inbreng met betrekking tot:

1° activa, passiva of één of meer bedrijfstukken en, meer algemeen, alle of een deel van de rechten en verplichtingen van de betrokken instelling, inclusief overgaan tot de overdracht van de cliëntentegoeden die bestaan uit financiële instrumenten die worden beheerst door de gecoördineerde tekst van het koninklijk besluit nr. 62 betreffende de bewaargeving van vervangbare financiële instrumenten en de vereffening van transacties op deze instrumenten, alsook uit de onderliggende effecten die in naam van de betrokken instelling bij depositarissen worden gehouden, evenals overgaan tot de overdracht van de middelen, inclusief de informaticamiddelen, die nodig zijn voor de verwerking van de verrichtingen met betrekking tot die tegoeden, en de rechten en verplichtingen met betrekking tot die verwerking;

2° al dan niet stemrechtverlenende aandelen die al dan niet het kapitaal vertegenwoordigen, die door de vereffening instelling of de daarmee gelijkgestelde instelling zijn uitgegeven.

§ 2. Het koninklijk besluit dat met toepassing van paragraaf 1 wordt genomen, bepaalt de vergoeding die moet worden betaald aan de eigenaars van de goederen of de houders van de rechten waarop de in het besluit bepaalde daad van beschikking betrekking heeft. Indien de bij het koninklijk besluit aangewezen overnemer een andere persoon is dan de Staat, komt de prijs die, volgens de met de Staat gesloten overeenkomst, door de overnemer verschuldigd is, als vergoeding toe aan de genoemde eigenaars of houders, volgens de verdeelsleutel die in hetzelfde besluit is vastgelegd.

Een deel van de vergoeding mag variabel zijn, voor zover dit variabele gedeelte bepaalbaar is.

§ 3. Het koninklijk besluit dat met toepassing van paragraaf 1 wordt genomen, wordt ter kennis gebracht van de betrokken instelling. De maatregelen waarin dit besluit voorziet, worden bovendien bekendgemaakt via een bericht in het Belgisch Staatsblad.

Zodra zij de in het eerste lid bedoelde kennisgeving heeft ontvangen, verliest de instelling de beschikkingsbevoegdheid over de activa waarop de in het koninklijk besluit bepaalde daden van beschikking betrekking hebben.

§ 4. Het is niet mogelijk om de in paragraaf 1 bedoelde daden niet-tegenwerpbaar te verklaren krachtens de artikelen 17, 18 of 20 van de faillissementswet van 8 augustus 1997.

Niettegenstaande elke strijdige contractuele bepaling mogen de door de Koning met toepassing van paragraaf 1 vastgestelde maatregelen noch tot gevolg hebben dat de bepalingen van een tussen de instelling en één of meer derden gesloten overeenkomst worden gewijzigd, noch dat aan een dergelijke overeenkomst een einde wordt gesteld, noch dat aan één van de betrokken partijen het recht wordt verleend om de overeenkomst eenzijdig te beëindigen.

Ten aanzien van de door de Koning met toepassing van paragraaf 1 vastgestelde maatregelen geldt geen enkele statutaire of contractuele goedkeuringsclausule of geen enkel statutair of contractueel voorkooprecht, geen enkele optie tot aankoop van een derde alsook geen enkele statutaire of contractuele clausule die de wijziging van de controle over de betrokken instelling verhindert.

De Koning is gemachtigd om alle overige regelingen te treffen die nodig zijn om de goede uitvoering van de op grond van paragraaf 1 genomen maatregelen te verzekeren.

§ 5. De burgerlijke aansprakelijkheid van de personen die in naam van de Staat of op zijn verzoek optreden in het kader van de in dit artikel bedoelde maatregelen, en die is opgelopen als gevolg van of met betrekking tot hun beslissingen, daden of handelingen in het kader van deze maatregelen, is beperkt tot gevallen van bedrog of zware fout in hun hoofde. Het al dan niet bestaan van een zware fout dient te worden beoordeeld op grond van de concrete omstandigheden van het betrokken geval, en inzonderheid van de hoogdringendheid waarmee die personen werden geconfronteerd, van de praktijken op de financiële markten, van de complexiteit van het betrokken geval, van de bedreigingen voor de bescherming van het spaarwezen en van het gevaar voor schade aan de nationale economie ingevolge de discontinuïteit van de betrokken instelling.

§ 6. Alle geschillen waartoe de in dit artikel bedoelde maatregelen en de in paragraaf 5 bedoelde aansprakelijkheid aanleiding zouden kunnen geven, behoren tot de uitsluitende bevoegdheid van de Belgische rechtbanken, die uitsluitend het Belgische recht toepassen.

§ 7. Ten behoeve van de toepassing van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 32bis gesloten op 7 juni 1985 in de Nationale Arbeidsraad, betreffende het behoud van de

rechten van de werknemers bij wijziging van werkgever ingevolge de overgang van ondernemingen krachtens overeenkomst en tot regeling van de rechten van de werknemers die worden overgenomen bij overname van activa na faillissement, worden de daden die krachtens paragraaf 1, 1°, zijn verricht, beschouwd als daden die door de vereffeninginstelling of de daarmee gelijkgestelde instelling zelf zijn gesteld.

§ 8. Onverminderd de algemene rechtsbeginselen die hij zou kunnen invoeren, kan de raad van bestuur van de betrokken instelling van de statutaire beperkingen van zijn bestuursbevoegdheden afwijken indien een van de in paragraaf 1 vermelde toestanden van dien aard is dat hij de stabiliteit van het Belgische of internationale financiële stelsel dreigt aan te tasten. De raad van bestuur stelt een bijzonder verslag op waarin wordt verantwoord waarom deze bepaling wordt toegepast, en waarin de genomen beslissingen worden uiteengezet; dit verslag wordt binnen twee maanden aan de algemene vergadering bezorgd.

Art. 36/28. – § 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

1° koninklijk besluit: het koninklijk besluit dat na overleg in de Ministerraad is vastgesteld met toepassing van artikel 36/27, § 1;

2° daad van beschikking: de overdracht of de andere daad van beschikking waarin het koninklijk besluit voorziet;

3° rechtbank: de rechtbank van eerste aanleg te Brussel;

4° eigenaars: de natuurlijke of rechtspersonen die, op de datum van het koninklijk besluit, eigenaar zijn van de activa of aandelen dan wel houder zijn van de rechten die het voorwerp uitmaken van de daad van beschikking;

5° derde-overnemer: de natuurlijke of rechtspersoon, andere dan de Belgische Staat, die volgens het koninklijk besluit, de activa, aandelen of rechten die het voorwerp uitmaken van de daad van beschikking, zal verwerven;

6° schadeloosstelling: de schadeloosstelling die door het koninklijk besluit wordt vastgesteld ten voordele van de eigenaars als tegenprestatie voor de daad van beschikking.

§ 2. Het koninklijk besluit treedt in werking op de dag dat het in paragraaf 8 bedoelde vonnis wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

§ 3. De Belgische Staat dient ter griffie van de rechtbank een verzoekschrift in teneinde te laten vaststellen dat de daad van beschikking in overeenstemming is met de wet en dat de schadeloosstelling haar billijk voorkomt, inzonderheid rekening houdend met de criteria bepaald in paragraaf 7, vierde lid.

Op straffe van nietigheid bevat dit verzoekschrift:

1° de identiteit van de betrokken vereffeninginstelling of daarmee gelijkgestelde instelling (hierna 'de betrokken instelling' genoemd);

2° in voorkomend geval, de identiteit van de derde-overnemer;

3° de verantwoording van de daad van beschikking gelet op de criteria vastgesteld in artikel 36/27, § 1;

4° de schadeloosstelling, de elementen op grond waarvan zij werd vastgesteld, inzonderheid wat het variabele deel betreft waaruit zij zou zijn samengesteld en, in voorkomend geval, de sleutel voor de verdeling onder de eigenaars;

5° in voorkomend geval, de vereiste toelatingen van overheidsinstanties en alle andere opschortende voorwaarden waaraan de daad van beschikking is onderworpen;

6° in voorkomend geval, de prijs die met de derde-overnemer is overeengekomen voor de activa of aandelen die het voorwerp uitmaken van de daad van beschikking, alsook de mechanismen voor prijsherziening of -aanpassing;

7° de opgave van dag, maand en jaar;

8° de handtekening van de persoon die de Belgische Staat vertegenwoordigt of van de advocaat van de Belgische Staat.

Bij het verzoekschrift wordt een kopie van het koninklijk besluit gevoegd.

De bepalingen van Deel IV, Boek II, Titel *Vbis* van het Gerechtelijk Wetboek, met inbegrip van de artikelen 1034*bis* tot 1034*sexies*, zijn niet van toepassing op het verzoekschrift.

§ 4. De procedure die is ingeleid met het in paragraaf 3 bedoelde verzoekschrift, sluit alle andere gelijktijdige of toekomstige beroepen of rechtsvorderingen tegen het koninklijk besluit of tegen de daad van beschikking uit, met uitzondering van de vordering bedoeld in paragraaf 11. Ingevolge de indiening van het verzoekschrift vervalt elke andere procedure, gericht tegen het koninklijk besluit of

de daad van beschikking, die voorheen zou zijn ingeleid en nog hangende zou zijn voor een ander gewoon of administratief rechtcollege.

§ 5. Binnen tweeënzeventig uur na de indiening van het verzoekschrift bedoeld in paragraaf 3, bepaalt de voorzitter van de rechtbank, bij beschikking, dag en uur van de in paragraaf 7 bedoelde rechtszitting, die moet plaatsvinden binnen zeven dagen na de indiening van het verzoekschrift. In deze beschikking worden alle in paragraaf 3, tweede lid, bepaalde vermeldingen opgenomen.

De beschikking wordt door de griffie bij gerechtsbrief ter kennis gebracht van de Belgische Staat, van de betrokken instelling alsook, in voorkomend geval, van de derde-overnemer. Zij wordt tezelfdertijd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Deze bekendmaking geldt als kennisgeving aan de eventuele andere eigenaars dan de betrokken instelling.

De beschikking wordt ook door de betrokken instelling binnen vierentwintig uur na de kennisgeving op haar website gepubliceerd.

§ 6. De in paragraaf 5, tweede lid, bedoelde personen kunnen ter griffie kosteloos inzage nemen van het in paragraaf 3 bedoelde verzoekschrift en de bijlagen, tot het in paragraaf 8 bedoelde vonnis wordt uitgesproken.

§ 7. Tijdens de rechtszitting die door de voorzitter van de rechtbank is vastgelegd, alsook tijdens eventuele latere zittingen die de rechtbank nuttig acht, hoort de rechtbank de Belgische Staat, de betrokken instelling, in voorkomend geval de derde-overnemer alsook de eigenaars die vrijwillig tussenkomen in de procedure.

In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk II van Titel III van Boek II van Deel IV van het Gerechtelijk Wetboek, mag geen enkele andere persoon dan bedoeld in het vorige lid, optreden in de procedure.

Na de partijen te hebben gehoord, gaat de rechtbank na of de daad van beschikking in overeenstemming is met de wet en of de schadeloosstelling haar billijk voorkomt.

De rechtbank houdt rekening met de daadwerkelijke situatie van de betrokken instelling op het ogenblik van de daad van beschikking, inzonderheid met haar financiële situatie zoals die was of zou zijn geweest indien haar geen rechtstreekse of onrechtstreekse overheidssteun zou zijn verleend. Ten behoeve van dit lid worden met overheidssteun gelijkgesteld, de dringende voorschotten van liquide middelen evenals de garanties die door een publiekrechtelijk rechtspersoon worden verleend.

De rechtbank spreekt zich uit in een en hetzelfde vonnis dat wordt gegeven binnen twintig dagen na de rechtszitting die door de voorzitter van de rechtbank is vastgelegd.

§ 8. Het vonnis waarmee de rechtbank vaststelt dat de daad van beschikking in overeenstemming is met de wet en de schadeloosstelling haar billijk voorkomt, geldt als akte van eigendomsoverdracht van de activa en aandelen die het voorwerp uitmaken van de daad van beschikking, evenwel onder voorbehoud van de opschortende voorwaarden bedoeld in paragraaf 3, tweede lid, 5°.

§ 9. Tegen het in paragraaf 8 bedoelde vonnis is geen beroep, verzet of derdenverzet mogelijk.

Het vonnis wordt bij gerechtsbrief ter kennis gebracht van de Belgische Staat, de betrokken instelling en, in voorkomend geval, de derde-overnemer, en het wordt tezelfdertijd bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Deze bekendmaking van het vonnis geldt als kennisgeving aan de eventuele andere eigenaars dan de betrokken instelling, en maakt de daad van beschikking, zonder verdere formaliteiten, tegenstelbaar aan derden.

Het vonnis wordt ook door de betrokken instelling binnen vierentwintig uur na de kennisgeving op haar website gepubliceerd.

§ 10. Na kennisgeving van het in paragraaf 8 bedoelde vonnis, geeft de Belgische Staat of, in voorkomend geval, de derde-overnemer, het bedrag van de schadeloosstelling in bewaring bij de Deposito- en Consignatiekas, zonder dat hiervoor enige formaliteit hoeft te worden vervuld.

De Belgische Staat ziet erop toe dat in het Belgisch Staatsblad een bericht wordt bekendgemaakt waarin bevestigd wordt dat voldaan is aan de opschortende voorwaarden bedoeld in paragraaf 3, tweede lid, 5°.

Zodra het in het tweede lid bedoelde bericht is gepubliceerd, stort de Deposito- en Consignatiekas, op de door de Koning vastgestelde wijze, het bedrag van de in bewaring gegeven schadeloosstelling aan de eigenaars, onverminderd eventueel regelmatig derdenbeslag op of verzet tegen het gedeponeerde bedrag.

§ 11. De eigenaars kunnen bij de rechtbank een vordering tot herziening van de schadeloosstelling indienen, en dit op straffe van verval binnen twee maanden te rekenen vanaf de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het in paragraaf 8 bedoelde vonnis. Deze vordering heeft geen enkel gevolg ten aanzien van de eigendomsoverdracht

van de activa of aandelen die het voorwerp uitmaken van de daad van beschikking.

De vordering tot herziening wordt voor het overige geregeld door het Gerechtelijk Wetboek. Paragraaf 7, vierde lid, is van toepassing.

Art. 36/29. – Voor de uitvoering van haar toezichtsoverdracht bedoeld in de artikelen 36/25 en 36/26 of om tegemoet te komen aan de verzoeken om samenwerking vanwege bevoegde autoriteiten in de zin van artikel 36/14, § 1, 2° en 3°, beschikt de Bank ten aanzien van de centrale tegenpartijen, de vereffeningsinstellingen en de met vereffeningsinstellingen gelijkgestelde instellingen over de volgende bevoegdheden:

a) zij kan zich elke informatie en elk document, in welke vorm ook, doen meedelen;

b) zij kan ter plaatse inspecties en expertises verrichten, ter plaatse kennis nemen en een kopie maken van elk document, gegevensbestand en registratie, en toegang hebben tot elk informaticasysteem;

c) zij kan de commissarissen of de met de controle van de jaarrekeningen van deze entiteiten belaste personen, op kosten van deze entiteiten, om bijzondere verslagen vragen over de door haar aangegeven onderwerpen;

d) wanneer deze entiteiten in België zijn gevestigd, kan zij eisen dat deze haar alle nuttige informatie en documenten bezorgen over ondernemingen die deel uitmaken van dezelfde groep en in het buitenland zijn gevestigd.

Art. 36/30. – § 1. De Bank kan elke centrale tegenpartij, elke vereffeningsinstelling en elke met een vereffeningsinstelling gelijkgestelde instelling bevelen om zich binnen de door haar gestelde termijn te conformeren aan de bepalingen van de artikelen 36/25 en 36/26 of de uitvoeringsbesluiten ervan.

Onverminderd de overige maatregelen bepaald door de wet, kan de Bank, indien de centrale tegenpartij, de vereffeningsinstelling of de met een vereffeningsinstelling gelijkgestelde instelling waaraan zij, met toepassing van het eerste lid, een bevel heeft gericht, in gebreke blijft bij afloop van de opgelegde termijn, en op voorwaarde dat die instelling haar middelen heeft kunnen laten gelden:

1° haar standpunt met betrekking tot de betrokken tekortkoming bekendmaken;

2° de betaling van een dwangsom opleggen die, per kalenderdag, niet minder mag bedragen dan 250 euro,

noch meer mag bedragen dan 50 000 euro, noch in totaal 2 500 000 euro mag overschrijden;

3° bij een centrale tegenpartij, bij een vereffeningsinstelling of bij een met een vereffeningsinstelling gelijkgestelde instelling, waarvan de maatschappelijke zetel in België is gevestigd, een bijzonder commissaris aanstellen van wie de toestemming vereist is voor de handelingen en beslissingen die de Bank bepaalt.

In spoedeisende gevallen kan de Bank de in het tweede lid, 1° en 3°, bedoelde maatregelen nemen zonder voorafgaand bevel met toepassing van het eerste lid, op voorwaarde dat de instelling haar middelen heeft kunnen laten gelden.

§ 2. Onverminderd de overige maatregelen bepaald door de wet, kan de Bank, indien zij overeenkomstig de artikelen 36/9 tot 36/11 een inbreuk vaststelt op de bepalingen van de artikelen 36/25 en 36/26 of de uitvoeringsbesluiten ervan, aan de overtreder een administratieve geldboete opleggen die noch minder mag bedragen dan 2 500 euro, noch voor hetzelfde feit of geheel van feiten meer mag bedragen dan 2 500 000 euro. Wanneer de inbreuk de overtreder een vermogensvoordeel heeft opgeleverd, wordt dit maximum verhoogd tot het tweevoud van het bedrag van dit voordeel en, in geval van recidive, tot het drievoud van dit bedrag.

§ 3. De met toepassing van § 1 of § 2 opgelegde dwangsommen en geldboetes worden ten voordele van de Schatkist geïnd door de Algemene Administratie van de inning en invordering van de Federale overheidsdienst Financiën.

Art. 36/31. – § 1. Worden gestraft met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en een geldboete van 50 euro tot 10 000 euro of met één van deze straffen alleen:

1° zij die in België verrekenings- of vereffeningsactiviteiten in financiële instrumenten verrichten zonder dat zij daartoe gemachtigd zijn krachtens de artikelen 36/25 en 36/26 of indien deze machtiging werd ingetrokken;

2° zij die inbreuk plegen op de bepalingen die zijn vastgesteld met toepassing van de artikelen 36/25 en 36/26 en door de Koning in de betrokken besluiten zijn aangeduid;

3° zij die de onderzoeken en expertises verhinderen die de Bank krachtens dit hoofdstuk verricht, of haar bewust onjuiste of onvolledige informatie verstrekken.

§ 2. De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, inclusief hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de in § 1 bedoelde inbreuken.

Hoofdstuk IV/3 – Taken van de Bank in het kader van haar opdracht om bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel

Afdeling 1 – Algemene bepalingen

Art. 36/32. – § 1. In dit Hoofdstuk worden bepaalde taken van de Bank evenals de flankerende juridische instrumenten vastgelegd, in het kader van haar opdracht om bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel als bedoeld in artikel 12, § 1.

§ 2. Voor de toepassing van dit Hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° ‘stabiliteit van het financiële stelsel’: situatie waarin de kans op discontinuïteit of verstoring van de werking van het financiële stelsel gering is of, indien zich dergelijke verstoringen zouden voordoen, waarin de gevolgen voor de economie beperkt zouden zijn;

2° ‘nationale autoriteiten’: de Belgische autoriteiten, ongeacht of ze onder de Federale Staat of onder de Gewesten ressorteren, die uit hoofde van hun respectieve bevoegdheden belast kunnen zijn met de tenuitvoerlegging van de aanbevelingen die met toepassing van dit Hoofdstuk worden uitgebracht door de Bank;

3° ‘GTM-verordening’: de Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid op het gebied van het prudentieel toezicht op kredietinstellingen;

4° ‘Europese toezichthoudende autoriteiten’: de Europese Bankautoriteit opgericht bij Verordening (EU) nr. 1093/2010, de Europese Autoriteit voor Verzekeringen en Bedrijfspensioenen opgericht bij Verordening (EU) nr. 1094/2010 en de Europese Autoriteit voor Effecten en Markten opgericht bij Verordening (EU) nr. 1095/2010.

Afdeling 2 – Opsporing en opvolging van factoren die de stabiliteit van het financiële stelsel kunnen aantasten

Art. 36/33. – § 1. De Bank is belast met de opsporing, de beoordeling en de opvolging van de verschillende factoren en ontwikkelingen die de stabiliteit van het financiële stelsel kunnen aantasten, met name deze die de robuustheid van het financiële stelsel kunnen aantasten of een accumulatie van systeemrisico’s kunnen

teweegbrengen. In dit verband heeft de Bank toegang tot alle gegevens die nuttig zijn voor deze opdracht.

§ 2. Meer in het bijzonder is de Bank, voor de toepassing van paragraaf 1, gemachtigd om:

1° gebruik te maken van de gegevens waarover zij beschikt uit hoofde van haar andere wettelijke opdrachten, zoals die voortvloeien uit of vastgesteld zijn door of krachtens andere wetgevingen, waaronder wetgevingen die het statuut van en het toezicht op de in artikel 36/2 bedoelde financiële instellingen regelen of die het toezicht op geconsolideerde basis op die instellingen regelen;

2° gebruik te maken van de bevoegdheden inzake toegang tot de gegevens waarover zij beschikt uit hoofde van haar andere wettelijke opdrachten, zoals die voortvloeien uit of vastgesteld zijn door of krachtens andere wetgevingen, waaronder wetgevingen die het statuut van en het toezicht op de in artikel 36/2 bedoelde financiële instellingen regelen of die het toezicht op geconsolideerde basis op die instellingen regelen;

3° de gegevens die nuttig zijn voor de uitvoering van deze opdracht op te vragen bij alle entiteiten van de privésector die niet onderworpen zijn aan een toezichtsstatuut dat onder haar bevoegdheid valt, of, in voorkomend geval, via de autoriteiten waaronder deze entiteiten ressorteren.

§ 3. Niettegenstaande de regeling inzake het beroepsgeheim waaraan zij in voorkomend geval onderworpen zijn, en ongeacht hun niveau van autonomie, werken de publiek-rechtelijke entiteiten samen met de Bank opdat deze laatste over alle gegevens beschikt die nuttig zijn voor de uitvoering van haar opdracht bedoeld in dit artikel. Hiertoe delen zij deze gegevens mee aan de Bank, uit eigen beweging of op haar verzoek.

§ 4. Voor de toepassing van dit artikel kan de Bank ook samenwerkingsovereenkomsten sluiten met de Gewesten, de Europese Centrale Bank, het Europees Comité voor Systeemrisico’s (ESRB), de Europese toezichthoudende autoriteiten en de buitenlandse autoriteiten die bevoegd zijn voor macroprudentieel toezicht, en vertrouwelijke gegevens meedelen aan die instellingen.

Afdeling 3 – Vaststelling van juridische instrumenten om bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel

Art. 36/34. – § 1. Onverminderd de Europese richtlijnen en verordeningen, met name wat betreft de

bevoegdheden die aan de Europese Centrale Bank zijn toegewezen inzake banktoezicht, waaronder op macroprudentieel gebied, kan de Bank voor macroprudentiële beleidsdoeleinden, om bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel, alle bevoegdheden uitoefenen, waaronder reglementaire bevoegdheden, waarin voorzien is door of krachtens deze wet of de wetgevingen die het statuut van en het toezicht op de in artikel 36/2 bedoelde financiële instellingen regelen of die het toezicht op geconsolideerde basis op die instellingen regelen.

Naast de bevoegdheden bedoeld in het eerste lid, kan de Bank, om bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel, en onverminderd de bevoegdheden van de Europese Centrale Bank, gebruik maken van de volgende instrumenten ten aanzien van de financiële instellingen die aan haar toezicht zijn onderworpen:

1° het opleggen van eigenvermogens- of liquiditeitsvereisten die een aanvulling vormen op, of strenger zijn dan, de vereisten waarin voorzien is door of krachtens de prudentiële wetgevingen, en dit voor alle instellingen of per categorie van instellingen die onder haar toezicht vallen;

2° het opleggen, in het kader van de eigenvermogensvereisten, van specifieke vereisten naargelang van de aard van de kredieten of de waarde van de ontvangen zekerheden, of nog naargelang van de activiteitssector of de geografische zone waartoe de schuldenaren behoren, die een aanvulling vormen op of strenger zijn dan de vereisten waarin voorzien is door of krachtens de prudentiële wetgevingen, en dit voor alle instellingen of per categorie van instellingen die onder haar toezicht vallen;

3° de bevoegdheid om kwantitatieve limieten op te leggen voor de risicoposities op eenzelfde tegenpartij of op een groep van verbonden tegenpartijen, of nog op een activiteitssector of een geografische zone, die een aanvulling vormen op of strenger zijn dan deze waarin voorzien is door of krachtens de prudentiële wetgevingen, en dit voor alle instellingen of per categorie van instellingen die onder haar toezicht vallen;

4° het opleggen van limieten voor het geheel van de activiteiten van de instellingen die onder haar toezicht vallen, in verhouding tot hun eigen vermogen (leverage ratio), die een aanvulling vormen op of strenger zijn dan deze waarin voorzien is door of krachtens de prudentiële wetgevingen, en dit voor alle instellingen of per categorie van instellingen die onder haar toezicht vallen;

5° het opleggen van voorwaarden voor de raming van de zekerheden die als waarborg dienen voor kredieten die verleend worden voor de controle van de naleving van de solvabiliteitsvereisten waarin voorzien is door of krachtens de prudentiële wetgevingen;

6° het opleggen van een gehele of gedeeltelijke reservering van uitkeerbare winst;

7° het opleggen van regels voor de waardering van de activa die verschillen van deze waarin voorzien is door de boekhoudreglementering, met het oog op het toezicht op de naleving van de vereisten waarin voorzien is door of krachtens de prudentiële wetgevingen;

8° de bevoegdheid om de publicatie van informatie op te leggen, en de modaliteiten van die publicatie te bepalen, die een aanvulling vormen op de nadere regels waarin voorzien is door of krachtens de prudentiële wetgevingen, en dit voor alle instellingen of per categorie van instellingen die onder haar toezicht vallen;

9° de bevoegdheid om de krachtens dit artikel genomen maatregelen en de doelstellingen ervan bekend te maken volgens de nadere regels die zij bepaalt.

§ 2. Wanneer de maatregelen die krachtens paragraaf 1, tweede lid worden aangenomen, van algemene strekking en dus van reglementaire aard zijn, is de aanneming ervan onderworpen aan de naleving van de procedure ter verkrijging van de goedkeuring van de Koning, waarin voorzien is in artikel 12*bis*, § 2, derde lid.

§ 3. Voor de toepassing van dit artikel houdt de Bank rekening met de aanbevelingen van het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB), evenals met de standpunten en besluiten van de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank, in het bijzonder wanneer deze laatste bijkomende kapitaalbuffervereisten of andere maatregelen ter beperking van het systeemrisico heeft opgelegd aan de kredietinstellingen.

Vooraleer de Bank de maatregelen bedoeld in paragraaf 1 ten uitvoer legt, stelt zij het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB), de Europese Centrale Bank, evenals, in voorkomend geval, de Europese toezichthoudende autoriteiten en de Europese Commissie in kennis van de concrete maatregelen die zij van plan is te nemen. Behoudens in naar behoren gemotiveerde spoedeisende gevallen en tenzij het gemeenschapsrecht in bijzondere termijnen voorziet voor de aanwending van juridische instrumenten, wacht de Bank, maximum een maand, tot de voornoemde instellingen gereageerd hebben vooraleer zij overgaat tot de concrete tenuitvoerlegging van de voorgenomen maatregelen.

Bovendien dient de Bank rekening te houden met de bezwaren van de Europese Centrale Bank of, in voorkomend geval, van andere Europese autoriteiten, bij het opleggen van bijkomende kapitaalbuffervereisten of van andere maatregelen ter beperking van systeemrisico's aan de kredietinstellingen of aan de groepen waartoe zij behoren.

Afdeling 4 – Aanbevelingen die tot doel hebben bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel

Art. 36/35. – De Bank bepaalt door middel van aanbevelingen welke maatregelen de betrokken nationale autoriteiten, de Europese Centrale Bank of andere Europese autoriteiten ieder voor zich zouden moeten vaststellen en ten uitvoer leggen om bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel als geheel, in het bijzonder door de robuustheid van het financiële stelsel te versterken, door systeemrisico's te voorkomen en door de gevolgen van een eventuele verstoring te beperken.

De Bank volgt haar aanbevelingen op door na te gaan of ze daadwerkelijk worden uitgevoerd, in het bijzonder door de betrokken nationale autoriteiten, en door de uitwerking van de daartoe genomen maatregelen te beoordelen.

Bovendien zorgt de Bank ervoor dat die opdracht is afgestemd op de opdrachten inzake prudentieel toezicht op de kredietinstellingen, waaronder op macroprudentieel gebied, die krachtens het gemeenschapsrecht met name aan de Europese Centrale Bank zijn toegewezen.

Art. 36/36. – De aanbevelingen van de Bank hebben uitsluitend tot doel bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel. Zij houden rekening met de aanbevelingen van het Europees Comité voor Systeemrisico's (ESRB), evenals met de standpunten of besluiten van de Europese instellingen, waaronder de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank. De aanbevelingen zijn naar behoren gemotiveerd en worden vertrouwelijk meegedeeld aan de nationale autoriteiten die ze ten uitvoer moeten leggen, evenals aan het Europees Comité voor Systeemrisico's (ESRB) en aan de Europese Centrale Bank.

Wanneer zij dit nodig acht, kan de Bank ook voorstellen richten aan de Europese Centrale Bank of aan andere Europese autoriteiten, wanneer de instrumenten die moeten worden aangewend, onder hun bevoegdheid vallen.

De Bank geeft binnen de door het gemeenschapsrecht opgelegde termijnen gevolg aan de kennisgevingen

die met toepassing van artikel 5, lid 4 van de GTM-verordening door de Europese Centrale Bank worden verricht, over haar voornemen om de kapitaalbuffervereisten voor kredietinstellingen te verhogen of om andere maatregelen vast te stellen ter beperking van het systeemrisico. Bezwaren tegen een dergelijke maatregel dienen naar behoren gemotiveerd te worden ten aanzien van de Europese Centrale Bank.

Art. 36/37. – Niettegenstaande de toepassing van artikelen 35 en 36/36 en onverminderd het tweede lid, maakt de Bank haar aanbevelingen bekend. Zij beslist over de wijze van openbaarmaking ervan.

De mededelingen die krachtens dit artikel worden verricht, mogen door hun inhoud of de omstandigheden geen risico inhouden voor de stabiliteit van het financiële stelsel.

Art. 36/38. – § 1. Voor de tenuitvoerlegging van de aanbevelingen van de Bank die tot hun bevoegdheidsdomein behoren, kunnen de nationale autoriteiten gebruik maken van alle instrumenten, beslissingsbevoegdheden, reglementaire en andere bevoegdheden waarin voorzien is door of krachtens de wetgevingen en/of decreten die hun statuut en hun opdrachten regelen.

§ 2. Meer in het bijzonder kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit en op advies van de Bank, aan de kredietverstrekkers coëfficiënten opleggen;

1° voor de dekking, die bepalen boven welk percentage van de waarde van een zekerheid er geen door die zekerheid gewaarborgd krediet kan worden toegekend (*loan to value ratio*);

2° voor de maximale totale schuldenlast ten opzichte van de inkomsten waarover de kredietnemer beschikt.

Het advies van de Bank is niet vereist wanneer de door de Koning met toepassing van deze paragraaf goedgekeurde maatregel in alle opzichten in overeenstemming is met een aanbeveling van de Bank uitgebracht met toepassing van artikel 36/35.

Art. 36/39. – Onverminderd de bijzondere gemeenschapsrechtelijke procedures stellen de nationale autoriteiten die onder de Federale Staat ressorteren de Bank in kennis van de concrete maatregelen die zij van plan zijn te nemen om aan haar aanbevelingen te voldoen. De Bank geeft hiervan onverwijld kennis aan het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB), de Europese Centrale Bank, evenals, in voorkomend geval, de

Europese toezichthoudende autoriteiten en de Europese Commissie. Behoudens in naar behoren gemotiveerde spoedeisende gevallen en tenzij het gemeenschapsrecht in bijzondere termijnen voorziet voor de aanwending van juridische instrumenten, wachten de betrokken autoriteiten, maximum een maand na de mededeling aan de Bank, tot de voornoemde instellingen gereageerd hebben, vooraleer zij overgaan tot de concrete tenuitvoerlegging van de voorgenomen maatregelen.

Art. 36/40. – Indien de betrokken autoriteiten die onder de Federale Staat ressorteren de aanbevelingen van de Bank niet opvolgen, delen zij in een gemotiveerd advies de redenen hiervoor mee aan de Bank. Dit gemotiveerd advies wordt bij de in artikel 36/39 bedoelde mededeling gevoegd.

Art. 36/41. – Indien de nationale autoriteiten die onder de Federale Staat ressorteren geen maatregelen nemen om de aanbevelingen die de Bank met toepassing van dit Hoofdstuk heeft uitgebracht, ten uitvoer te leggen binnen de eventueel opgelegde termijn of, bij gebrek aan termijn, binnen twee maanden na de dag waarop ze ter kennis zijn gebracht, of zich in een situatie bevinden als bedoeld in artikel 36/40, kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, zelf de maatregelen bedoeld in artikel 36/38, § 1 nemen. In dit geval is de procedure van artikel 36/39 van toepassing.

Afdeling 5 – Doelstellingen, bijzondere bepalingen en sancties

Art. 36/42. – Bij de tenuitvoerlegging van de besluiten en maatregelen die met toepassing van dit Hoofdstuk worden genomen, zorgen de Bank en de nationale autoriteiten ervoor dat ze bijdragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel als geheel, met name door de robuustheid van het financiële stelsel te versterken en door systeemrisico's te voorkomen.

Art. 36/43. – De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur is noch van toepassing op de Bank in het kader van haar opdracht bedoeld in dit Hoofdstuk, noch op de nationale autoriteiten in het kader van de tenuitvoerlegging van de aanbevelingen van de Bank overeenkomstig dit Hoofdstuk.

Art. 36/44. – De Bank en de nationale autoriteiten, evenals de leden van hun organen en hun respectieve personeelsleden zijn niet burgerlijk aansprakelijk voor hun handelingen of gedragingen in het kader van de maatregelen en besluiten die krachtens dit Hoofdstuk worden genomen, behalve in geval van bedrog of zware fout.

Art. 36/45. – § 1. Tegen de aanbevelingen die de Bank met toepassing van dit Hoofdstuk uitbrengt, kan geen beroep tot schorsing of nietigverklaring worden ingesteld bij de Raad van State.

§ 2. Met uitsluiting van elke andere beroepsmogelijkheid, kan tegen besluiten met verordenende of individuele strekking die de Bank krachtens artikel 36/34 of de nationale autoriteiten krachtens de artikelen 36/38 en 36/41 hebben genomen, bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld volgens een door de Koning vastgestelde versnelde procedure. Dit beroep is niet opschortend.

Art. 36/46. – Wordt gestraft met een geldboete van 50 euro tot 10 000 euro, de persoon:

1° die krachtens dit Hoofdstuk of de ter uitvoering ervan genomen maatregelen gehouden is beschikbare of makkelijk te verkrijgen inlichtingen te verstrekken, maar de hem opgelegde verplichtingen niet nakomt;

2° die zich verzet tegen de opsporingen en vaststellingen die door de Bank worden verricht krachtens artikel 36/33;

3° die de krachtens dit Hoofdstuk opgelegde maatregelen niet naleeft.

De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, Hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn van toepassing op de inbreuken die door dit hoofdstuk worden bestraft.

Hoofdstuk V – Overgangs- en opheffingsbepalingen – Inwerkingtreding

Art. 37. – De meerwaarde gerealiseerd naar aanleiding van de overdrachten van activa in goud voor de uitgifte door de Staat van verzamelaars of herdenkingsmunten, wordt aan de Staat toegekend ten belope van het niet-gebruikte saldo der 2,75 % van het gewicht in goud dat op 1 januari 1987 in de activa van de Bank voorkomt en dat door de Staat mocht worden gebruikt inzonderheid voor de uitgifte van zulke munten krachtens artikel 20bis, tweede lid, van de wet van 24 augustus 1939 op de Nationale Bank van België.

Art. 38. – *p.m.*

Bijlage 2 Statuten ⁽¹⁾

Hoofdstuk I – Oprichting

Afdeling I – Benaming, toepasselijke regels en vestigingen.

Art. 1. – De Nationale Bank van België, hierna de Bank genoemd, in het Frans 'Banque Nationale de Belgique', in het Duits 'Belgische Nationalbank', ingesteld bij de wet van 5 mei 1850, maakt integrerend deel uit van het Europees Stelsel van Centrale Banken, hierna ESCB genoemd, waarvan de statuten werden vastgelegd in het desbetreffend Protocol gehecht aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Daarenboven gelden voor de Bank de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, deze statuten en, aanvullend, de bepalingen betreffende de naamloze vennootschappen.

De woorden 'en, aanvullend, de bepalingen betreffende de naamloze vennootschappen' worden uitgelegd overeenkomstig artikel 141, § 1 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, in die zin dat de bepalingen betreffende de naamloze vennootschappen slechts van toepassing zijn op de Bank:

1° voor de aangelegenheden die niet worden geregeld door de bepalingen van titel VII van het derde deel van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en van het Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, noch door voornoemde wet van 22 februari 1998 of de onderhavige statuten; en

2° voor zover zij niet strijdig zijn met de bepalingen bedoeld in 1°.

Onverminderd het eerste en het tweede lid, is de Bank een naamloze vennootschap die een openbaar beroep op het spaarwezen doet of gedaan heeft.

Art. 2. – De maatschappelijke zetel van de Bank is gevestigd te Brussel, de Berlaimontlaan, nummer 14.

De Bank richt vestigingen op in de plaatsen van het Belgische grondgebied waarvan de noodwendigheid ervan wordt vastgesteld.

Afdeling II – Maatschappelijk kapitaal en rechten verbonden aan de aandelen.

Art. 3. – Het maatschappelijk kapitaal van de Bank, dat tien miljoen euro bedraagt, is vertegenwoordigd door vierhonderdduizend aandelen, waarvan tweehonderdduizend aandelen die nominatief en onoverdraagbaar zijn, door de Belgische Staat zijn ingetekend en tweehonderdduizend aandelen op naam of gedematerialiseerd. Het maatschappelijk kapitaal is volledig afgelost.

De aandelen hebben geen nominale waarde.

Art. 4. – Elk aandeel geeft recht op een evenredig en gelijk deel in de eigendom van het maatschappelijk vermogen en in de verdeling van de winsten.

Art. 5. – De rechten en verplichtingen, die aan de aandelen verbonden zijn, volgen de titel gelijk in welke handen hij overgaat.

Tegenover de Bank is het aandeel onverdeelbaar; zij erkent slechts één enkele eigenaar per aandeel.

(1) Statuten van de Nationale Bank van België, aangenomen door de Algemene raad van 23 december 1998 en laatst gewijzigd door de Regentenraad van 14 januari 2015.

Eigenaars in onverdeeldheid, vruchtgebruikers en naakteigenaars, en alle andere personen die samen in een zelfde aandeel gerechtigd zijn, dienen zich door een zelfde persoon te laten vertegenwoordigen. Zolang aan dit voorschrift niet is voldaan, mag de Bank de uitoefening van de aan het aandeel verbonden rechten schorsen. Dit schorsingsrecht wordt uitgeoefend door de voorzitter van de algemene vergadering.

Art. 6. – Het bezit van een aandeel brengt de verplichting mede de statuten van de vennootschap en de regelmatig door de algemene vergadering genomen beslissingen bij te treden.

Art. 7. – De aandeelhouders, hun erfgenamen of hun schuldeisers mogen noch de zegels doen leggen op de goederen en waarden van de Bank, noch de verdeling of de veiling vragen, noch zich in haar beheer mengen.

Voor de uitoefening van hun rechten moeten zij zich houden aan de inventarissen der vennootschap en aan de besluiten van de algemene vergadering.

Art. 8. – De aandelen, behoudens die welke aan de Staat toebehoren, kunnen naar goedvinden van de eigenaar, zonder kosten, omgezet worden op naam of in gedematerialiseerde aandelen.

Art. 9. – De eigendom van een aandeel op naam wordt vastgesteld door de inschrijving op de registers van de Bank.

De ingeschrevene ontvangt een bewijsschrift dat geen overdraagbare titel uitmaakt.

Het register van aandelen op naam kan worden aangehouden in elektronische vorm.

Art. 10. – De aandeelhouders zijn niet verder aansprakelijk dan ten belope van hun belang bij de Bank.

Afdeling III – Ontbinding.

Art. 11. – De ontbinding kan niet plaatshebben dan bij wet.

Hoofdstuk II – doelstellingen, taken en verrichtingen

Afdeling I – Doelstellingen en verbod van monetaire financiering.

Art. 12. – De Bank neemt deel aan de verwezenlijking van de doelstellingen van het ESCB, die bestaan:

- in eerste orde, in het handhaven van de prijsstabiliteit;
- onverminderd het doel van de prijsstabiliteit, in het ondersteunen van het algemene economische beleid van de Europese Gemeenschap teneinde bij te dragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de Gemeenschap, zoals ze zijn vastgesteld in artikel 2 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Voor de verwezenlijking van deze doelstellingen, handelt de Bank met inachtneming van de beginselen die zijn neergelegd in artikel 3 A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Art. 13. – Het verlenen van voorschotten in rekening-courant of ieder andere kredietfaciliteit bij de Bank ten behoeve van instellingen of organen van de Europese Gemeenschap, centrale overheden, regionale, lokale of andere overheden, andere publiekrechtelijke lichamen of openbare bedrijven van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, alsmede het rechtstreeks van hen kopen door de Bank van schuldbewijzen, zijn verboden.

Het bepaalde in lid 1 is niet van toepassing op kredietinstellingen die in handen van de overheid zijn en waaraan de Bank, in het kader van haar liquiditeitsvoorziening dezelfde behandeling geeft als aan particuliere kredietinstellingen.

Afdeling II – Taken en verrichtingen.

Art. 14. – De Bank neemt deel aan de fundamentele taken die tot het ESCB behoren en die erin bestaan:

- het monetair beleid van de Europese Gemeenschap te bepalen en ten uitvoer te leggen;
- de valutamarktoperaties te verrichten in overeenstemming met de bepalingen van artikel 109 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;
- de officiële externe reserves van de Lid-Staten van de Unie aan te houden en te beheren;

– een goede werking van het betalingsverkeer te bevorderen.

Art. 15. – Bij de vervulling van de opdrachten waarvan sprake in deze afdeling, mag noch de Bank noch enig lid van haar besluitvormende organen instructies vragen of aanvaarden van instellingen of organen van de Europese Gemeenschap, van regeringen van Lid-Staten van de Gemeenschap of van enig ander orgaan.

Art. 16. – 1. Om de doelstellingen van het ESCB te verwezenlijken en haar taken te vervullen, mag de Bank:

– op de kapitaalmarkten opereren, hetzij door vast aan te kopen en te verkopen (contant of op termijn), hetzij door in het kader van stallingsoperaties op te nemen of te geven (cessie-retrocessie verrichtingen), hetzij door schuldvorderingen en verhandelbare effecten, uitgedrukt in communautaire of niet communautaire munten, alsook edele metalen te lenen of te ontlenen;

– krediettransacties verrichten met kredietinstellingen en andere geld- of kapitaalmarktpartijen waarbij de verleende kredieten worden gedekt door een toereikende zekerheid.

2. De Bank schikt zich naar de algemene grondslagen aangaande de open markt- en krediettransacties vastgesteld door de Europese Centrale Bank, hierna ECB genoemd, erin begrepen die voor de aankondiging van de voorwaarden waaronder deze transacties worden verricht.

Art. 17. – Binnen de perken en volgens de nadere regels vastgesteld door de ECB, mag de Bank daarenboven, onder andere, onderstaande transacties verrichten:

1° haar eigen schuldbewijzen uitgeven en inkopen;

2° effecten en edele metalen in bewaring nemen, zich belasten met het incasso van effecten en voor rekening van derden bemiddelen bij transacties in effecten, andere financiële instrumenten en edele metalen;

3° transacties met rente-instrumenten verrichten;

4° valuta- of goud- of andere edele metalentransacties verrichten;

5° transacties verrichten met het oog op het beleggen en het financiële beheer van haar tegoeden in vreemde valuta's en in andere externe reservebestanddelen;

6° in het buitenland krediet opnemen en daartoe garanties verlenen;

7° transacties in het kader van de Europese of de internationale monetaire samenwerking uitvoeren.

Art. 18. – Mits machtiging van de ECB, geeft de Bank biljetten in euro uit die bestemd zijn om te circuleren als betaalmiddel met wettelijke betaalkracht op het grondgebied van de Staten die deelnemen aan de derde fase van de monetaire Unie.

De Bank schikt zich, wat de uitgifte en de voorstelling van de bankbiljetten betreft, naar de normen uitgevaardigd door de ECB.

Art. 19. – De Bank waakt over de goede werking van de verrekenings- en betalingssystemen en ze vergewist zich van hun doelmatigheid en deugdelijkheid.

Ze mag met dit doel alle verrichtingen doen en faciliteiten ter beschikking stellen.

Ze gaat over tot de toepassing van de verordeningen vastgelegd door de ECB ter verzekering van doelmatige en deugdelijke verrekenings- en betalingssystemen binnen de Europese Gemeenschap en met andere landen.

Art. 20. – Zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de instellingen en organen van de Europese Gemeenschappen, voert de Bank de akkoorden van internationale monetaire samenwerking uit die België heeft onderschreven, conform de nadere regels vastgelegd bij overeenkomsten gesloten tussen de Minister van Financiën en de Bank. Ze levert en ontvangt de betaalmiddelen en kredieten die vereist zijn voor de uitvoering der akkoorden.

De Staat waarborgt de Bank tegen ieder verlies en waarborgt de terugbetaling van ieder krediet dat de Bank verleend heeft ingevolge de uitvoering van de akkoorden bedoeld in voorgaand lid, of ingevolge haar deelname aan akkoorden of verrichtingen van internationale monetaire samenwerking, waarbij de Bank, mits een in Ministerraad besliste goedkeuring, partij is. De Staat waarborgt de Bank tevens de terugbetaling van ieder krediet verleend in het kader van haar bijdrage tot de stabiliteit van het financiële stelsel, alsook tegen elk verlies veroorzaakt door alle in dit verband noodzakelijke verrichtingen.

Art. 20bis. – In het kader vastgesteld door artikel 105 (2) van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en door de artikelen 30 en 31 van het Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel

van centrale banken en van de Europese Centrale Bank, worden de officiële externe reserves van de Belgische Staat aangehouden en beheerd door de Bank. Deze tegoeden vormen een doelvermogen dat bestemd is voor de taken en verrichtingen die onder deze Afdeling vallen, evenals voor de andere opdrachten van algemeen belang die door de Staat aan de Bank zijn toevertrouwd. De Bank boekt deze tegoeden en de betreffende opbrengsten en kosten in haar rekeningen overeenkomstig de regels bedoeld in artikel 52.

Art. 21. – De Bank mag, onder de voorwaarden door of krachtens de wet bepaald en onder voorbehoud van hun verenigbaarheid met de taken die van het ESCB afhangen, belast worden met opdrachten van algemeen belang.

Art. 22. – De Bank neemt, onder de voorwaarden door de wet bepaald, de dienst van de Rijkskassier waar.

Ze is, met uitsluiting van iedere andere Belgische of buitenlandse instelling, belast met de omzetting in euro's van de door de Staat geleende valuta's van Staten die niet deelnemen aan de monetaire Unie of van voor de Europese Gemeenschap derde-Staten.

De Bank wordt in kennis gesteld van alle voorgenomen deviezenleningen van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten. Op verzoek van de Bank plegen de Minister van Financiën en de Bank overleg telkens wanneer deze laatste oordeelt dat die leningen de doeltreffendheid van het monetaire of het wisselbeleid in het gedrang dreigen te brengen. De nadere regelen voor die kennisgeving en dat overleg worden vastgelegd in een tussen de Minister van Financiën en de Bank te sluiten overeenkomst, onder voorbehoud van goedkeuring van deze overeenkomst door de ECB.

Art. 23. – § 1. De Bank draagt bij tot de stabiliteit van het financiële stelsel. Hiertoe en overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk IV/3 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België zorgt zij met name voor de opsporing, de beoordeling en de opvolging van de verschillende factoren en ontwikkelingen die de stabiliteit van het financiële stelsel kunnen aantasten, bepaalt zij door middel van aanbevelingen welke maatregelen de diverse betrokken autoriteiten ten uitvoer zouden moeten leggen om bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel als geheel, met name door de robuustheid van het financiële stelsel te versterken, door systeemrisico's te voorkomen en door de gevolgen van een eventuele verstoring te beperken, en stelt zij met dat doel de onder haar bevoegdheid vallende maatregelen vast.

Voor alle beslissingen en verrichtingen die in het kader van haar bijdrage tot de stabiliteit van het financiële stelsel worden genomen, geniet de Bank dezelfde graad van onafhankelijkheid als vastgesteld in artikel 130 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

§ 2. De Bank mag daarenboven belast worden met de inzameling van statistische gegevens of met de internationale samenwerking die verband houden met iedere taak bedoeld in artikel 21.

Art. 23bis. – § 1. De Bank oefent het toezicht uit op financiële instellingen overeenkomstig de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België en de bijzondere wetten die het toezicht op deze instellingen regelen en overeenkomstig de Europese regels betreffende het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme.

§ 2. In de toezichtsangelegenheden waarvoor zij bevoegd is, kan de Bank reglementen vaststellen ter aanvulling van de betrokken wettelijke of reglementaire bepalingen betreffende technische punten.

Zonder afbreuk te doen aan de raadpleging waarin in andere wetten of reglementen is voorzien, kan de Bank overeenkomstig de procedure van de open raadpleging, de inhoud van elk reglement dat zij overweegt vast te stellen, toelichten in een consultatieronde en deze bekendmaken op haar website voor eventuele opmerkingen van belanghebbende partijen.

Deze reglementen hebben slechts uitwerking na goedkeuring door de Koning en bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. De Koning kan wijzigingen aanbrenge aan deze reglementen of deze regels zelf vaststellen indien de Bank geen reglement heeft vastgesteld.

§ 3. De Bank oefent haar toezichtopdracht uitsluitend in het algemeen belang uit. De Bank, de leden van haar organen en haar personeelsleden zijn niet burgerlijk aansprakelijk voor hun beslissingen, niet-optreden, handelingen of gedragingen in het kader van de uitoefening van de wettelijke toezichtopdracht van de Bank, behalve in geval van bedrog of zware fout.

§ 4. De werkingskosten van de Bank die betrekking hebben op het toezicht bedoeld in de eerste paragraaf worden gedragen door de instellingen die onder haar toezicht staan, volgens de nadere regels vastgesteld door de Koning.

De Bank kan de administratie van het Kadaster, de Registratie en de Domeinen belasten met de inning van de onbetaalde vergoedingen.

Art. 23ter. – § 1. De Bank voert de taken uit van de afwikkelingsautoriteit, die gemachtigd is om de afwikkelingsinstrumenten toe te passen en de afwikkelingsbevoegdheden uit te oefenen overeenkomstig de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen.

§ 2. De werkingskosten die betrekking hebben op de taken bedoeld in paragraaf 1 worden gedragen door de instellingen die onder de in paragraaf 1 bedoelde wetgeving vallen, volgens de door de Koning vastgestelde regels.

§ 3. De bepalingen van artikel 23bis, § 3 zijn van toepassing voor wat betreft de in dit artikel bedoelde taken. In het bijzonder dient het al dan niet bestaan van een zware fout te worden beoordeeld op grond van de concrete omstandigheden van het betrokken geval, en inzonderheid van de hoogdringendheid waarmee die personen werden geconfronteerd, van de praktijken op de financiële markten, van de complexiteit van het betrokken geval, van de bedreigingen voor de bescherming van het spaarwezen en van het gevaar voor schade aan de nationale economie.

Art. 24. – De Bank mag alle operaties verrichten en alle diensten verlenen die bijkomstig zijn of aansluiten bij de opdrachten die worden bedoeld in de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België.

Art. 25. – De Bank mag de uitvoering van opdrachten die niet behoren tot het ESCB, waarmede ze is belast of voor dewelke zij het initiatief neemt, toevertrouwen aan één of verscheidene onderscheiden juridische entiteiten die daarvoor speciaal worden opgericht waarin de Bank een significante deelneming bezit en één of meer leden van haar Directiecomité deelnemen in de leiding.

De voorafgaandelijke toelating van de Koning, op voorstel van de bevoegde minister, is vereist indien de opdracht bij wet aan de Bank wordt toevertrouwd.

Art. 26. – De juridische entiteiten bedoeld in artikel 25 waarover de Bank de exclusieve controle bezit, zijn onderworpen aan de controle van het Rekenhof.

Hoofdstuk III – Organen

Afdeling I – Samenstelling en bevoegdheden.

Art. 27. – De organen van de Bank bestaan uit de gouverneur, het Directiecomité, de Regentenraad, het College van censoren, de Sanctiecommissie en het Afwikkelingscollege, onverminderd hoofdstuk VIII.

Art. 28. – 1. De gouverneur staat in voor de leiding van de Bank; hij zit het Directiecomité, de Regentenraad en het Afwikkelingscollege voor. Hij doet hun beslissingen ten uitvoer brengen.

2. In geval van belet wordt hij vervangen door de vicegouverneur, onverminderd de toepassing van artikel 10.2 van de statuten van het ESCB.

3. Hij stelt aan de algemene vergadering de jaarrekening en het jaarverslag voor die door de Regentenraad zijn goedgekeurd.

4. Hij vertegenwoordigt de Bank in rechte.

5. De gouverneur bezorgt aan de voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers het jaarverslag bedoeld in artikel 284, lid 3 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, alsook een jaarlijks verslag over de taken van de Bank met betrekking tot het prudentieel toezicht op de financiële instellingen en over haar taken in het kader van haar opdracht om bij te dragen tot de stabiliteit van het financiële stelsel als bedoeld in Hoofdstuk IV/3 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België. De gouverneur kan door de bevoegde commissies van de Kamer van volksvertegenwoordigers worden gehoord op verzoek van die commissies of op zijn eigen initiatief.

De mededelingen die krachtens dit artikel worden verricht, mogen door hun inhoud of de omstandigheden echter geen risico inhouden voor de stabiliteit van het financiële stelsel.

6. De gouverneur mag tijdens de duur van zijn ambt geen pensioen ten laste van de Staat trekken.

Art. 29. – 1. Het Directiecomité bevat, benevens de gouverneur die hem voorzigt, ten minste vijf directeurs en ten hoogste zeven, waarvan er één de titel van vicegouverneur draagt die de Koning hem toekent. Het Directiecomité bestaat uit evenveel Nederlandstalige als Franstalige leden, de gouverneur eventueel uitgezonderd.

De leden van het Directiecomité moeten Belg zijn.

2. Het Comité bestuurt en beheert de Bank en bepaalt de koers van het beleid ervan.

Het benoemt en ontslaat de personeelsleden en bepaalt hun wedde.

Het heeft het recht dadingen en compromissen aan te gaan.

3. Het beschikt over de reglementaire macht in de gevallen die door de wet zijn bepaald. Het bepaalt, in omzendbrieven of aanbevelingen, alle maatregelen ter verduidelijking van de toepassing van de wettelijke of reglementaire bepalingen waarvan de Bank de toepassing controleert.

4. Het beslist over de plaatsing van het kapitaal, de reserves en de afschrijvingsrekeningen, na raadpleging van de Regentenraad en onverminderd de regels vastgelegd door de ECB.

5. Het spreekt zich uit over alle zaken die niet uitdrukkelijk door de wet, de statuten of het huishoudelijk reglement zijn voorbehouden aan een ander orgaan.

6. Het verstrekt advies aan de verschillende overheden die een wettelijke of reglementaire macht uitoefenen voor elk ontwerp van wetgevende of reglementaire akte die de toezichtopdrachten betreft waarmee de Bank belast is of zou worden.

7. In spoedeisende gevallen vastgesteld door de gouverneur, kan het, behalve voor de vaststelling van reglementen, beslissen langs schriftelijke procedure of via een vocaal telecommunicatiesysteem, volgens de nadere regels bepaald in het huishoudelijk reglement van de Bank.

Art. 30. – 1. De Regentenraad is samengesteld uit de gouverneur, de directeurs en tien regenten. Hij telt evenveel Nederlandstalige als Franstalige regenten.

De leden van de Raad moeten Belg zijn.

2. De Raad wisselt van gedachten over de algemene kwesties met betrekking tot de Bank, het monetaire beleid en de economische toestand van het land en van de Europese Gemeenschap, het toezichtsbeleid op elke sector die onder het toezicht van de Bank staat, de Belgische, Europese en internationale ontwikkelingen op het gebied van het toezicht, en in het algemeen elke ontwikkeling betreffende het financieel stelsel dat onder toezicht van de Bank staat, zonder daartoe over enige bevoegdheid te

beschikken om tussen te komen op het operationele vlak of kennis te nemen van individuele dossiers. Hij neemt iedere maand kennis van de toestand van de instelling.

3. Hij stelt, op voorstel van het Directiecomité, het huishoudelijk reglement vast dat de basisregels bevat inzake de werking van de organen van de Bank en de organisatie van de departementen, diensten en vestigingen.

4. *Opgeheven.*

5. Hij keurt het jaarverslag goed, door de gouverneur voor te stellen aan de algemene vergadering.

6. *Opgeheven.*

7. De Raad bepaalt afzonderlijk de wedde en het pensioen van de leden van het Directiecomité. Deze wedden en pensioenen mogen geen aandeel in de winsten omvatten en geen enkele vergoeding mag daaraan worden toegevoegd door de Bank, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks. De Bank voorziet evenwel in de kosten van huisvesting en meubilering van de gouverneur.

8. De Raad keurt de begroting der uitgaven alsook de jaarrekeningen goed, die worden voorgelegd door het Directiecomité. Hij regelt definitief de verdeling der winsten die door het Comité wordt voorgesteld.

9. De regenten krijgen presentiegeld en, zo nodig, een vergoeding voor verplaatsingskosten. Het bedrag van deze vergoedingen wordt door de Regentenraad bepaald.

Art. 31. – 1. De Regentenraad vergadert ten minste twintig keer per jaar.

De Raad mag niet beraadslagen indien de meerderheid van zijn leden niet aanwezig is.

De beslissingen worden genomen bij meerderheid van stemmen.

Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

2. Er wordt over de beraadslagingen van de Regentenraad proces-verbaal opgemaakt.

Daarin worden de aard van de zaken, het voorwerp en kortbondig de beweegredenen van de beslissingen vermeld.

De minuten worden door al de aanwezige leden alsook door de secretaris ondertekend.

3. In spoedeisende gevallen, vastgesteld door de gouverneur, kan de Regentenraad beslissen langs schriftelijke procedure of via een vocaal telecommunicatiesysteem, volgens de nadere regels bepaald in het huishoudelijk reglement van de Bank.

Art. 32. – 1. Het College van censoren bestaat uit tien leden. Het telt evenveel Nederlandstalige als Franstalige leden. Minstens één lid van het College van censoren is onafhankelijk in de zin van artikel 526ter van het Wetboek van Vennootschappen.

De leden van het College moeten Belg zijn.

Het College kiest uit zijn schoot een voorzitter en een secretaris.

2. Het College van censoren ziet toe op de voorbereiding en de uitvoering van de begroting. Het is het auditcomité van de Bank en oefent in die hoedanigheid de bevoegdheden bedoeld in artikel 32bis uit.

De censoren ontvangen een vergoeding waarvan het bedrag wordt vastgesteld door de Regentenraad.

Art. 32bis. – 1. Onverminderd de wettelijke opdrachten van de organen van de Bank, en onverminderd de uitoefening van de taken en verrichtingen die van het ESCB afhangen en het toezicht daarop door de bedrijfsrevisor, heeft het auditcomité minstens de volgende taken:

- a) monitoring van het financiële verslaggevingsproces;
- b) monitoring van de doeltreffendheid van de systemen voor interne controle en risicobeheer, en van de interne audit van de Bank;
- c) monitoring van de wettelijke controle van de jaarrekening, inclusief opvolging van de vragen en aanbevelingen geformuleerd door de bedrijfsrevisor;
- d) beoordeling en monitoring van de onafhankelijkheid van de bedrijfsrevisor, waarbij met name wordt gelet op de verlening van bijkomende diensten aan de Bank.

2. Onverminderd artikel 27.1 van het Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank en onverminderd de voordrachtbevoegdheid van de ondernemingsraad, wordt het voorstel van het Directiecomité inzake de benoeming van de bedrijfsrevisor uitgebracht op voorstel van het auditcomité. Dit voorstel van het auditcomité wordt ter informatie aan de ondernemingsraad meegedeeld. Het auditcomité geeft tevens advies

bij de gunningsprocedure voor de aanstelling van de bedrijfsrevisor.

3. Onverminderd de verslagen of waarschuwingen die de bedrijfsrevisor richt aan de organen van de Bank, brengt de bedrijfsrevisor aan het auditcomité verslag uit over de bij de wettelijke controle van de jaarrekening aan het licht gekomen belangrijke zaken, en met name ernstige tekortkomingen in de interne controle met betrekking tot de financiële verslaggeving.

4. De bedrijfsrevisor:

- a) bevestigt jaarlijks schriftelijk aan het auditcomité zijn onafhankelijkheid van de Bank;
- b) meldt jaarlijks alle voor de Bank verrichte bijkomende diensten aan het auditcomité;
- c) voert overleg met het auditcomité over de bedreigingen voor zijn onafhankelijkheid en de veiligheidsmaatregelen die genomen zijn om deze bedreigingen in te perken en die hij heeft onderbouwd in de controledocumenten.

5. Het huishoudelijk reglement bepaalt nader de werkingsregels van het auditcomité.

Art. 33. – Het College van censoren vergadert ten minste acht keer per jaar.

Het mag geen beslissing treffen indien de meerderheid van zijn leden niet aanwezig is.

De beslissingen worden genomen bij meerderheid van stemmen.

Art. 33bis. – § 1. Binnen de Bank wordt een Afwikkelingscollege opgericht, dat bevoegd is voor de taken bedoeld in artikel 23ter.

§ 2. Het Afwikkelingscollege bestaat uit de volgende personen:

- 1° de gouverneur;
- 2° de vicegouverneur;
- 3° de directeur die verantwoordelijk is voor het departement belast met het prudentieel toezicht op de banken en de beursvennootschappen;
- 4° de directeur die verantwoordelijk is voor het departement belast met het prudentieel beleid en de financiële stabiliteit;

5° de directeur die door de Bank is aangewezen als verantwoordelijke voor de afwikkeling van kredietinstellingen;

6° de voorzitter van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten;

7° de voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Financiën;

8° de leidende ambtenaar van het Afwikkelingsfonds;

9° 4 leden die door de Koning worden aangewezen bij een in Ministerraad overlegd besluit; en

10° een magistraat die door de Koning wordt aangewezen.

§ 3. De personen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 9° worden benoemd op grond van hun specifieke competenties op bancaire gebied en op het vlak van financiële analyse.

De personen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 9° en 10° worden benoemd voor een hernieuwbare termijn van 4 jaar. Zij kunnen maar van hun functies worden ontheven door de autoriteiten die hen benoemd hebben, indien zij niet langer voldoen aan de voorwaarden voor de uitoefening van hun functies of indien zij een zware fout hebben begaan.

§ 4. De Koning stelt bij een in Ministerraad overlegd besluit het volgende vast:

1° de organisatie en de werking van het Afwikkelingscollege en van de diensten belast met de voorbereiding van de werkzaamheden ervan;

2° de voorwaarden voor de uitwisseling van informatie tussen het Afwikkelingscollege en derden, met inbegrip van de andere organen en diensten van de Bank; en

3° de maatregelen die moeten worden genomen om belangenconflicten tussen het Afwikkelingscollege en de andere organen en diensten van de Bank te vermijden.

§ 5. In geval van schending van bepalingen van boek II, titels IV en VIII van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen en van de maatregelen genomen in uitvoering daarvan, vervangt het Afwikkelingscollege het Directiecomité voor de toepassing van Afdeling 3 van hoofdstuk IV/1 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België.

Afdeling II – Wijze van aanduiding van de leden van de organen.

Art. 34. – 1. De gouverneur wordt door de Koning benoemd, voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar. Hij kan slechts door de Koning van zijn ambt ontheven worden indien hij niet meer aan de eisen voor de uitoefening van zijn ambt voldoet of op ernstige wijze is tekortgeschoten. Hij beschikt tegen zulke beslissing over een beroep bedoeld in artikel 14.2 van de statuten van het ESCB.

2. De andere leden van het Directiecomité worden door de Koning benoemd op de voordracht van de Regentenraad voor een hernieuwbare termijn van zes jaar. Ze kunnen slechts door de Koning van hun ambt ontheven worden indien zij niet meer aan de eisen voor de uitoefening van hun ambt voldoen of op ernstige wijze zijn tekortgeschoten.

Art. 35. – 1. De regenten worden gekozen door de algemene vergadering voor een termijn van drie jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar.

Twee regenten worden gekozen op de voordracht van de meest vooraanstaande werknemersorganisaties.

Drie regenten worden gekozen op de voordracht van de meest vooraanstaande organisaties van de nijverheid en de handel, van de landbouw en van de middenstand.

Vijf regenten worden gekozen op de voordracht van de Minister van Financiën.

De nadere regels voor de voordracht der kandidaten voor deze mandaten worden door de Koning vastgesteld, nadat de Ministerraad erover heeft beraadslaagd.

2. De functies van regent eindigen na de gewone algemene vergadering. De regenten zijn herkiesbaar.

De aftredingen hebben om het jaar plaats per reeks, de ene van vier leden, de twee andere van drie leden. De volgorde van aftreding wordt aanvankelijk bepaald bij uitloting.

De regent die gekozen wordt ter vervanging van een afgestorven of van een ontslagnemend lid, voleindt de termijn van dat lid.

3. Indien een mandaat van regent openvalt, dan blijft dit, onverminderd artikel 62, tweede lid, 2°, vacant tot de eerstvolgende algemene vergadering.

Art. 36. – 1. De censoren worden, voor een termijn van drie jaar, verkozen door de Algemene Vergadering der aandeelhouders. Zij worden gekozen onder de op het stuk van controle speciaal bevoegde vooraanstaande personen. Hun mandaat is hernieuwbaar.

2. De censoren leggen hun ambt neer na de gewone algemene vergadering. Ze zijn herkiesbaar.

De aftredingen hebben om het jaar plaats, per reeks, de ene van vier leden, de twee andere van drie leden. De volgorde van aftreding wordt aanvankelijk bepaald bij uitloting.

De censor die gekozen wordt ter vervanging van een afgestorven of van een ontslagnemend lid, voleindigt de termijn van dat lid.

3. Indien een mandaat van censor openvalt, dan blijft dit, onverminderd artikel 62, tweede lid, 2°, vacant tot de eerstvolgende algemene vergadering.

Afdeling III – Onverenigbaarheden.

Art. 37. – De leden van de Wetgevende Kamers, van het Europees Parlement, van de Gemeenschaps- en Gewestraden, de personen met de hoedanigheid van minister of staatssecretaris of van lid van een Gemeenschaps- of Gewestregering en de kabinetsleden van een lid van de federale Regering of van een Gemeenschaps- of Gewestregering mogen de functie van gouverneur, vicegouverneur, lid van het Directiecomité, lid van de Sanctiecommissie, lid van het Afwikkelingscollege, regent of censor niet waarnemen. Deze laatste functies nemen van rechtswege een einde bij de eedaflegging van de titularis voor de uitoefening van de in limine genoemde functies of wanneer hij dergelijke functies uitoefent.

Art. 38. – 1. De gouverneur, de vicegouverneur en de andere leden van het Directiecomité mogen geen enkele functie uitoefenen in een handelsvennootschap of in een vennootschap met handelsvorm evenmin als in een openbare instelling met een bedrijf van industriële, commerciële of financiële aard. Ze mogen evenwel, met de goedkeuring van de Minister van Financiën, functies uitoefenen:

1° in internationale financiële instellingen die zijn opgericht overeenkomstig akkoorden die België heeft onderschreven;

2° in het Rentenfonds, in het Beschermingsfonds voor deposito's en financiële instrumenten, in het

Herdiscontering- en Waarborginstituut en in de Nationale Delcrederedienst;

3° in de juridische entiteiten waarvan sprake in artikel 25.

Voor de gouverneur, de vicegouverneur en de andere leden van het Directiecomité blijven de verbodsbepalingen van het eerste lid na hun ambtsneerlegging nog een jaar gelden voor functies en mandaten in een instelling onderworpen aan het toezicht van de Bank krachtens artikelen 19, 23 of 23bis.

De Regentenraad stelt de voorwaarden vast met betrekking tot de beëindiging van het mandaat. Hij mag, op advies van het Directiecomité, afwijken van het verbod dat is bepaald voor de periode na de beëindiging van het mandaat, indien hij vaststelt dat de beoogde activiteit geen significante invloed heeft op de onafhankelijkheid van de betrokken persoon.

2. De regenten, de leden van het Afwikkelingscollege en de meerderheid van de censoren mogen geen lid zijn van de bestuurs-, beheers- of toezichtsorganen van een instelling onderworpen aan het toezicht van de Bank krachtens artikelen 19, of 23bis, noch in zulke instelling een leidinggevende functie uitoefenen.

3. De Regentenraad stelt, op voorstel van het Directiecomité, de deontologische code vast die de leden van het Directiecomité en de personeelsleden van de Bank dienen na te leven, alsook de controlemaatregelen met betrekking tot de naleving van deze code. De personen belast met het toezicht op de naleving van deze code zijn gebonden door het beroepsgeheim bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.

Afdeling IV – Aansprakelijkheid van de leden van de organen.

Art. 39. – De gouverneur, de directeurs, de regenten en de censoren gaan uit hoofde van de verbintenissen van de Bank, geen enkele persoonlijke verplichting aan; zij zijn enkel verantwoordelijk voor de uitvoering van hun mandaat.

Afdeling V – Einde van de mandaten.

Art. 40. – De mandaten van de leden van het Directiecomité, van de Regentenraad en van het College van censoren zullen ophouden wanneer deze de volle leeftijd van 67 jaar hebben bereikt.

Mits toelating vanwege de Minister van Financiën mogen de titelvoerders echter hun lopend mandaat voleindigen. De mandaten van de leden van het Directiecomité mogen daarna nog verlengd worden voor een hernieuwbare termijn van één jaar. Indien het over het mandaat van de gouverneur gaat, worden de toelating om het lopend mandaat te voleindigen of de verlenging toegekend bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

In geen geval mogen de titularissen van de in dit artikel vernoemde mandaten in functie blijven boven de leeftijd van 70 jaar.

Hoofdstuk IV – Controle door de minister van Financiën

Art. 41. – 1. Behalve voor de taken en verrichtingen die van het ESCB afhangen, voor de toezichtopdrachten bedoeld in artikel 23*bis* en voor de opdrachten bedoeld in Hoofdstuk IV/3 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, heeft de Minister van Financiën, langs zijn vertegenwoordiger om, het recht controle uit te oefenen op de verrichtingen van de Bank en kan hij opkomen tegen de uitvoering van elke maatregel die strijdig zou zijn met de wet, met de statuten of met 's Rijks belangen.

2. De vertegenwoordiger van de Minister van Financiën woont van rechtswege de vergaderingen van de Regentenraad en van het College van censoren bij. Hij heeft daarin een raadgevende stem. Behalve voor de taken en verrichtingen die van het ESCB afhangen, voor de toezichtopdrachten bedoeld in artikel 23*bis* en voor de opdrachten bedoeld in Hoofdstuk IV/3 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, houdt hij toezicht op de verrichtingen van de Bank, schorst en brengt hij ter kennis van de Minister van Financiën elke beslissing die met de wet, met de statuten en met 's Rijks belangen strijdig zou zijn.

Indien de Minister van Financiën binnen acht dagen niet over de schorsing heeft beslist, mag de beslissing uitgevoerd worden.

3. De wedde van de vertegenwoordiger van de Minister van Financiën wordt door de Minister van Financiën vastgesteld in overleg met het bestuur van de Bank en wordt door deze laatste gedragen.

De vertegenwoordiger van de Minister brengt over zijn opdracht ieder jaar verslag uit aan de Minister van Financiën.

Art. 42. – Tenzij het gaat over verrichtingen die van het ESCB afhangen, heeft de vertegenwoordiger van de Minister van Financiën het recht ten allen tijde kennis te nemen van de staat van de zaken en de geschriften en kassen na te zien.

Het bestuur zal hem, telkens als hij er om verzoekt, de voor echt verklaarde staat van de Bank ter hand stellen.

Wanneer hij zulks gepast acht, woont hij de algemene vergaderingen bij.

Hoofdstuk V – Statutaire ambten

Art. 43. – De secretaris en de schatbewaarder worden benoemd door de Regentenraad die ze ook mag afstellen.

Het reglement van inwendige orde bepaalt de plichten die aan hun ambt verbonden zijn.

Deze ambten mogen door een der directeurs vervuld worden.

Hoofdstuk VI – Financiële bepalingen

Afdeling I – Jaarrekeningen, reservefonds en verdeling.

Art. 44. – De jaarrekening wordt opgesteld per 31 december van elk jaar. Zij wordt voorbereid door het Directiecomité en ter goedkeuring voorgelegd aan de Regentenraad.

De goedkeuring van de jaarrekening door de Regentenraad geldt als kwijting voor de leden van het Directiecomité.

Art. 45. – *Opgeheven.*

Art. 46. – Het reservefonds is bestemd:

1° tot het herstel van de verliezen op het maatschappelijk kapitaal;

2° tot aanvulling van de jaarlijkse winsten, tot beloop van een dividend van zes ten honderd van het kapitaal.

Bij het verstrijken van het emissierecht van de Bank, valt een vijfde van het reservefonds de Staat prioriteitshalve ten deel. De overige vier vijfden worden onder al de aandeelhouders verdeeld.

De woorden 'emissierecht van de Bank' worden, overeenkomstig artikel 141, § 9, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, uitgelegd in die zin dat het emissierecht waarvan sprake het emissierecht omvat dat de Bank mag uitoefenen krachtens artikel 106 (1) van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Art. 47. – *Opgeheven.*

Art. 48. – *Opgeheven.*

Art. 49. – De jaarlijkse winsten worden op de volgende wijze verdeeld:

1° een eerste dividend van zes procent (6%) van het kapitaal wordt toegekend aan de aandeelhouders;

2° van het excedent wordt een bedrag voorgesteld door het Directiecomité en vastgesteld door de Regentenraad, in alle onafhankelijkheid, toegekend aan het reservefonds of aan de beschikbare reserve;

3° van het tweede overschot wordt aan de aandeelhouders een tweede dividend toegekend, vastgesteld door de Regentenraad, ten belope van minimaal vijftig procent (50%) van de netto-opbrengst van de activa die de tegenpost vormen van het reservefonds en de beschikbare reserve;

4° het saldo wordt toegekend aan de Staat; het is vrijgesteld van vennootschapsbelasting.

Art. 50. – De winst die, voor het boekjaar, per 31 december van elk jaar afgesloten, aan de aandeelhouders toekomt, wordt in eenmaal uitgekeerd binnen de maand die op de algemene vergadering volgt, op een datum door deze laatste bepaald.

Indien de winst, die aan de aandeelhouders moet worden uitgekeerd, beneden 6% per jaar blijft, dan wordt het tekort door de reserve aangevuld.

Die heffing zal aan de reserve worden teruggegeven indien deze teruggave het volgend jaar kan geschieden zonder de uit te delen winst beneden 6% te brengen.

Art. 51. – *Opgeheven.*

Art. 52. – De rekeningen en, in voorkomend geval, de geconsolideerde rekeningen van de Bank worden opgemaakt:

1° overeenkomstig de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale

Bank van België en de bindende regels vastgesteld met toepassing van artikel 26.4 van het Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank;

2° voor het overige overeenkomstig de regels vastgesteld door de Regentenraad.

De artikelen 2 tot 4, 6 tot 9 en 16 van de wet van 17 juli 1975 betreffende de boekhouding van de ondernemingen en de besluiten genomen ter uitvoering ervan zijn van toepassing op de Bank met uitzondering van de besluiten genomen ter uitvoering van de artikelen 4, zesde lid, en 9, § 2.

Afdeling II – Toekenning aan de Staat.

Art. 53. – *Opgeheven.*

Art. 54. – De meerwaarde die door de Bank wordt gerealiseerd naar aanleiding van arbitragetransacties van activa in goud tegen andere externe reservebestanddelen wordt geboekt op een bijzondere onbeschikbare reservekening. Zij is vrijgesteld van alle belasting. Ingeval evenwel sommige externe reservebestanddelen worden gearbitrageerd tegen goud, wordt het verschil tussen de aanschafprijs van dat goud en de gemiddelde verkrijgingsprijs van de bestaande goudvoorraad in mindering gebracht van het bedrag van die bijzondere rekening.

De netto-opbrengst van de activa die de tegenpost vormen van de in het eerste lid bedoelde meerwaarde, wordt aan de Staat toegekend.

De externe reservebestanddelen, verworven ten gevolge van de in het eerste lid bedoelde transacties, zijn gedekt door de Staatsgarantie bedoeld in artikel 9, tweede lid, van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België.

De regels voor de toepassing van de in de vorenstaande alinea's opgenomen bepalingen worden vastgesteld bij overeenkomsten die tussen de Staat en de Bank zullen worden gesloten. Deze overeenkomsten worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Art. 55. – In afwijking van artikel 54, wordt de meerwaarde gerealiseerd naar aanleiding van de overdrachten van activa in goud voor de uitgifte door de Staat van verzamelaars- of herdenkingsmunten, aan de Staat toegekend ten belope van het niet gebruikte saldo der 2,75% van het gewicht in goud dat op 1 januari 1987 in de activa van de Bank voorkomt en dat door de Staat

mocht worden gebruikt inzonderheid voor de uitgifte van zulke munten krachtens artikel 20bis, tweede lid, van de wet van 24 augustus 1939 op de Nationale Bank van België.

Hoofdstuk VII – Beroepsgeheim en uitwisseling van inlichtingen

Art. 56. – Behalve wanneer zij worden opgeroepen om in strafzaken te getuigen, zijn de Bank en de leden en gewezen leden van haar organen en van haar personeel aan het beroepsgeheim gebonden en mogen ze aan geen enkele persoon of autoriteit de vertrouwelijke gegevens bekendmaken waarvan zij uit hoofde van hun functie in kennis werden gesteld.

Het eerste lid doet geen afbreuk aan de mededeling van vertrouwelijke gegevens aan derden in de bij en krachtens de wet bepaalde gevallen.

De Bank, de leden van haar organen en haar personeelsleden worden vrijgesteld van de verplichting waarvan sprake in artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering.

De inbreuken op dit artikel worden bestraft met de straffen waarin artikel 458 van het Strafwetboek voorziet. De bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de in dit artikel bedoelde inbreuken.

Dit artikel verhindert geenszins de naleving, door de Bank, de leden van haar organen en haar personeelsleden, van specifieke, al dan niet restrictievere, wettelijke bepalingen, met betrekking tot het beroepsgeheim, met name wanneer de Bank wordt belast met de inzameling van statistische informatie of met het prudentieel toezicht.

Hoofdstuk VIII – Algemene vergaderingen

Art. 57. – De algemene vergadering vertegenwoordigt de algemeenheid van de aandeelhouders. Ze wordt voorzeten door de gouverneur.

Haar regelmatig genomen beslissingen zijn bindend, zelfs voor hen die afwezig zijn of anders oordeelden.

Art. 58. – Het recht om deel te nemen aan de algemene vergadering wordt verleend aan de aandeelhouders die de wettelijke formaliteiten om te worden toegelaten tot de algemene vergadering van een genoteerde vennootschap hebben vervuld.

Art. 59. – Vóór het openen van de zitting tekenen de aandeelhouders de aanwezigheidslijst.

Art. 60. – Ieder aandeel geeft recht op één stem.

Art. 61. – De gewone algemene vergadering heeft plaats te Brussel op de derde maandag van de maand mei en indien deze dag op een feestdag valt, de eerstvolgende bankwerkdag, om 14 uur.

Zij krijgt kennis van het verslag van het jaarverslag van het afgelopen boekjaar.

Zij verkiest de regenten en de censoren van wie het mandaat eindigt en begeeft de plaatsen opengevallen door overlijden, ontslag of anderszins.

Art. 62. – De algemene vergadering kan buitengewoon opgeroepen worden telkenmale de Regentenraad het dienstig oordeelt.

Zij moet bijeengeroepen worden :

1° wanneer de bijeenroeping aangevraagd wordt hetzij door het College van censoren, hetzij door aandeelhouders die het tiende van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen ;

2° wanneer het aantal regenten of censoren beneden de volstreekte meerderheid is gedaald.

Art. 63. – *Opgeheven.*

Art. 64. – Tot stemopnemers worden benoemd de twee aanwezige aandeelhouders die eigenaar zijn van het grootste aantal aandelen, die geen deel uitmaken van het beheer en dit mandaat aanvaarden.

Met de voorzitter en de overige leden van het bureau ondertekenen zij het proces-verbaal.

De aan derden af te leveren afschriften en uittreksels worden door de secretaris ondertekend.

Art. 65. – De algemene vergadering beraadslaagt :

1° over de zaken vermeld in de bijeenroepingsbrief en over diegene haar onderworpen, hetzij door de Regentenraad, hetzij door het College van censoren ;

2° over de door één of meer aandeelhouders die samen minstens 3 % bezitten van het maatschappelijk kapitaal ondertekende voorstellen, die, ten minste tweeëntwintig dagen vóór de vergadering, aan de

Regentenraad werden medegedeeld om ze op de dagorde te brengen.

Erkent de vergadering dat er spoed bij is andere door de Regentenraad gedane voorstellen af te handelen, dan worden ze aan de beraadslaging onderworpen.

Art. 66. – Elk besluit wordt bij volstreekte meerderheid van stemmen genomen.

Bij staking van stemmen is het voorstel verworpen.

Art. 67. – Er wordt gestemd hetzij op elektronische wijze, hetzij bij naamafroeping, hetzij bij handopsteking, hetzij door middel van stembiljetten.

Benoemingen of afstellingen geschieden bij geheime stemming.

Art. 68. – *Opgeheven.*

Art. 69. – Het afstellen van de regenten of van de censoren kan maar geschieden bij meerderheid van de drie vierden der stemmen van de aanwezige aandeelhouders, die ten minste de drie vijfden van de aandelen bezitten.

Hoofdstuk IX – Wijziging van de statuten

Art. 70. – De Regentenraad wijzigt de statuten teneinde ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België en de voor België bindende internationale verplichtingen.

Andere wijzigingen in de statuten worden, op voorstel van de Regentenraad, goedgekeurd met de drievierde meerderheid van de stemmen verbonden aan het totaal van de op de algemene vergadering van de aandeelhouders aanwezige of vertegenwoordigde aandelen.

De algemene vergadering van aandeelhouders, bedoeld in lid 2, moet met dat bijzonder doel worden bijeengeroepen en kan slechts dan op geldige wijze beraadslagen over statutenwijzigingen indien het voorwerp der voorgestelde wijzigingen in de oproepingsbrief speciaal vermeld staat en wanneer zij die op de vergadering tegenwoordig zijn, ten minste de helft van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen.

Wanneer een eerste vergadering niet het hierboven voorgeschreven deel van het kapitaal vertegenwoordigt, dan zal een nieuwe vergadering worden bijeengeroepen die

geldig zal beraadslagen welke ook het aanwezig of vertegenwoordigd deel van het kapitaal zij.

Voor de statutenwijzigingen is de goedkeuring van de Koning vereist.

Hoofdstuk X – Ondertekening van de akten

Art. 71. – Al de akten die bindend zijn voor de Bank mogen, zonder dat zij enige macht tegenover derden moeten rechtvaardigen, worden ondertekend:

- a) hetzij door de gouverneur;
- b) hetzij door een meerderheid van de leden van het Directiecomité;
- c) hetzij door een directeur samen met de secretaris.

Zij mogen tevens worden ondertekend door één of twee personen die gemachtigd zijn hetzij door de gouverneur, hetzij door een meerderheid van de leden van het Directiecomité, hetzij door een directeur samen met de secretaris.

De akten van dagelijks bestuur mogen bovendien worden ondertekend:

- a) hetzij door de vicegouverneur of een directeur;
- b) hetzij door de secretaris of de schatbewaarder;
- c) hetzij door één of twee hiervoor door het Directiecomité gemachtigde personeelsleden.

Hoofdstuk XI – Algemene en overgangsbepalingen

Afdeling I – Taalgebruik.

Art. 72. – De Bank en haar vestigingen leven de wettelijke bepalingen over het taalgebruik in bestuurszaken na.

Art. 73. – *Opgeheven.*

Art. 74. – *Opgeheven.*

Art. 75. – *Opgeheven.*

Art. 76. – *Opgeheven.*

Bijlage 3 Corporate governance charter ⁽¹⁾

1. Inleiding

De Nationale Bank van België, die werd opgericht bij de wet van 5 mei 1850 teneinde taken van algemeen belang te vervullen, heeft, ondanks haar vorm van een naamloze vennootschap, steeds een specifieke bestuursstructuur gehad die afwijkt van het gemeen recht. Deze specifieke bestuursstructuur, die van meet af aan werd gecreëerd om de Bank in staat te stellen haar opdrachten van algemeen belang te vervullen, is geëvolueerd met de rol en doelstellingen die aan de Bank als centrale bank van het land zijn opgedragen.

Vandaag maakt de Bank, als centrale bank van het Koninkrijk België, samen met de Europese Centrale Bank (ECB) en de centrale banken van de andere lidstaten van de Europese Unie, deel uit van het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB), opgericht krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (het Verdrag).

Om die reden gelden voor haar in de eerste plaats de relevante bepalingen van het Verdrag (titel VIII van het derde deel) en het aan dat Verdrag gehechte Protocol betreffende de statuten van het ESCB en van de ECB en, vervolgens, de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België (organieke wet) en haar eigen bij koninklijk besluit goedgekeurde statuten.

Voor haar gelden de bepalingen betreffende de naamloze vennootschappen slechts aanvullend, dat wil zeggen voor de aangelegenheden die niet worden geregeld door het Verdrag, het aangehechte Protocol, de organieke wet en

haar statuten en voor zover de bepalingen betreffende de naamloze vennootschappen niet strijdig zijn met die hogere normen.

In haar hoedanigheid van centrale bank deelt zij het hoofddoel dat het Verdrag het ESCB oplegt, namelijk het handhaven van prijsstabiliteit. Zij draagt bij tot de uitvoering van de fundamentele taken van het ESCB, zijnde het bepalen en ten uitvoer leggen van het monetaire beleid van de Europese Unie, het verrichten van de valutamarktoperaties overeenkomstig artikel 219 van het Verdrag, het aanhouden en het beheren van de officiële externe reserves van de lidstaten en het bevorderen van de goede werking van de betalingssystemen.

Zij is bovendien belast met zowel het microprudentieel financieel toezicht (met betrekking tot de kredietinstellingen en de beursvennootschappen, de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, de vereffenings- en rekeningsinstellingen, de betalingsinstellingen, de instellingen voor elektronisch geld en de onderlinge borgstellingsmaatschappijen) als het macroprudentieel financieel toezicht in België, alsook met de uitvoering van andere opdrachten van algemeen belang, overeenkomstig de voorwaarden bepaald door of krachtens de wet, mits deze verenigbaar zijn met de taken van het ESCB.

Het overwicht van haar opdrachten van algemeen belang, van bij de oorsprong aanwezig en thans verankerd in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, wordt weerspiegeld in een bestuur waarvan de doelstellingen zelf verschillend zijn van die van het bestuur van een gemeenrechtelijke vennootschap.

In de eerste plaats dient, overeenkomstig het Verdrag, de verenigbaarheid van de bepalingen betreffende de Bank

(1) Laatste wijziging op 28 april 2015.

met die van het Verdrag zelf en de statuten van het ESCB te worden gewaarborgd, met inbegrip van de vereiste onafhankelijkheid van de Bank en de leden van haar bestuursorganen bij de uitoefening van de bevoegdheden en het vervullen van de taken die hun krachtens het Verdrag en de statuten van het ESCB zijn opgedragen, ten aanzien van de instellingen en organen van de Europese Unie, de regeringen of enige andere instelling.

Vervolgens dient in het bestuur een doorslaggevende rol te worden toegekend aan de uitdrukking van de belangen van de gehele Belgische samenleving. Dit verklaart met name de wijze waarop de leden van de organen worden benoemd, de specifieke samenstelling en rol van de Regentenraad, de beperkte bevoegdheden van de algemene vergadering van aandeelhouders, de specifieke bepalingen inzake de uitoefening van de controle, met inbegrip van de bevoegdheden van de vertegenwoordiger van de minister van Financiën en die van het College van censoren, en de wijze waarop de Bank verslag uitbrengt van de uitvoering van haar taken. Het verklaart tevens de bepalingen in verband met de financiële aspecten van haar activiteit, die erop gericht zijn haar stevige financiële draagkracht te verschaffen en de Staat als soevereine Staat het surplus van de seignuriage-inkomsten toe te kennen, na dekking van haar kosten, inclusief de vorming van de nodige reserves en de vergoeding van het ingebrachte kapitaal.

De bijzondere opdrachten van de Bank en haar specifieke rol die uniek is in België, hebben de wetgever ertoe gebracht in een bijzonder rechtskader en een specifiek bestuur voor deze instelling te voorzien.

Dit verklaart dat een aantal bepalingen van de Belgische corporate governance code, die uitgaat van het bestuursmodel van de gemeenrechtelijke vennootschap met een monistische raad van bestuur die verantwoording aflegt aan de algemene vergadering van aandeelhouders en waarvan de leden ad nutum herroepbaar zijn, evident niet toepasselijk zijn op de Bank.

De Bank is evenwel van oordeel dat de bestuursstructuur waaraan zij enerzijds door haar organieke wet en haar statuten en anderzijds door de Europese regelgeving is onderworpen, even veeleisend, zo niet op verschillende punten, zoals inzake het toezicht, nog veeleisender is dan de Belgische corporate governance code.

Gelet op haar hoedanigheid van zowel centrale bank als beursgenoteerde vennootschap, beschouwt zij het als haar plicht om zich te onderwerpen aan een verplichting tot ruime informatieverstrekking en om tegenover de gemeenschap verslag uit te brengen van haar activiteiten,

ook al is de Belgische corporate governance code niet op haar afgestemd. Het is in die geest dat zij dit corporate governance charter heeft opgesteld.

2. Organisatie, bestuur en controle van de Bank

2.1 Vergelijking van de bevoegdheidsverdeling in de Bank en in de gemeenrechtelijke naamloze vennootschappen

Uit de onderstaande tabel blijkt het atypische karakter van de organisatie van de Bank.

2.2 Voorstelling van de organen en andere actoren van de Bank

De organen van de Bank zijn de gouverneur, het Directiecomité, de Regentenraad, het College van censoren, de Sanctiecommissie en het Afwikkelingscollege (cf. artikel 17 van de organieke wet).

Andere actoren van de Bank zijn de algemene vergadering, de vertegenwoordiger van de minister van Financiën, de bedrijfsrevisor en de Ondernemingsraad.

De organen van de Bank en hun respectieve bevoegdheden verschillen fundamenteel van die van de klassieke naamloze vennootschappen (zie tabel).

2.3 Organen van de Bank

2.3.1 Gouverneur

BEVOEGDHEDEN

De gouverneur oefent de bevoegdheden uit die hem zijn verleend krachtens de statuten van het ESCB, de organieke wet, de statuten en het huishoudelijk reglement van de Bank.

Hij staat in voor de leiding van de Bank en haar personeel. Hij wordt daarin bijgestaan door de directeurs. Hij zit het Directiecomité en de Regentenraad voor, waarvan hij de beslissingen laat uitvoeren, alsook het Afwikkelingscollege en de algemene vergadering. Hij oefent rechtstreeks gezag uit over de personeelsleden, ongeacht hun rang en functie.

BEVOEGDHEIDSVERDELING IN DE BANK EN IN DE GEMEENRECHTELIJKE NAAMLOZE VENNOOTSCHAPPEN

De Bank		De gemeenrechtelijke naamloze vennootschappen	
Koning	Benoeming van de gouverneur Benoeming van de directeurs (op voordracht van de Regentenraad)	Benoeming van de bestuurders	Algemene vergadering
Algemene vergadering	Verkiezing van de regenten (uit een dubbeltal van kandidaten) Verkiezing van de censoren Benoeming van de bedrijfsrevisor (op voordracht van de Ondernemingsraad en met de goedkeuring van de Raad van ministers van de EU, op aanbeveling van de Raad van Bestuur van de ECB) Kennismening van het jaarverslag Wijziging van de statuten, voor zover niet behorend tot de prerogatieven van de Regentenraad	Benoeming van de commissarissen Kennismening van het jaarverslag, van het verslag van de commissarissen en decharge van de commissarissen Wijziging van de statuten	
Regentenraad	Wijziging van de statuten om ze in overeenstemming te brengen met de organieke wet en de voor België bindende internationale verplichtingen Bespreking en goedkeuring van de jaarrekening Goedkeuring van het jaarverslag Verdeling van de winst Kwijting van de leden van het Directiecomité Vaststelling van de bezoldiging van de leden van het Directiecomité Goedkeuring van de begroting	Bespreking en goedkeuring van de jaarrekening Verdeling van de winst Kwijting van de bestuurders Vaststelling van de bezoldiging van de Raad van bestuur	
Directiecomité	Vaststelling van het ondernemingsbeleid als centrale bank als microprudentiële autoriteit als macroprudentiële autoriteit Bestuur en beheer Opstelling van de jaarrekening Opmaak van het jaarverslag Dagelijks management en beheer	Goedkeuring van de begroting Vaststelling van het ondernemingsbeleid Bestuur en beheer Opstelling van de jaarrekening Opmaak van het jaarverslag	Raad van bestuur
College van censoren	Toezicht op de opmaak en de uitvoering van de begroting Auditcomité	Facultatieve delegatie van het beheer (directiecomité) of van het dagelijkse beheer (gedelegeerd bestuurder)	Directiecomité of gedelegeerd bestuurder
Sanctie-commissie	Oordeelt over het opleggen, door de Bank, van de administratieve geldboetes voorzien door de wetten die van toepassing zijn op de instellingen waarop zij toezicht houdt		
Afwikkelings-college	Afwikkelingsautoriteit die gemachtigd is om de afwikkelingsinstrumenten toe te passen en de afwikkelingsbevoegdheden uit te oefenen		
Vertegenwoordiger van de minister van Financiën	Controle op de operaties van de Bank (recht om zich te verzetten tegen elke maatregel die in strijd is met de wet, de statuten of de belangen van de Staat), behalve in ESCB-verband		

Hij stelt aan de algemene vergadering de jaarrekening en het jaarverslag voor die door de Regentenraad zijn goedgekeurd. Hij bezorgt aan de voorzitters van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en van de Senaat het jaarverslag zoals bedoeld in artikel 284.3 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, alsook een jaarlijks verslag over de activiteiten van de Bank inzake prudentieel toezicht. Hij kan worden gehoord door de bevoegde commissies van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat, op verzoek van die commissies of op eigen initiatief.

Hij vertegenwoordigt de Bank in rechte.

Hij doet aan het Directiecomité voorstellen inzake de verdeling van de departementen en diensten onder de leden, alsook met betrekking tot de vertegenwoordiging van de Bank in nationale en internationale instellingen.

Bovendien heeft hij zitting in de Raad van Bestuur van de ECB, die met name de monetaire-beleidsbeslissingen voor het eurogebied neemt.

BENOEMING

De gouverneur wordt door de Koning benoemd voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar. Hij kan slechts door de Koning van zijn ambt worden ontheven indien hij op ernstige wijze is tekortgeschoten of niet meer voldoet aan de eisen voor de uitoefening van zijn ambt. Tegen die beslissing kan een beroep worden ingesteld voor het Hof van Justitie, op initiatief van de gouverneur of van de Raad van Bestuur van de ECB.

Aldus is de persoonlijke onafhankelijkheid van de gouverneur, zowel door de duur van zijn mandaat als door de beperkingen inzake zijn afzetting, gewaarborgd door de Europese en de Belgische wetgeving.

2.3.2 Directiecomité

BEVOEGDHEDEN

De gouverneur en de directeurs oefenen samen hun bevoegdheden uit als leden van het Directiecomité.

Het Directiecomité is immers een collegiaal orgaan, belast met het bestuur en het beheer van de Bank, overeenkomstig de organieke wet, haar statuten en het huishoudelijk reglement, en het bepalen van haar beleid.

De gouverneur en de directeurs oefenen elk gezag uit over een of verscheidene departementen en diensten van

de Bank. Zij laten deze laatste de beslissingen uitvoeren die door de organen zijn genomen in het kader van hun respectieve bevoegdheden.

Het Directiecomité benoemt en ontslaat de personeelsleden en bepaalt hun wedde.

Het heeft het recht om dadingen en compromissen aan te gaan en beschikt over de reglementaire macht in de door de wet bepaalde gevallen.

Het bepaalt, in omzendbrieven of aanbevelingen, alle maatregelen ter verduidelijking van de toepassing van de wettelijke of reglementaire bepalingen waarvan de Bank de toepassing controleert. Het verstrekt advies aan de verschillende overheden die een wettelijke of reglementaire macht uitoefenen voor elk ontwerp van wetgevende of reglementaire akte die de toezichtopdrachten betreft waarmee de Bank belast is of zou worden.

Het spreekt zich uit over alle zaken die niet uitdrukkelijk door de wet, de statuten of het huishoudelijk reglement van de Bank zijn voorbehouden aan een ander orgaan.

Het Directiecomité maakt de begroting op en bereidt het jaarverslag alsook de jaarrekening voor, die ter goedkeuring aan de Regentenraad worden voorgelegd.

Het beslist over de plaatsing van het kapitaal, de reserves en de afschrijvingsrekeningen, na raadpleging van de Regentenraad en onverminderd de door de ECB vastgelegde regels.

Het legt het huishoudelijk reglement van de Bank ter goedkeuring aan de Regentenraad voor.

Het Directiecomité van de Bank oefent dus zowel de bevoegdheden uit inzake bestuur, beheer en strategisch beleid van de onderneming die in de gemeenrechtelijke naamloze vennootschappen ressorteren onder de Raad van bestuur, als die van daadwerkelijk management.

Het is voor zijn opdracht geen verantwoording verschuldigd tegenover de algemene vergadering, die niet bevoegd is om hem kwijting te verlenen, maar wel tegenover de Regentenraad aan wie het zijn jaarverslag en de jaarrekening voorlegt. De goedkeuring van de jaarrekening door de Regentenraad geldt als kwijting voor de leden van het Directiecomité.

SAMENSTELLING

Het Directiecomité is samengesteld uit de gouverneur en vijf à zeven directeurs. Het bestaat uit evenveel

Nederlandstalige als Franstalige leden, de gouverneur eventueel uitgezonderd. De leden van het Directiecomité moeten Belg zijn.

De directeurs worden door de Koning benoemd, op voordracht van de Regentenraad. Met de wijze van aanstelling van de directeurs heeft de wetgever in 1948 in het bijzonder willen benadrukken dat zij een opdracht van algemeen belang vervullen bij de Bank.

De directeurs worden benoemd voor een hernieuwbare termijn van zes jaar.

De Koning kent de titel van vicegouverneur toe aan een van de directeurs. De vicegouverneur vervangt de gouverneur indien deze verhinderd is, onverminderd artikel 10.2 van de statuten van het ESCB.

Om belangenconflicten te vermijden bepaalt de organieke wet dat de leden van het Directiecomité, behoudens enkele limitatief opgesomde uitzonderingen, geen functie mogen uitoefenen in een handelsvennootschap of in een vennootschap met handelsvorm, evenmin als in een openbare instelling met een bedrijf van industriële, commerciële of financiële aard. Evenmin mogen zij bepaalde politieke mandaten uitoefenen (lid van een parlement, een regering of een ministerieel kabinet).

De directieleden kunnen slechts door de Koning van hun ambt worden ontheven indien zij op ernstige wijze zijn tekortgeschoten of niet meer aan de eisen voor de uitoefening van hun ambt voldoen.

Op die wijze wordt de persoonlijke onafhankelijkheid van de leden van het Directiecomité gewaarborgd door de organieke wet, zowel door de duur van hun mandaat als door de beperking van de afzettingsmogelijkheden.

WERKING

De werking van het Directiecomité wordt geregeld door de organieke wet, de statuten en het huishoudelijk reglement.

Het Directiecomité vergadert telkens als de omstandigheden dit vereisen en minstens eenmaal per week. In spoedeisende gevallen vastgesteld door de gouverneur kan het, behalve voor de vaststelling van reglementen, beslissen langs schriftelijke procedure of via een vocaal telecommunicatiesysteem.

Indien een lid van het Directiecomité, rechtstreeks of onrechtstreeks, een belang van vermogensrechtelijke aard heeft dat strijdig is met een beslissing of een verrichting

die tot de bevoegdheid behoort van het Directiecomité, deelt hij of zij dit mee aan de andere leden alvorens het comité een besluit neemt. Hij of zij neemt niet deel aan de beraadslaging van het Directiecomité over deze verrichtingen of beslissingen, noch aan de stemming in dat verband. Zijn of haar verklaring, alsook de rechtvaardigingsgronden betreffende voornoemd strijdig belang, worden opgenomen in de notulen van de vergadering. In de notulen omschrijft het Directiecomité de aard van de bedoelde beslissing of verrichting, de verantwoording van het genomen besluit en de vermogensrechtelijke gevolgen ervan voor de Bank. Deze notulen worden opgenomen in het jaarverslag.

Het betrokken lid van het Directiecomité brengt ook de bedrijfsrevisor van het strijdig belang op de hoogte. Het verslag van de bedrijfsrevisor dient een afzonderlijke omschrijving te bevatten van de vermogensrechtelijke gevolgen voor de Bank van de besluiten van het Directiecomité ten aanzien waarvan een strijdig belang in de zin van het vorige lid bestaat.

2.3.3 Regentenraad

BEVOEGDHEDEN

De Regentenraad wisselt van gedachten over de algemene kwesties met betrekking tot de Bank, het monetair beleid en de economische toestand van het land en van de Europese Unie, het toezichtsbeleid op elke sector die onder het toezicht van de Bank staat, de Belgische, Europese en internationale ontwikkelingen op het gebied van het toezicht, en in het algemeen elke ontwikkeling betreffende het financieel stelsel dat onder toezicht van de Bank staat, zonder daartoe over enige bevoegdheid te beschikken om tussen te komen op het operationele vlak of kennis te nemen van individuele dossiers. Hij neemt iedere maand kennis van de toestand van de instelling.

Hij is bevoegd voor het vastleggen van de boekhoudregels voor alle aspecten van de jaarrekening die niet voortvloeien uit bepalingen in de organieke wet, noch verplicht zijn voor de opstelling van de geconsolideerde balans van het Eurosysteem. Hij keurt de uitgavenbegroting alsook de jaarrekening goed. Hij is bevoegd om, in alle onafhankelijkheid, te beslissen over het reserverings- en dividendbeleid van de Bank. Hij regelt definitief de winstverdeling die door het Directiecomité wordt voorgesteld en waakt erover dat daarbij de financiële belangen van de Bank, van haar aandeelhouders en van de Staat als soevereine Staat op een evenwichtige wijze aan bod komen.

Hij keurt het jaarverslag goed.

Hij wijzigt de statuten teneinde deze in overeenstemming te brengen met de organieke wet en met de voor België bindende internationale verplichtingen.

Hij stelt, op voorstel van het Directiecomité, het huishoudelijk reglement vast dat de basisregels bevat inzake de werking van de organen en betreffende de organisatie van de departementen, diensten en vestigingen, alsook de deontologische code die de leden van het Directiecomité en het personeel moeten naleven.

Hij benoemt de secretaris en de schatbewaarder en stelt hen af.

De Regentenraad is bevoegd om het remuneratiebeleid te bepalen en de remuneraties vast te leggen van de leden van het Directiecomité, inclusief de gouverneur, van de Regentenraad en van het College van censoren. Nadere informatie met betrekking tot het remuneratiebeleid en de remuneraties wordt jaarlijks verstrekt in het remuneratieverslag dat een onderdeel uitmaakt van de verklaring inzake deugdelijk bestuur die is opgenomen in het jaarverslag.

De Regentenraad oefent dus bepaalde bevoegdheden uit die in de gemeenrechtelijke vennootschappen toebehoren aan de Raad van bestuur, en andere die behoren tot de algemene vergadering van aandeelhouders. Het is een zeer specifiek orgaan dat een duaal element in de bestuursstructuur van de Bank brengt. De Regentenraad, die overwegend is samengesteld uit niet-uitvoerende bestuurders, speelt een sleutelrol inzake benoeming van de directeurs, bezoldiging en toezicht, en dit gezien de frequentie van zijn vergaderingen op een permanentere wijze dan de gespecialiseerde comités van de gewone vennootschappen.

Wat de begroting betreft, met inbegrip van de tegoeden bestemd voor het mecenaat, wordt de Regentenraad bijgestaan door de Begrotingscommissie en door de Commissie voor het Speciaal Fonds.

De Begrotingscommissie is bevoegd om de begroting van de Bank te onderzoeken, alvorens deze ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Regentenraad. Zij wordt voorgezeten door een lid van het College van censoren en omvat daarnaast drie regenten, twee andere censoren, de vertegenwoordiger van de minister van Financiën en, met raadgevende stem, het lid van het Directiecomité waaronder het departement Beheerscontrole ressorteert. Deze commissie komt jaarlijks samen. Voor haar secretariaat kan zij een beroep doen op het Secretariaat-generaal.

De Commissie voor het Speciaal Fonds is bevoegd om de bestemming van het Speciaal Fonds voor het mecenaat

van de Bank te onderzoeken, alvorens deze ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Regentenraad. Zij wordt voorgezeten door de gouverneur en omvat daarnaast twee regenten, twee censoren en een lid van het Directiecomité. Deze Commissie komt jaarlijks samen. Voor haar secretariaat kan zij een beroep doen op het Secretariaat-generaal.

In de uitoefening van zijn bevoegdheden op het vlak van remuneraties en benoemingen wordt de Regentenraad bijgestaan door het Remuneratie- en benoemingscomité. De bevoegdheden, samenstelling en werking van dit comité worden nader bepaald in het reglement van het Remuneratie- en benoemingscomité, dat als bijlage aan dit charter is gevoegd.

SAMENSTELLING

De Regentenraad is samengesteld uit de gouverneur, de directeurs en tien regenten. Hij telt evenveel Nederlandstalige als Franstalige regenten.

De regenten worden door de algemene vergadering verkozen voor een hernieuwbare termijn van drie jaar, op basis van aanbevelingslijsten van twee kandidaten. Twee regenten worden gekozen op voordracht van de meest vooraanstaande werknemersorganisaties, drie op voordracht van de meest vooraanstaande organisaties van de nijverheid en de handel, van de landbouw en van de middenstand en vijf regenten op voordracht van de minister van Financiën.

De procedure voor de benoeming van de regenten is op een bijzondere wijze geregeld. Bij de voorbereiding van de wet van 28 juli 1948 tot wijziging van de organieke wet en tot reorganisatie van de Bank, heeft de wetgever ernaar gestreefd, door de wijze waarop de directeurs en regenten worden benoemd, zowel de volstreekte onafhankelijkheid van de Bank ten aanzien van de individuele belangen als de technische bekwaamheid van de kandidaten te waarborgen. De procedure inzake de voordracht van de regenten is zodanig opgevat dat een billijke vertegenwoordiging van de sociaaleconomische belangen van België is gewaarborgd.

Teneinde belangenconflicten te vermijden, bepaalt de organieke wet dat de regenten geen lid mogen zijn van de bestuurs-, beheers- of toezichtsorganen van een instelling onderworpen aan het toezicht van de Bank en in zulke instelling geen leidinggevende functie mogen uitoefenen, evenmin als sommige politieke functies (lid van een parlement, een regering of een ministerieel kabinet).

De regenten kunnen uit hun ambt worden ontzet door de algemene vergadering van aandeelhouders die beslist bij meerderheid van drie vierde van de stemmen van de aanwezige aandeelhouders die minstens drie vijfde van de aandelen bezitten.

WERKING

De werking van de Regentenraad wordt geregeld door de organieke wet, de statuten en het huishoudelijk reglement.

De Regentenraad vergadert ten minste twintig keer per jaar en neemt zijn beslissingen bij meerderheid van stemmen. In spoedeisende gevallen vastgesteld door de gouverneur kan de Regentenraad beslissen langs schriftelijke procedure of via een vocaal telecommunicatiesysteem.

Indien een lid van de Regentenraad, rechtstreeks of onrechtstreeks, een belang van vermogensrechtelijke aard heeft dat strijdig is met een beslissing die tot de bevoegdheid behoort van de Regentenraad, deelt hij of zij dit mee aan de andere leden alvorens de raad een besluit neemt. Hij of zij neemt niet deel aan de beraadslaging en de stemming dienaangaande. In het bijzonder nemen de gouverneur en de directeurs niet deel aan de beraadslaging en de stemming omtrent de goedkeuring van de jaarrekening.

2.3.4 College van censoren

BEVOEGDHEDEN

Het College van censoren heeft tot opdracht toe te zien op de voorbereiding en de uitvoering van de begroting van de Bank. In dat verband neemt het College regelmatig kennis van de werkzaamheden van de dienst Interne audit. Zijn voorzitter brengt hierover jaarlijks verslag uit in de Regentenraad en beantwoordt er de vragen die daaromtrent worden gesteld.

Het College van censoren is tevens het auditcomité van de Bank. In die hoedanigheid is het met name, in een adviseerende rol, belast met de monitoring van het financiële verslaggevingsproces, de monitoring van de doeltreffendheid van de systemen voor interne controle en risicobeheer en van de interne audit, de monitoring van de wettelijke controle van de jaarrekening en de beoordeling en de monitoring van de onafhankelijkheid van de bedrijfsrevisor.

Het auditcomité brengt jaarlijks verslag uit aan de Regentenraad over de uitoefening van zijn opdrachten. Het brengt tevens verslag uit aan de Regentenraad over

alle aspecten van de uitoefening van zijn opdrachten die nuttig zijn voor de goedkeuring van de jaarrekening en het jaarverslag en voor het vaststellen van boekhoudregels door de Regentenraad. Aan het Directiecomité brengt het auditcomité verslag uit over alle aspecten die relevant zijn voor de getrouwheid van de financiële informatie, voor de goede werking van de interne controle, het risicobeheer en de interne audit, alsook voor de onafhankelijkheid van de bedrijfsrevisor.

SAMENSTELLING

Het College van censoren bestaat uit tien leden, waaronder evenveel Nederlandstaligen als Franstaligen. De censoren worden door de algemene vergadering van aandeelhouders verkozen voor een hernieuwbare termijn van drie jaar. Zij worden gekozen onder de op het vlak van controle speciaal bevoegde vooraanstaande personen. Minstens één lid van het College van censoren is onafhankelijk in de zin van artikel 526ter van het Wetboek van vennootschappen. Om belangenconflicten te vermijden, mogen de censoren bepaalde politieke of parlementaire functies niet uitoefenen. De meerderheid van de censoren mag geen lid zijn van de bestuurs-, beheers- of toezichtsorganen van een instelling onderworpen aan het toezicht van de Bank noch in zulke instelling een leidinggevende functie uitoefenen.

De censoren kunnen uit hun ambt worden ontzet door de algemene vergadering van aandeelhouders, die beslist bij meerderheid van drie vierde van de stemmen van de aanwezige aandeelhouders die minstens drie vijfde van de aandelen bezitten.

WERKING

De werking van het College van censoren wordt geregeld door de organieke wet, de statuten en het huishoudelijk reglement. Zijn nadere werkingsregels als auditcomité zijn daarenboven opgenomen in het reglement van het auditcomité. Het huishoudelijk reglement en het reglement van het auditcomité zijn als bijlagen aan dit charter gevoegd.

Het College van censoren vergadert ten minste acht keer per jaar. Zijn beslissingen worden bij meerderheid van stemmen genomen.

2.3.5 Sanctiecommissie

BEVOEGDHEDEN

De Sanctiecommissie oordeelt over het opleggen, door de Bank, van de administratieve geldboetes voorzien door de

wetten die van toepassing zijn op de instellingen waarop de Bank toeziet. De procedureregels voor het opleggen van administratieve geldboetes worden nader bepaald door de organieke wet.

SAMENSTELLING

De Sanctiecommissie bestaat uit zes leden, aangeduid door de Koning:

1° één staatsraad of erestaatsraad, aangeduid op voordracht van de eerste voorzitter van de Raad van State;

2° één raadsheer bij het Hof van Cassatie of één ereraadsheer bij het Hof van Cassatie, aangeduid op voordracht van de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie;

3° twee magistraten die geen raadsheren zijn bij het Hof van Cassatie noch bij het hof van beroep te Brussel;

4° twee andere leden.

De voorzitter wordt door de leden gekozen uit de onder 1°, 2° en 3° vermelde personen.

Tijdens de drie jaar die aan hun benoeming voorafgaan, mogen de leden van de Sanctiecommissie geen deel hebben uitgemaakt, noch van het Directiecomité van de Bank, noch van het Afwikkelingscollege van de Bank, noch van het personeel van de Bank.

In de loop van hun mandaat mogen de leden noch enige functie of mandaat uitoefenen in een aan het toezicht van de Bank onderworpen instelling of in een beroepsvereniging die de aan het toezicht van de Bank onderworpen instellingen vertegenwoordigt, noch diensten verstrekken ten gunste van een beroepsvereniging die de aan het toezicht van de Bank onderworpen instellingen vertegenwoordigt.

Evenmin mogen zij bepaalde politieke mandaten uitoefenen (lid van een parlement, een regering of een ministerieel kabinet).

Het mandaat van de leden van de Sanctiecommissie heeft een duur van zes jaar en is hernieuwbaar. De leden kunnen slechts door de Koning van hun ambt worden ontheven indien zij niet meer aan de eisen voor de uitoefening van hun ambt voldoen of op ernstige wijze zijn tekortgeschoten.

WERKING

De werking van de Sanctiecommissie wordt geregeld door de organieke wet, de statuten en het huishoudelijk reglement dat ze heeft vastgesteld.

De Sanctiecommissie komt bijeen telkens wanneer de voorzitter het noodzakelijk acht. Beslissingen worden bij meerderheid van stemmen genomen.

De leden van de Sanctiecommissie kunnen niet beraadslagen in een aangelegenheid waarin ze een persoonlijk belang hebben dat hun oordeel zou kunnen beïnvloeden.

2.3.6 Afwikkelingscollege

BEVOEGDHEDEN

Het Afwikkelingscollege is het bevoegde orgaan voor de taken van de afwikkelingsautoriteit, die gemachtigd is de afwikkelingsinstrumenten toe te passen en de afwikkelingsbevoegdheden uit te oefenen overeenkomstig de wetgeving betreffende het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen.

SAMENSTELLING

Het Afwikkelingscollege bestaat uit de volgende personen:

1° de gouverneur;

2° de vicegouverneur;

3° de directeur die verantwoordelijk is voor het departement belast met het prudentieel toezicht op de banken en de beursvennootschappen;

4° de directeur die verantwoordelijk is voor het departement belast met het prudentieel beleid en de financiële stabiliteit;

5° de directeur die door de Bank is aangewezen als verantwoordelijke voor de afwikkeling van kredietinstellingen;

6° de voorzitter van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten;

7° de voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Financiën;

8° de leidende ambtenaar van het Afwikkelingsfonds;

9° vier leden die door de Koning worden aangewezen bij een in Ministerraad overlegd besluit, en die worden benoemd op grond van hun specifieke competenties op bancaire gebied en op het vlak van financiële analyse; en

10° een magistraat die door de Koning wordt aangewezen.

De personen bedoeld in 9° en 10° worden benoemd voor een hernieuwbare termijn van vier jaar. Zij kunnen maar van hun functies worden ontheven door de autoriteiten die hen benoemd hebben, indien zij niet langer voldoen aan de voorwaarden voor de uitoefening van hun functies of indien zij een zware fout hebben begaan.

De leden van het Afwikkelingscollege mogen geen lid zijn van de bestuurs-, beheers- of toezichtsorganen van een instelling onderworpen aan het toezicht van de Bank en in zulke instelling geen leidinggevende functie uitoefenen, evenmin als sommige politieke functies (lid van een parlement, een regering of een ministerieel kabinet).

WERKING

De werking van het Afwikkelingscollege wordt geregeld door de organieke wet, het koninklijk besluit van 22 februari 2015 en zijn huishoudelijk reglement.

Behalve bij verhindering houdt het Afwikkelingscollege minstens vier maal per jaar zitting en telkens als de omstandigheden het vereisen of drie van zijn leden het vragen. Beslissingen worden bij meerderheid van stemmen genomen. In spoedeisende gevallen die worden vastgesteld door de voorzitter van het Afwikkelingscollege, kan het Afwikkelingscollege beslissen langs schriftelijke procedure of via een vocaal telecommunicatiesysteem.

In geval van belangenconflict, onthoudt het betrokken lid zich van deelname aan de beraadslagingen en de stemming aangaande het desbetreffende agendapunt.

2.4 Andere actoren van de Bank

2.4.1 Algemene vergadering

BEVOEGDHEDEN

De gewone algemene vergadering krijgt kennis van het jaarverslag van het afgelopen boekjaar en verkiest de regenten en censoren voor de vacant geworden mandaten, overeenkomstig de bepalingen van de organieke wet. Zij benoemt de bedrijfsrevisor. Zij wijzigt de statuten

in de gevallen waarin deze bevoegdheid niet aan de Regentenraad is toegewezen.

De algemene vergadering beraadslaagt over de in de oproepingsbrieven vermelde zaken en over die welke haar worden voorgelegd door de Regentenraad of door het College van censoren.

De organieke wet verleent de algemene vergadering, waarvan de bevoegdheden zijn beperkt, niet de hoedanigheid van een orgaan.

SAMENSTELLING

De algemene vergadering is samengesteld uit de aandeelhouders die de wettelijke formaliteiten om te worden toegelaten tot de algemene vergadering van een genoteerde vennootschap hebben vervuld.

De algemene vergadering vertegenwoordigt de algemeenheid van de aandeelhouders.

WERKING

De algemene vergadering wordt voorgezeten door de gouverneur. De gewone algemene vergadering wordt gehouden op de derde maandag van de maand mei en indien deze dag op een feestdag valt, op de eerstvolgende bankwerkdag. Een buitengewone algemene vergadering kan worden opgeroepen telkens als de Regentenraad dit nodig acht. Zij moet worden bijeengeroepen wanneer het aantal regenten of censoren beneden de volstreekte meerderheid is gedaald of wanneer de bijeenroeping wordt aangevraagd, hetzij door het College van censoren, hetzij door aandeelhouders die een tiende van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen.

Voor de opening van de vergadering tekenen de aandeelhouders de aanwezigheidslijst.

De twee aanwezige aandeelhouders die eigenaar zijn van het grootste aantal aandelen en die bovendien geen deel uitmaken van het bestuur van de Bank en dit mandaat aanvaarden, worden aangewezen tot stemopnemers.

Ieder aandeel geeft recht op één stem.

Elk besluit wordt bij volstreekte meerderheid van stemmen genomen. Bij staking van stemmen wordt het voorstel verworpen. Er wordt gestemd hetzij op elektronische wijze, hetzij bij naamafroeping, hetzij bij handopsteking, hetzij door middel van stembiljetten. De benoemingen en de afstellingen geschieden bij geheime stemming.

De rechtmatig genomen beslissingen zijn bindend voor alle aandeelhouders.

Van elke vergadering worden notulen opgemaakt, die worden ondertekend door de stemopnemers, de voorzitter en de overige leden van het bureau. De notulen worden gepubliceerd op de website van de Bank. De afschriften en uittreksels die aan derden worden gestuurd, worden door de secretaris ondertekend.

2.4.2 Vertegenwoordiger van de minister van Financiën

Behalve voor de taken en de verrichtingen die onder de bevoegdheid van het ESCB vallen, de taken inzake prudentieel toezicht en de taken van de Bank in het kader van de bijdrage tot de stabiliteit van het financieel stelsel, houdt de vertegenwoordiger van de minister van Financiën toezicht op de verrichtingen van de Bank en schorst en brengt hij elke beslissing die met de wet, met de statuten en met de belangen van het Rijk strijdig zou zijn, ter kennis van de minister van Financiën. Indien de minister van Financiën binnen acht dagen niet over de schorsing heeft beslist, mag de beslissing worden uitgevoerd.

De vertegenwoordiger van de minister van Financiën woont van rechtswege de vergaderingen van de Regentenraad en van het College van censoren bij. Hij heeft er een raadgevende stem.

Hij woont de algemene vergaderingen bij wanneer hij dit gepast acht.

Hij brengt over zijn opdracht ieder jaar verslag uit aan de minister van Financiën.

Via zijn vertegenwoordiger oefent de minister van Financiën aldus namens de soevereine Staat controle uit op de werking van de Bank op het vlak van haar opdrachten van nationaal belang.

De wedde van de vertegenwoordiger van de minister van Financiën wordt vastgesteld door die minister, in overleg met het bestuur van de Bank, en wordt door deze laatste gedragen.

2.4.3 Bedrijfsrevisor

De bedrijfsrevisor oefent de bij artikel 27.1 van het protocol betreffende de statuten van het ESCB en van de ECB bepaalde toezichthoudende bevoegdheid uit

en brengt erover verslag uit aan de Regentenraad. Hij certificeert de jaarrekening. Hij verricht bovendien certificatieopdrachten ten aanzien van de revisor van de ECB.

Hij brengt ieder jaar in de Ondernemingsraad verslag uit over de jaarrekening en het jaarverslag. Hij bevestigt dat de door het Directiecomité verstrekte informatie juist en volledig is. Hij analyseert en verduidelijkt inzonderheid ten behoeve van de door de werknemers verkozen leden van de Ondernemingsraad de economische en financiële informatie die ter beschikking van deze Raad werd gesteld, in het licht van de impact ervan op de financiële structuur en de evaluatie van de financiële situatie van de Bank.

De bedrijfsrevisor wordt aangesteld op grond van een procedure in overeenstemming met de wetgeving op de overheidsopdrachten waaraan de Bank onderworpen is. Hij wordt vervolgens benoemd door de algemene vergadering, op voordracht van de Ondernemingsraad. Hij moet worden erkend door de Raad van ministers van de Europese Unie, op aanbeveling van de ECB.

2.4.4 Ondernemingsraad

Krachtens de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven heeft de Bank een Ondernemingsraad. Dit is een paritair overlegorgaan samengesteld uit vertegenwoordigers van de werkgever en vertegenwoordigers van het personeel, die om de vier jaar worden verkozen.

De Ondernemingsraad heeft als belangrijkste opdracht advies uit te brengen en alle voorstellen of bezwaren te formuleren met betrekking tot iedere maatregel die de werkorganisatie, de arbeidsvoorwaarden en de rentabiliteit van de onderneming zou kunnen wijzigen. Het Directiecomité stelt overeenkomstig de wet specifieke economische en financiële informatie te zijner beschikking.

2.5 Mechanismen voor controle van de activiteiten

De activiteiten en de verrichtingen van de Bank zijn onderworpen aan een reeks controlemechanismen, van controles op operationeel niveau tot externe controles. Ze staan ervoor garant dat de activiteiten en de verrichtingen naar behoren worden uitgevoerd met inachtneming van de vastgelegde doelstellingen en met bijzondere aandacht voor veiligheid en een kostenbesparend inzetten van middelen.

De controleverplichtingen waaraan de Bank in haar hoedanigheid van centrale bank van het land en als onderdeel van het ESCB is onderworpen, zijn van een andere aard en reiken verder dan die aanbevolen door de Belgische corporate governance code voor de gemeenschappelijke naamloze vennootschappen.

Het Directiecomité is uit het oogpunt van het algemene bedrijfsbeheer verantwoordelijk voor de uitwerking en de adequaatheid van de interne controlestructuur.

Deze interne controlestructuur berust op het concept van de drie verdedigingslijnen.

De departementen en de autonome diensten dragen de verantwoordelijkheid *in eerste lijn* voor de efficiënte werking van het interne controlesysteem. Dat houdt in dat ze:

- de risico's van hun entiteiten identificeren, evalueren, controleren en beperken;
- adequate mechanismen instellen voor interne controle en beheer, met het oog op de beheersing van de risico's van hun entiteiten, binnen de door het Directiecomité vastgelegde risicotolerantiegrenzen;
- erop toezien dat de doelstellingen, de beleidslijnen en de interne controle in hun entiteiten worden nageleefd.

De verantwoordelijkheid voor de efficiënte werking van het interne controlesysteem berust *in tweede lijn* bij:

- de schatbewaarder, voor wat de financiële risico's betreft. Met name is de schatbewaarder verantwoordelijk voor de dienst Middle Office, die belast is met het identificeren, de evaluatie, het beheer en de rapportering van de risico's die voortvloeien uit de activiteiten van de Bank op het vlak van portefeuillebeheer. Deze dienst brengt, via de schatbewaarder, maandelijks en driemaandelijks verslag uit aan het Directiecomité.

de secretaris, voor wat de niet-financiële risico's betreft. Met name is de secretaris verantwoordelijk voor het *Operational Risk Management* (ORM), het *Business Continuity Management* (BCM), de *compliance* functie, de *information security* en de tweedelijnsaspecten van de fysische beveiliging en van de biljettenactiviteit.

De dienst Interne audit draagt *in derde lijn* de verantwoordelijkheid voor de efficiënte werking van het interne controlesysteem.

Gesteund op de hoogste graad van organisatorische onafhankelijkheid en objectiviteit, heeft de dienst Interne audit als opdracht het Directiecomité aanvullende zekerheid te verstrekken over de doeltreffendheid van de governance, het risicobeheer en de interne controle van de Bank, onder meer wat de verwezenlijking van de doelstellingen inzake beheer en controle van de risico's door de eerste en de tweede verdedigingslijn betreft.

Om zijn onafhankelijkheid ten opzichte van de departementen en diensten te waarborgen, ressorteert de dienst Interne audit rechtstreeks onder de gouverneur en draagt hij geen directe operationele verantwoordelijkheid. Hij brengt verslag uit aan het Directiecomité en aan het Auditcomité.

De chef van de dienst Interne audit is lid van het Internal Auditors Committee (IAC) van het ESCB. De dienst Interne audit volgt de methodologie, doelstellingen, verantwoordelijkheden en rapporteringskanalen die binnen het ESCB zijn vastgelegd, onder andere in het Eurosysteem/ESCB Audit Charter, dat werd goedgekeurd door de Raad van Bestuur van de ECB. Een intern Auditcharter, dat op voorstel van het Auditcomité werd goedgekeurd door het Directiecomité en de Regentenraad, beschrijft de rol van de auditfunctie, haar verantwoordelijkheden en bevoegdheden voor de uitoefening van haar opdrachten.

Bepaalde controlefuncties worden uitgeoefend door specifieke administratieve eenheden (bijvoorbeeld het beheer van de toegang tot de informaticasystemen), terwijl structurele belangenconflicten worden opgelost door de betrokken activiteiten te scheiden (systeem van *Chinese walls*). Zo wordt bijvoorbeeld het beheer van en het toezicht (*oversight*) op de betalingssystemen uitgeoefend door twee verschillende departementen.

Het College van censoren ziet toe op de voorbereiding en de uitvoering van de begroting. Ieder jaar brengt zijn voorzitter hieromtrent verslag uit in de Regentenraad en beantwoordt er de gestelde vragen.

Als auditcomité van de Bank is het College van censoren, in een raadgevende rol, belast met de monitoring van de doeltreffendheid van de systemen voor interne controle en risicobeheer en van de interne audit van de Bank.

Daartoe onderzoekt het auditcomité periodiek, volgens een plan dat het opstelt, de systemen voor interne controle en risicobeheer die werden opgezet door de departementen en diensten. Het verzekert zich ervan dat de voornaamste risico's, met inbegrip van de risico's die verband houden met de naleving van bestaande wetgeving

en reglementering, behoorlijk worden geïdentificeerd, beheerd en ter kennis gebracht van het auditcomité en van het Directiecomité. Het auditcomité kijkt tevens de verklaringen na inzake interne controle en risicobeheer die in het jaarverslag worden opgenomen.

Het auditcomité beoordeelt de doeltreffendheid van de interne audit. Het onderzoekt het charter van de interne audit en gaat na of diens middelen en knowhow aangepast zijn aan de aard, de omvang en de complexiteit van de Bank. Het formuleert zo nodig aanbevelingen daarover aan het Directiecomité. Voorafgaand aan de goedkeuring door het Directiecomité kijkt het auditcomité het werkprogramma van de interne audit na, rekening houdend met de complementariteit van de bedrijfsrevisor. Het auditcomité ontvangt de interne-auditverslagen of samenvattingen ervan en het kwartaalverslag van de interne audit. Het gaat na in welke mate de departementen en diensten tegemoetkomen aan de bevindingen en aanbevelingen van de interne audit. Op verzoek van het Directiecomité verstrekt het auditcomité advies betreffende het profiel van het hoofd van de interne audit.

Het auditcomité beoordeelt tevens de relevantie en het consequent karakter van de boekhoudregels die de Regentenraad vaststelt.

De Regentenraad keurt de jaarrekening goed, de jaarlijkse begroting, de boekhoudkundige regels die hij ter beoordeling voorlegt aan het auditcomité en de voorschriften met betrekking tot de interne organisatie van de Bank. Hij hoort het auditcomité alvorens te beslissen over de goedkeuring van de jaarrekening en kan het auditcomité verzoeken specifieke vragen in dit verband te onderzoeken en hem daarover verslag uit te brengen.

De Bank is daarenboven aan verschillende externe controles onderworpen.

De eerste controle wordt uitgeoefend door de bedrijfsrevisor. Deze controleert en certificeert de rekeningen van de Bank.

Behalve wat de opdrachten en verrichtingen betreft die ressorteren onder het ESCB, de taken inzake prudentieel toezicht en de taken van de Bank in het kader van de bijdrage tot de stabiliteit van het financieel stelsel, ziet de vertegenwoordiger van de minister van Financiën toe op de verrichtingen van de Bank voor rekening van die minister. Deze heeft immers het recht om die verrichtingen te controleren en zich te verzetten tegen elke beslissing die strijdig zou zijn met de wet, de statuten of de belangen van de Staat.

Voorts kan de gouverneur worden gehoord door de bevoegde commissies van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat, op verzoek van die commissies of op eigen initiatief.

Tot slot handelt de Bank, krachtens de statuten van het ESCB en de ECB, in overeenstemming met de beleidslijnen en instructies van de ECB. De Raad van Bestuur neemt de noodzakelijke maatregelen voor de naleving van de beleidslijnen en instructies van de ECB en eist dat alle nodige gegevens aan hem zouden worden bezorgd.

2.6 Gedragsregels

Een deontologische code legt de leden van het Directiecomité en de personeelsleden van de Bank strenge gedragsregels op.

De leden van het Directiecomité leven de hoogste normen inzake beroepsethiek na.

De leden van de organen van de Bank en haar personeelsleden zijn gebonden aan een strikte geheimhoudingsplicht, overeenkomstig artikel 35 van de organieke wet. Ze zijn ook onderworpen aan de wettelijke bepalingen inzake misbruik van voorkennis en marktmanipulatie.

De leden van de Regentenraad – te weten de directieleden en de regenten – en de leden van het College van censoren zijn wettelijk verplicht om jaarlijks een lijst van hun mandaten, ambten en beroepen in te dienen bij het Rekenhof. Daarnaast zijn ze ertoe gehouden om jaarlijks een vermogensaangifte te doen, tenzij er zich tijdens het afgelopen jaar geen benoemingen, stopzettingen of hernieuwingen hebben voorgedaan met betrekking tot mandaten, ambten en beroepen waarvoor ze aangifteplichtig zijn.

De deontologische code van de Bank voorziet, voor de leden van het Directiecomité en de personeelsleden, in regels inzake het bezit van en transacties in aandelen van de Bank en in aandelen of deelbewijzen uitgegeven door ondernemingen die onderworpen zijn aan het toezicht van de Bank, alsook in regels inzake dringende opvragingen met betrekking tot ondernemingen die onder toezicht van de Bank staan. De voorzitter van de Sanctiecommissie en de secretaris oefenen de controle uit op de naleving van deze bepalingen, respectievelijk ten aanzien van de leden van het Directiecomité en de secretaris en ten aanzien van de personeelsleden.

De regenten en censoren onthouden zich van transacties betreffende aandelen van de Bank of financiële instrumenten

die verband houden met deze aandelen gedurende de vaste sperperiode die loopt vanaf het ogenblik waarop het Directiecomité de jaarrekening vaststelt tot op het moment van de openbaarmaking daarvan. Buiten deze vaste sperperiode gaan zij behoedzaam te werk bij het verhandelen van aandelen van de Bank en in ieder geval onthouden zij zich te allen tijde van speculatieve transacties met betrekking tot dit aandeel. Bovendien respecteren zij de sperperiodes die ad hoc worden afgekondigd door het Directiecomité. Zij waken erover dat dezelfde regels in acht worden genomen door de personen die nauw met hen gelieerd zijn in de zin van artikel 2, 23°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten. De secretaris informeert de regenten en censoren omtrent het bestaan van sperperiodes.

2.7 De secretaris en de schatbewaarder

De secretaris stelt de notulen en de verslagen van de zittingen van het Directiecomité en de Regentenraad op. Hij stelt de notulen op van de algemene vergadering van aandeelhouders en laat ze ondertekenen door de voorzitter van de algemene vergadering, de stemopnemers en de overige leden van het bureau. Hij verklaart kopieën voor eensluidend met het origineel. Hij ziet toe op de aanpassingen van het huishoudelijk reglement van de Bank. Hij oefent ten aanzien van de andere personeelsleden de toelatings-, afwijkings- en onderzoeksbevoegdheden uit, die voorzien zijn door de deontologische code van de Bank. Binnen de interne controlestructuur van de Bank volgens het model van de drie verdedigingslijnen is hij in tweede lijn verantwoordelijk voor het beheer van alle niet-financiële risico's.

Binnen de interne controlestructuur van de Bank volgens het model van de drie verdedigingslijnen is de schatbewaarder in tweede lijn verantwoordelijk voor het beheer van alle financiële risico's.

3. Aandeelhouderschap

3.1 Kapitaal en aandelen

Het maatschappelijk kapitaal van de Bank bedraagt tien miljoen euro en is vertegenwoordigd door vierhonderdduizend aandelen zonder nominale waarde, waarvan tweehonderdduizend aandelen, nominatief en onoverdraagbaar, in handen van de Staat. Tweehonderdduizend aandelen, nominatief, aan toonder of gedematerialiseerd, zijn verdeeld onder het publiek en staan genoteerd op Euronext Brussels.

Het maatschappelijk kapitaal is volledig afgelost.

Met uitzondering van de aandelen die aan de Staat toebehoren, mogen deze kosteloos worden omgezet in aandelen op naam of in gedematerialiseerde aandelen, naar goeddunken van de eigenaar.

De eigendom van de aandelen op naam wordt vastgesteld door de inschrijving in het register van aandelen op naam van de Bank. De nominatieve aandeelhouder ontvangt een attest dat geen overdraagbare titel vormt. Gedematerialiseerde aandelen worden vertegenwoordigd door een boeking op rekening, op naam van de eigenaar of de houder, bij een erkende rekeninghouder of bij de vereffeninginstelling, de NV Euroclear Belgium.

3.2 Aandeelhoudersstructuur

Sedert 1948 bezit de Belgische Staat, krachtens de organieke wet, tweehonderdduizend aandelen van de Bank, of 50 % van de totale stemrechten.

De Bank heeft geen kennis van andere deelnemingen die 5 % of meer van de stemrechten bedragen.

3.3 Dividenden

De vaststelling van de dividenden wordt geregeld door de organieke wet. Een eerste dividend ten belope van 6 % van het kapitaal wordt gegarandeerd met alle reserves. Het tweede dividend wordt vastgesteld op 50 % van de netto-opbrengst van de portefeuille die de Bank aanhoudt als tegenpost voor haar totale reserves. Het tweede dividend wordt gegarandeerd met de beschikbare reserve, tenzij het peil van de reserves daardoor te laag zou worden.

Gezien de bijzondere aard van de Bank en haar taken van algemeen belang, met inbegrip van de handhaving van prijsstabiliteit als hoofddoel, staat het dividend grotendeels los van de winst en, in voorkomend geval, het verlies. De aandeelhouder wordt aldus beschermd tegen de volatiliteit van de resultaten van de Bank die afhankelijk zijn van het monetair beleid van het Eurosysteem en van exogene factoren zoals de vraag naar bankbiljetten of het wisselkoersverloop.

4. Communicatie met de aandeelhouders en het publiek

4.1 Principes

In haar hoedanigheid van centrale bank van het land, vervult de Bank specifieke taken van algemeen belang, waarvoor zij verantwoording moet afleggen tegenover de democratische instellingen en het publiek in het algemeen, en niet enkel tegenover haar aandeelhouders of werknemers.

4.2 Verslagen

De Bank publiceert jaarlijks een verslag dat het publiek uitgebreide informatie verstrekt over de recente economische en financiële ontwikkelingen in binnen- en buitenland. In de samenvatting die door de gouverneur namens de Regentenraad wordt voorgesteld, wordt de nadruk gelegd op de belangrijkste gebeurtenissen van het afgelopen jaar; het bevat de belangrijkste boodschappen van de Bank op het gebied van economisch beleid.

De Bank publiceert jaarlijks ook een verslag over de activiteiten van de Bank inzake prudentieel toezicht, alsook een ondernemingsverslag dat aan de aandeelhouders en het publiek de jaarrekening en het jaarverslag van het afgelopen boekjaar voorstelt en uitleg verschaft over de organisatie en het bestuur van de Bank.

Deze verslagen worden in syllabusvorm ter beschikking gesteld van de aandeelhouders en het publiek. Bovendien worden zij gepubliceerd op de website van de Bank, waarop alle verslagen staan die sinds 1998 zijn verschenen.

De Bank is niet onderworpen aan de regelgeving betreffende de opmaak en de verspreiding van periodieke informatie.

4.3 Relaties met het Parlement

Krachtens de organieke wet en de statuten kan de gouverneur worden gehoord door de bevoegde commissies van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat, op verzoek van die commissies of op eigen initiatief. Hij zendt aan de voorzitters van de Kamer en de Senaat het jaarlijks verslag over de activiteiten van de Bank inzake prudentieel toezicht.

4.4 Algemene vergaderingen

De gewone algemene vergadering van de Bank biedt een forum waarop aandeelhouders en de directie van de Bank elkaar ontmoeten. Het Directiecomité stelt er jaarlijks de jaarrekening en het jaarverslag van het afgelopen boekjaar voor.

4.5 Website

De Bank stelt op haar website voortdurend een grote hoeveelheid regelmatig geactualiseerde informatie over haar activiteiten en haar werking ter beschikking van het publiek en de aandeelhouders.

5. Vertegenwoordiging van de Bank en ondertekening van de akten

5.1 Vertegenwoordiging van de Bank

De gouverneur vertegenwoordigt de Bank in rechte.

De gouverneur en het Directiecomité mogen, uitdrukkelijk of stilzwijgend, een bijzondere volmacht verlenen om de Bank te vertegenwoordigen.

5.2 Ondertekening van de akten

Al de akten die bindend zijn voor de Bank mogen, zonder dat zij enige macht tegenover derden moeten rechtvaardigen, worden ondertekend hetzij door de gouverneur, of, indien hij verhinderd is, door de vicegouverneur, hetzij door een meerderheid van de leden van het Directiecomité, hetzij door een directeur samen met de secretaris. Zij mogen tevens worden ondertekend door één of twee personen die gemachtigd zijn hetzij door de gouverneur, hetzij door een meerderheid van de leden van het Directiecomité, hetzij door een directeur samen met de secretaris.

De akten van dagelijks bestuur mogen bovendien worden ondertekend hetzij door de vicegouverneur of een directeur, hetzij door de secretaris of de schatbewaarder, hetzij door één of twee hiervoor door het Directiecomité gemachtigde personeelsleden.

6. Specifieke verantwoordelijkheid van de Bank

De Bank formuleert een specifieke missieverklaring, die zij naleeft. Als lid van het Eurosysteem onderschrijft zij bovendien de missieverklaring van het Eurosysteem.

6.1 Missieverklaring van de Bank

‘De Nationale Bank van België wil een onafhankelijke, competente en toegankelijke instelling zijn, die taken uitvoert van algemeen belang met een toegevoegde waarde voor de Belgische economie en samenleving en die als een gewaardeerde partner op diverse vlakken bijdraagt aan de goede werking van het Eurosysteem.’

6.2 Missieverklaring van het Eurosysteem

‘Het Eurosysteem, dat bestaat uit de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken van de lidstaten die de euro als munt hebben, is de monetaire autoriteit van het eurogebied. Wij in het Eurosysteem hebben als hoofddoel het handhaven van prijsstabiliteit in het

algemeen belang. In onze hoedanigheid van toonaangevende financiële autoriteit, beogen wij tevens financiële stabiliteit te waarborgen en financiële integratie in Europa te bevorderen.

Bij het nastreven van onze doelstellingen hechten wij het grootste belang aan geloofwaardigheid, vertrouwen, transparantie en verantwoording. Wij streven naar effectieve communicatie met de Europese burger. Wij onderhouden onze betrekkingen met de Europese en nationale autoriteiten volledig conform de Verdragsbepalingen en met passende inachtneming van het onafhankelijkheidsbeginsel.

Zowel strategisch als operationeel werken wij gezamenlijk aan de verwezenlijking van onze gemeenschappelijke doelstellingen, met inachtneming van het decentralisatiebeginsel. Wij zijn geïnteresseerd aan behoorlijk bestuur en aan het doeltreffend en efficiënt uitvoeren van onze taken, in een geest van samenwerking en teamwerk. Gebruik makend van onze brede en diepe ervaring en van de uitwisseling van kennis en vaardigheden, streven wij ernaar onze gezamenlijke identiteit te versterken, met één stem te spreken en synergie-effecten te benutten, binnen een kader van duidelijk gedefinieerde taken en verantwoordelijkheden voor alle leden van het Eurosysteem.’

Bijlage 4 Huishoudelijk reglement⁽¹⁾

Hoofdstuk I – Werking van de organen

Art. 1. – De organen van de Bank zijn de gouverneur, het Directiecomité, de Regentenraad, het College van censoren, de Sanctiecommissie en het Afwikkelingscollege.

Art. 2. – De gouverneur oefent zijn bevoegdheden uit overeenkomstig de bepalingen van de organieke wet, de statuten en dit reglement.

Hij staat in voor de leiding van de Bank en haar personeel met medewerking van de directeuren.

Hij doet het Directiecomité voorstellen betreffende de verdeling, onder zijn leden, van de bevoegdheden over de departementen, diensten en cellen, alsook aangaande de vertegenwoordiging van de Bank in nationale of internationale organen en instellingen.

Onverminderd de bovenstaande bepalingen en die van artikel 4, oefent de gouverneur rechtstreeks gezag uit over de leden van het personeel, ongeacht hun graad of functie.

Art. 3. – De Koning verleent aan een van de directeurs de titel van vicegouverneur. De vicegouverneur vervangt de gouverneur wanneer deze laatste belet is, onverminderd de toepassing van artikel 10.2 van de statuten van het ESCB.

Art. 4. – § 1. De gouverneur en de directeuren oefenen samen hun bevoegdheden uit als leden van het Directiecomité. Het Directiecomité bestuurt en beheert de Bank overeenkomstig de bepalingen van de organieke wet, de statuten en dit reglement.

Het Directiecomité wordt voorgezeten door de gouverneur. Indien hij afwezig is, wordt hij vervangen door de vicegouverneur.

Op voorstel van één van zijn leden kan het Directiecomité één of meer personeelsleden van de Bank, alsook één of meer externe deskundigen, uitnodigen om een vergadering volledig of gedeeltelijk bij te wonen. De uitgenodigde personen nemen niet deel aan de besluitvorming. Indien zij, rechtstreeks of onrechtstreeks, een belang van vermogensrechtelijke aard hebben dat strijdig is met een beslissing die tot de bevoegdheid behoort van het Directiecomité, delen zij dit mee aan het Directiecomité alvorens het een besluit neemt.

Behalve bij verhindering houdt het Directiecomité minstens eenmaal per week zitting. Het komt bovendien bijeen telkens wanneer de gouverneur, de vicegouverneur of twee directeurs het noodzakelijk achten.

Rekening houdend met de verzoeken die door de leden van het Directiecomité worden geformuleerd, doet de secretaris uiterlijk drie kalenderdagen voor de vergadering een voorstel van agenda met de te bespreken punten. De gouverneur stelt de definitieve agenda op en kan tot uiterlijk de dag vóór de vergadering wijzigingen aanbrengen, in overleg met de betrokken directeurs. Nadien kan geen enkel punt meer aan de agenda worden toegevoegd, behalve met instemming van de gouverneur.

Alle documenten ter ondersteuning van de beslissingen van het Directiecomité, en met name de nota's van diensten en departementen met betrekking tot de te behandelen agendapunten, worden minstens twee kalenderdagen vóór de vergadering aan de leden van het Directiecomité bezorgd, met uitzondering van dringende gevallen.

(1) Vastgesteld door de Regentenraad op 20 februari 2008. Laatst gewijzigd op 29 april 2015.

Het Directiecomité kan geen beslissingen nemen als de meerderheid van zijn leden niet aanwezig is. Behalve in dringende gevallen kan geen beslissing worden genomen over punten die niet op de agenda staan. De besluiten worden genomen bij meerderheid van uitgebrachte stemmen. Bij staking van stemmen is de stem van de gouverneur doorslaggevend. In geval de gouverneur afwezig is en er is staking van stemmen, is het voorstel verworpen.

In de notulen van het Directiecomité worden de behandelde onderwerpen en genomen beslissingen beknopt weergegeven. In geval van meningsverschil mogen de leden van het Directiecomité hun stem, met de redenen ter staving, of hun mening in de notulen laten opnemen. Eens de notulen zijn goedgekeurd, worden ze ondertekend door de leden die de vergadering hebben bijgewoond waarop de notulen betrekking hebben. De secretaris is verantwoordelijk voor het bijhouden van de notulen.

Voor wat betreft het opstellen van notulen in prudentiële aangelegenheden wordt de secretaris bijgestaan door een medewerker van de Juridische dienst die met dat doel de vergaderingen van het Directiecomité bijwoont wanneer dit prudentiële aangelegenheden behandelt. Voor de vergaderingen van het Directiecomité die gewijd zijn aan het macro-prudentieel toezicht wordt de secretaris voor de redactie van de notulen bijgestaan door een medewerker van de dienst Prudentieel beleid en financiële stabiliteit.

§ 2. In afdoend gemotiveerde spoedeisende gevallen die worden vastgesteld door de gouverneur, kan het Directiecomité, behalve voor de vaststelling van reglementen, beslissen langs schriftelijke procedure of via een vocaal telecommunicatiesysteem.

Voor een beslissing via vocale telecommunicatie, moeten alle leden door de gouverneur, of, bij zijn afwezigheid, door de vicegouverneur, worden opgeroepen. De beslissing wordt genomen bij meerderheid van stemmen en voor zover de meerderheid van de leden van het Directiecomité dankzij de vocale telecommunicatieprocedure in real time kan communiceren en collegiaal kan overleggen. Elk van de gecontacteerde leden kan vragen om een vergadering van het Directiecomité bijeen te roepen of om de schriftelijke procedure bedoeld in het volgende lid te volgen.

Bij een schriftelijke procedure deelt de gouverneur, of, bij zijn afwezigheid, de vicegouverneur, de tekst van het voorstel van beslissing per brief met ontvangstbewijs mee. Dit kan ook per fax, per e-mail of via enig ander schriftelijk procedé. Bij gebruik van dergelijk communicatiemiddel geldt de technische bevestiging van de verzending als

ontvangstbewijs. Toch wordt elk lid op passende wijze, bij voorkeur telefonisch, persoonlijk op de hoogte gebracht van de verzending van de mededeling. De mededeling vermeldt over welke termijn de leden beschikken om hun akkoord met het voorstel schriftelijk mee te delen. Tijdens die termijn kan elk lid verzoeken om mondeling te beraadslagen over het voorstel van beslissing via de procedure van vocale telecommunicatie, dan wel om een vergadering van het Directiecomité bijeen te roepen. Het voorstel is door het Directiecomité goedgekeurd als, binnen de in de mededeling vermelde termijn, alle leden eenparig hun schriftelijk akkoord hebben gegeven.

Er worden notulen opgesteld van elke beslissing die met toepassing van de in deze paragraaf beschreven procedures wordt genomen.

§ 3. Indien een lid van het Directiecomité, rechtstreeks of onrechtstreeks, een belang van vermogensrechtelijke aard heeft dat strijdig is met een beslissing of een verrichting die tot de bevoegdheid behoort van het Directiecomité, deelt hij of zij dit mee aan de andere leden alvorens het comité een besluit neemt. Hij of zij neemt niet deel aan de beraadslaging van het Directiecomité over deze verrichtingen of beslissingen, noch aan de stemming in dat verband. Zijn of haar verklaring, alsook de rechtvaardigingsgronden betreffende voornoemd strijdig belang, worden opgenomen in de notulen van de vergadering. In de notulen omschrijft het Directiecomité de aard van de bedoelde beslissing of verrichting, de verantwoording van het genomen besluit en de vermogensrechtelijke gevolgen ervan voor de Bank. Deze notulen worden opgenomen in het jaarverslag.

Het betrokken lid van het Directiecomité brengt ook de bedrijfsrevisor van het strijdig belang op de hoogte. Het verslag van de bedrijfsrevisor dient een afzonderlijke omschrijving te bevatten van de vermogensrechtelijke gevolgen voor de Bank van de besluiten van het Directiecomité ten aanzien waarvan een strijdig belang in de zin van het vorige lid bestaat.

§ 4. Het Directiecomité oefent ten aanzien van zijn leden en van de secretaris de toelatings- en afwijkingsbevoegdheden uit, die voorzien zijn door de deontologische code van de Bank.

Art. 5. – § 1. De Regentenraad beslist over de aangelegenheden die krachtens de organieke wet, de statuten en dit reglement onder zijn bevoegdheid vallen.

De Regentenraad vergadert ten minste twintig keer per jaar. In dringende gevallen wordt de raad door de gouverneur in buitengewone vergadering bijeengeroepen.

De beslissingen van de Regentenraad worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 31.1 van de statuten genomen. Elke beraadslaging kan op verzoek van de meerderheid van de aanwezige leden naar de volgende vergadering worden verschoven. In dit geval krijgt de indiener van het voorstel echter de gelegenheid het onmiddellijk uiteen te zetten.

Van de beraadslagingen van de Regentenraad worden notulen opgemaakt overeenkomstig artikel 31.2 van de statuten.

§ 2. In spoedeisende gevallen die worden vastgesteld door de gouverneur, kan de Regentenraad beslissen langs schriftelijke procedure of via een vocaal telecommunicatiesysteem.

Voor een beslissing via vocale telecommunicatie, moeten alle leden door de gouverneur, of, bij zijn afwezigheid, door de vicegouverneur, worden opgeroepen. De beslissing wordt genomen bij meerderheid van stemmen en voor zover de meerderheid van de leden van de Regentenraad dankzij de vocale telecommunicatieprocedure in real time kan communiceren en collegiaal kan overleggen. Elk van de gecontacteerde leden kan vragen om een vergadering van de Regentenraad bijeen te roepen of om de schriftelijke procedure bedoeld in het volgende lid te volgen.

Bij een schriftelijke procedure deelt de gouverneur, of, bij zijn afwezigheid, de vicegouverneur, de tekst van het voorstel van beslissing per brief met ontvangstbewijs mee. Dit kan ook per fax, per e-mail of via enig ander schriftelijk procedé. Bij gebruik van dergelijk communicatiemiddel geldt de technische bevestiging van de verzending als ontvangstbewijs. Toch wordt elk lid op passende wijze, bij voorkeur telefonisch, persoonlijk op de hoogte gebracht van de verzending van de mededeling. De mededeling vermeldt over welke termijn de leden beschikken om hun akkoord met het voorstel schriftelijk mee te delen. Tijdens die termijn kan elk lid verzoeken om mondeling te beraadslagen over het voorstel van beslissing via de procedure van vocale telecommunicatie, dan wel om een vergadering van de Regentenraad bijeen te roepen. Het voorstel is door de Regentenraad goedgekeurd als, binnen de in de mededeling vermelde termijn, alle leden eenparig hun schriftelijk akkoord hebben gegeven.

Er worden notulen opgesteld van elke beslissing die met toepassing van de in deze paragraaf beschreven procedures wordt genomen.

§ 3. Wat de begroting betreft, met inbegrip van de tegoden bestemd voor het mecenaat, wordt de Regentenraad

bijgestaan door de Begrotingscommissie en door de Commissie voor het Speciaal Fonds.

De Begrotingscommissie is bevoegd om de begroting van de Bank te onderzoeken, alvorens deze ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Regentenraad. Zij wordt voorgezeten door een lid van het College van censoren en omvat daarnaast drie regenten, twee andere censoren, de vertegenwoordiger van de minister van Financiën en, met raadgevende stem, het lid van het Directiecomité waaronder het departement Beheerscontrole ressorteert. Deze commissie komt jaarlijks samen. Voor haar secretariaat kan zij een beroep doen op het Secretariaat-generaal.

De Commissie voor het Speciaal Fonds is bevoegd om de bestemming van het Speciaal Fonds voor het mecenaat van de Bank te onderzoeken, alvorens deze ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Regentenraad. Zij wordt voorgezeten door de gouverneur en omvat daarnaast twee regenten, twee censoren en een lid van het Directiecomité. Deze Commissie komt jaarlijks samen. Voor haar secretariaat kan zij een beroep doen op het Secretariaat-generaal.

§ 4. In de uitoefening van zijn bevoegdheden op het vlak van remuneraties en benoemingen wordt de Regentenraad bijgestaan door het Remuneratie- en benoemingscomité.

De bevoegdheden, samenstelling en werking van dit comité zijn vastgelegd in het reglement van het Remuneratie- en benoemingscomité.

§ 5. Indien een lid van de Regentenraad, rechtstreeks of onrechtstreeks, een belang van vermogensrechtelijke aard heeft dat strijdig is met een beslissing die tot de bevoegdheid behoort van de Regentenraad, deelt hij of zij dit mee aan de andere leden alvorens de raad een besluit neemt. Hij of zij neemt niet deel aan de beraadslaging en de stemming dienaangaande.

§ 6. De regenten onthouden zich van transacties betreffende aandelen van de Bank of financiële instrumenten die verband houden met deze aandelen gedurende de vaste sperperiode die ieder jaar loopt vanaf het ogenblik waarop het Directiecomité de jaarrekening vaststelt tot op het moment van de openbaarmaking daarvan. Buiten deze vaste sperperiode gaan zij behoedzaam te werk bij het verhandelen van aandelen van de Bank en in ieder geval onthouden zij zich te allen tijde van speculatieve transacties met betrekking tot dit aandeel. Bovendien respecteren zij de sperperiodes die ad hoc worden afgekondigd door het Directiecomité. Zij waken erover dat dezelfde regels in acht worden genomen door de personen die nauw met hen gelieerd zijn in de zin van artikel 2, 23°,

van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten. De secretaris informeert de regenten omtrent het bestaan van sperperiodes.

Art. 6. – § 1. Het College van censoren oefent zijn opdracht als auditcomité en zijn opdracht inzake toezicht op de voorbereiding en de uitvoering van de begroting uit overeenkomstig de bepalingen van de organieke wet, de statuten en dit reglement, en waakt erover dat de samenwerking tussen deze opdrachten de goede uitvoering ervan niet belemmert. De nadere werkingsregels betreffende het auditcomité zijn opgenomen in het Reglement van het auditcomité.

Het College van censoren vergadert ten minste acht keer per jaar en bovendien telkens als dit vereist is, in welk geval het door de voorzitter wordt bijeengeroepen. Het College neemt zijn beslissingen overeenkomstig de bepalingen van artikel 33 van de statuten.

Van de beraadslagingen van het College van censoren worden notulen opgemaakt. Eens deze zijn goedgekeurd, worden ze ondertekend door de leden die de vergadering hebben bijgewoond waarop de notulen betrekking hebben. De notulen worden, integraal of bij uittreksel, aan de secretaris van de Bank overhandigd en aan het Directiecomité meegedeeld.

§ 2. De leden van het College van censoren onthouden zich van transacties betreffende aandelen van de Bank of financiële instrumenten die verband houden met deze aandelen gedurende de vaste sperperiode die ieder jaar loopt vanaf het ogenblik waarop het Directiecomité de jaarrekening vaststelt tot op het moment van de openbaarmaking daarvan. Buiten deze vaste sperperiode gaan zij behoedzaam te werk bij het verhandelen van aandelen van de Bank en in ieder geval onthouden zij zich te allen tijde van speculatieve transacties met betrekking tot dit aandeel. Bovendien respecteren zij de sperperiodes die ad hoc worden afgekondigd door het Directiecomité. Zij waken erover dat dezelfde regels in acht worden genomen door de personen die nauw met hen gelieerd zijn in de zin van artikel 2, 23°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten. De secretaris informeert de censoren omtrent het bestaan van sperperiodes.

Art. 7. – De Sanctiecommissie oefent haar bevoegdheden uit overeenkomstig de bepalingen van de wet en het huishoudelijk reglement dat zij vaststelt overeenkomstig artikel 36/8, § 8, van de organieke wet. Dat reglement beschrijft haar werkingsregels, alsook de deontologische regels die gelden voor haar leden.

De voorzitter van de Sanctiecommissie oefent de controlebevoegdheden uit op de naleving van de deontologische code van de Bank, zoals bepaald in die code.

De Bank stelt de nodige middelen, op het vlak van personeel en materieel, ter beschikking van de Sanctiecommissie en haar voorzitter, voor de uitoefening van hun opdrachten.

Hoofdstuk II – De secretaris en de schatbewaarder

Art. 8. – De door de Regentenraad, overeenkomstig artikel 43 van de statuten, aangewezen secretaris van de Bank stelt de notulen en de verslagen van de zittingen van het Directiecomité en de Regentenraad op. Hij stelt de notulen op van de algemene vergadering van aandeelhouders en laat ze ondertekenen door de voorzitter van de algemene vergadering, de stemopnemers en de overige leden van het bureau. Hij verklaart kopieën voor eensluidend met het origineel. Hij ziet toe op de aanpassingen van het huishoudelijk reglement van de Bank. Hij oefent ten aanzien van de andere personeelsleden de toelatings-, afwijkings- en onderzoeksbevoegdheden uit, die voorzien zijn door de deontologische code van de Bank. Binnen de interne controlestructuur van de Bank volgens het model van de drie verdedigingslijnen is hij in tweede lijn verantwoordelijk voor het beheer van alle niet-financiële risico's.

Art. 9. – Binnen de interne controlestructuur van de Bank volgens het model van de drie verdedigingslijnen is de door de Regentenraad, overeenkomstig artikel 43 van de statuten, aangewezen schatbewaarder van de Bank in tweede lijn verantwoordelijk voor het beheer van alle financiële risico's.

Hoofdstuk III – Organisatie van departementen, diensten en vestigingen

Art. 10. – Het Directiecomité organiseert de hoofdzetel in departementen, diensten en cellen, waarvan het de taken vastlegt. Het organogram dat daaruit resulteert wordt actueel gehouden en bekendgemaakt op de website van de Bank.

Op voorstel van de gouverneur verdeelt het Directiecomité de bevoegdheden over de departementen, diensten en cellen van de Bank onder zijn leden. De leden van het Directiecomité laten de departementen, diensten en cellen waarover zij gezag uitoefenen de beslissingen uitvoeren die door de organen zijn genomen in het kader van hun respectieve bevoegdheden.

De departementen omvatten diensten, cellen en/of groepen. De departementen, diensten, cellen en groepen worden geleid door respectievelijk departementschefs, dienstchefs, hoofden van een cel en groepchefs. Zij zijn verantwoordelijk voor het beheer van hun departement, dienst, cel of groep en voor het uitvoeren van de beslissingen genomen door de organen.

Het Directiecomité kan permanente interdepartementale werkgroepen inrichten waarvan het de opdracht vastlegt, de leden aanduidt en het voorzitterschap toekent.

Art. 11. – De vestigingen in de provincie zijn verantwoordelijk voor de taken die hun door het Directiecomité worden toevertrouwd. Het gaat met name om gedecentraliseerde verrichtingen die ressorteren onder

andere departementen of diensten en om plaatselijke representatieopdrachten.

De vestigingschefs waken over de toepassing van de operationele instructies en veiligheidsvoorschriften, alsook over het onderhoud van het gebouw, het materieel en het meubilair dat ter beschikking van de vestiging wordt gesteld. Ze brengen de diensten van het hoofdbestuur onverwijld op de hoogte van de belangrijke feiten die hen aanbelangen.

Het Directiecomité machtigt in elke vestiging een personeelslid om de vestigingschef als afgevaardigde te vervangen. Het Comité benoemt ook de personen aan wie de vestigingschef, met inachtneming van de regels, zijn handtekeningbevoegdheid kan delegeren.

Bijlage 5 Reglement van het Auditcomité ⁽¹⁾

1. Algemeenheden

1.1 Algemene opdracht

Het Auditcomité heeft een adviserende rol. Zijn opdrachten worden bepaald in artikel 21*bis* van de organieke wet. In titel 2 tot en met 5 hieronder worden deze opdrachten, in het bijzonder wat moet worden verstaan onder monitoring van de vermelde processen en systemen, nader omschreven.

1.2 Verslaggeving

Het Auditcomité brengt jaarlijks verslag uit aan de Regentenraad over de uitoefening van zijn opdrachten.

Het Auditcomité brengt tevens verslag uit aan de Regentenraad over alle aspecten van de uitoefening van zijn opdrachten die nuttig zijn voor de goedkeuring van de jaarrekening en het jaarverslag van de Bank en voor het vaststellen van boekhoudregels door de Regentenraad.

De Regentenraad hoort het Auditcomité alvorens te beslissen over de goedkeuring van de jaarrekening. Hij kan het Auditcomité verzoeken specifieke vragen in dit verband te onderzoeken en hem daarover verslag uit te brengen.

Het Auditcomité brengt verslag uit aan het Directiecomité over alle aspecten die relevant zijn voor de getrouwheid van de financiële informatie, voor de goede werking van de interne controle, het risicobeheer en de interne audit, voor de doeltreffendheid van de externe audit, alsook voor de onafhankelijkheid van de bedrijfsrevisor.

Het Auditcomité brengt het bevoegde orgaan alle kwesties ter kennis waarvoor het van oordeel is dat er iets moet worden ondernomen of dat verbetering nodig is. Tevens formuleert het aanbevelingen omtrent de te nemen stappen.

2. Monitoring van het financiële verslaggevingsproces

2.1 Normen en regels

Het Auditcomité beoordeelt de relevantie en het consequent karakter van de boekhoudregels die de Regentenraad vaststelt.

Het onderzoekt de door de Regentenraad voorgestelde wijzigingen van die boekhoudregels en legt hem hierover een advies voor.

Het Auditcomité bespreekt significante kwesties inzake de financiële verslaggeving met het Directiecomité en met de bedrijfsrevisor.

2.2 Significante en ongebruikelijke transacties

Het Directiecomité licht het Auditcomité in over de methodes die worden gebruikt voor het boeken van significante en ongebruikelijke transacties waarvan de boekhoudkundige verwerking vatbaar kan zijn voor diverse benaderingen.

(1) Goedgekeurd door de Regentenraad op 8 oktober 2008.

2.3 Financiële informatie

Het Auditcomité beoordeelt de nauwkeurigheid, de volledigheid en het consequente karakter van de financiële informatie.

Het Auditcomité onderzoekt inzonderheid de jaarrekening, vastgesteld door het Directiecomité, voorafgaand aan de bespreking en goedkeuring in de Regentenraad.

Dit onderzoek is gebaseerd op een programma dat door het Auditcomité werd opgesteld en dat rekening houdt met de werkzaamheden van de dienst Boekhouding en de dienst Interne audit en van de bedrijfsrevisor.

3. Monitoring van de doeltreffendheid van de interne controle en het risicobeheer

3.1 Periodiek onderzoek

Het Auditcomité onderzoekt periodiek, volgens een plan dat het opstelt, de systemen voor interne controle en risicobeheer die werden opgezet door de departementen en diensten.

Het verzekert zich ervan dat de voornaamste risico's, met inbegrip van de risico's die verband houden met de naleving van bestaande wetgeving en reglementering, behoorlijk worden geïdentificeerd, beheerd en ter kennis gebracht van het Auditcomité en van het Directiecomité.

3.2 Toepassing op het jaarverslag

Het Auditcomité kijkt de verklaringen na inzake interne controle en risicobeheer die in het jaarverslag worden opgenomen.

3.3 Mogelijke financiële en andere onregelmatigheden

Het Auditcomité onderzoekt de mogelijkheden die de personeelsleden van de Bank hebben om, in vertrouwen, hun bezorgdheid te uiten over mogelijke onregelmatigheden, in het bijzonder inzake de financiële verslaggeving.

4. Monitoring van de doeltreffendheid van het intern auditproces

4.1 Dienst interne audit

Er bestaat een onafhankelijke dienst interne audit in de Bank.

Het Auditcomité onderzoekt het charter van de interne audit en gaat na of diens middelen en knowhow aangepast zijn aan de aard, de omvang en de complexiteit van de Bank.

Het formuleert zo nodig aanbevelingen daarover aan het Directiecomité.

4.2 Werkprogramma

Voorafgaand aan de goedkeuring door het Directiecomité, kijkt het Auditcomité het werkprogramma van de interne audit na, rekening houdend met de complementaire rol van de bedrijfsrevisor.

4.3 Auditverslagen en aanbevelingen

Het Auditcomité beoordeelt de doeltreffendheid van de interne audit. Het ontvangt de interne-auditverslagen of samenvattingen ervan.

Het ontvangt het kwartaalverslag van de interne audit samen met het Directiecomité.

Het gaat na in welke mate de departementen en diensten tegemoetkomen aan de bevindingen en aanbevelingen van de interne audit.

4.4 Hoofd van de interne audit

Op verzoek van het Directiecomité verstrekt het Auditcomité advies betreffende het profiel van het hoofd van de interne audit.

5. Monitoring van het extern auditproces

5.1 Bedrijfsrevisor van de Bank

Het Auditcomité doet aanbevelingen aan het Directiecomité aangaande het voorstel inzake de selectie, benoeming en herbenoeming van de bedrijfsrevisor. Het neemt kennis van de gunningsprocedure, en, in het bijzonder, van de voorwaarden voor de aanstelling. Zo nodig formuleert het daarover aanbevelingen.

In voorkomend geval, stelt het Auditcomité een onderzoek in naar de kwesties die aanleiding geven tot de ontslagnamen van de bedrijfsrevisor en doet aanbevelingen aangaande alle acties die als gevolg daarvan vereist zijn.

5.2 Werkprogramma

Het Auditcomité wordt op de hoogte gebracht van het werkprogramma van de bedrijfsrevisor. Het wordt tijdig ingelicht over alle belangrijke kwesties die uit de externe auditwerkzaamheden naar voren komen.

5.3 Externe auditverslagen en aanbevelingen

Het Auditcomité beoordeelt de doeltreffendheid van het externe auditproces en gaat na in welke mate het Directiecomité tegemoetkomt aan de aanbevelingen die de bedrijfsrevisor in zijn 'management letter' doet.

5.4 Onafhankelijkheid

Het Auditcomité houdt, overeenkomstig het bepaalde in artikel 21*bis*, § 4, van de organieke wet, toezicht op de onafhankelijkheid van de bedrijfsrevisor.

Het gaat in het bijzonder de aard en de reikwijdte na van de niet-auditdiensten die zouden kunnen worden toevertrouwd aan de bedrijfsrevisor.

6. Werking van het Auditcomité

6.1 Algemene contacten

Het Auditcomité kan de gouverneur, een ander lid van het Directiecomité, een hoger kaderlid, het hoofd van de

interne audit of de bedrijfsrevisor uitnodigen zijn vergaderingen geheel of ten dele bij te wonen.

Het Auditcomité heeft de mogelijkheid om met elke relevante persoon te spreken, zonder dat daarbij een lid van het Directiecomité of hoger kaderlid van de Bank aanwezig is.

6.2 Contacten met interne audit

Het Auditcomité heeft minstens tweemaal per jaar een ontmoeting met het hoofd van de interne audit.

Van zijn kant heeft het hoofd van de interne audit een rechtstreekse en onbeperkte toegang tot de voorzitter van het Auditcomité.

6.3 Contacten met de bedrijfsrevisor

Het Auditcomité heeft bovendien minstens tweemaal per jaar een ontmoeting met de bedrijfsrevisor en het hoofd van de interne audit, om met hen te overleggen over materies die betrekking hebben op zijn taken, met inbegrip van het bepaalde in artikel 21*bis*, § 3 en 4 van de organieke wet, en over alle aangelegenheden die voortvloeien uit het auditproces.

Van zijn kant heeft de bedrijfsrevisor een rechtstreekse en onbeperkte toegang tot de voorzitter van het Auditcomité.

6.4 Evaluatie van het reglement van het Auditcomité

Het Auditcomité evalueert jaarlijks zijn eigen doeltreffendheid en doet aanbevelingen met betrekking tot de nodige wijzigingen van onderhavig reglement.

6.5 Ondersteuning

Het Auditcomité kan een beroep doen op:

- de dienst Secretariaat, entiteit bestuursvergaderingen, voor secretariaats- en andere administratieve functies;
- op de dienst Interne audit om het contact met departementen en diensten van de Bank te vergemakkelijken.

Bijlage 6 Reglement van het Remuneratie- en Benoemingscomité ⁽¹⁾

1. Bevoegdheden

1.1 Algemene opdracht

Het Remuneratie- en Benoemingscomité heeft een adviseerende rol. Het staat de Regentenraad bij in de uitoefening van diens bevoegdheden op het vlak van remuneraties en benoemingen en het formuleert adviezen ten behoeve van de organen en entiteiten die bevoegd zijn voor de voordracht van de kandidaten.

1.2 Bevoegdheden inzake remuneraties

Het Remuneratie- en Benoemingscomité doet voorstellen aan de Regentenraad over het remuneratiebeleid en over de remuneratie van de gouverneur, de overige leden van het Directiecomité, de leden van de Regentenraad en de leden van het College van censoren.

Het Remuneratie- en Benoemingscomité bereidt jaarlijks het remuneratieverslag voor dat in de Verklaring inzake deugdelijk bestuur wordt gevoegd en door de Regentenraad wordt goedgekeurd.

1.3 Bevoegdheden inzake benoemingen

Ten behoeve van de organen en entiteiten die bevoegd zijn voor de voordracht van de kandidaten voor de invulling van openstaande mandaten in het Directiecomité, de Regentenraad en het College van censoren formuleert het Remuneratie- en Benoemingscomité adviezen die deze

organen en entiteiten moeten toelaten om alle toepasselijke wettelijke, statutaire en deontologische regels te respecteren en te waken over de evenwichtige samenstelling van de organen van de Bank op het vlak van competenties en geslacht.

2. Samenstelling

Het Remuneratie- en Benoemingscomité is samengesteld uit twee regenten, twee censoren en de vertegenwoordiger van de minister van Financiën. De leden van het Remuneratie- en Benoemingscomité duiden één van de regenten of censoren tot voorzitter aan.

Ten minste drie leden beantwoorden aan de onafhankelijkheidscriteria vermeld in artikel 526ter van het Wetboek van vennootschappen.

Ten minste één lid beschikt over de nodige deskundigheid op het gebied van remuneratiebeleid, hetgeen volgens de wet betekent dat dit lid in het bezit dient te zijn van een diploma van hogere studies en dient te beschikken over minstens drie jaar ervaring inzake personeelsmanagement of in het domein van verloning van bestuurders en directieleden van ondernemingen.

De gouverneur neemt met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van het Remuneratie- en Benoemingscomité.

(1) Goedgekeurd door de Regentenraad op 22 december 2010. Laatste wijziging op 24 oktober 2012.

3. Werking

Het Remuneratie- en Benoemingscomité komt ten minste tweemaal per jaar samen en telkens wanneer het dit noodzakelijk acht om zijn taken te vervullen.

Het Remuneratie- en Benoemingscomité kan slechts rechtsgeldig beraadslagen indien de meerderheid van zijn leden aanwezig is.

Beslissingen worden genomen bij meerderheid van uitgebrachte stemmen. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend. In geval de voorzitter afwezig is en er is staking van stemmen, is het voorstel verworpen.

Het Remuneratie- en Benoemingscomité evalueert tweejaarlijks zijn eigen doeltreffendheid en doet aanbevelingen met betrekking tot de nodige wijzigingen van onderhavig reglement.

Voor zijn secretariaat kan het Remuneratie- en Benoemingscomité een beroep doen op het Secretariaat-generaal van de Bank.